

Euroopan unionin virallinen lehti

L 323

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta
10. joulukuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

DIREKTIIVIT

★ Neuvoston direktiivi 2009/157/EY, tehty 30 päivänä marraskuuta 2009, puhdasrotuisista jalostusnaudoista ⁽¹⁾ 1

II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2009/914/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 30 päivänä marraskuuta 2009, Schengenin tietojärjestelmän teknisen tuen yksikön (C.SIS-yksikkö) perustamis- ja käyttökustannuksia koskevan varainhoitoasetuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksella perustetun toimeenpanevan komitean päätöksen muuttamisesta 6

2009/915/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 30 päivänä marraskuuta 2009, varainhoitoasetuksesta, joka koskee talousarviomenettelyä neuvoston varapääsihteerin hallinnoimien, hänen tiettyjen jäsenvaltioiden puolesta tekemiensä Schengen-ympäristön tietoliikenneinfrastruktuurin (SISNET) perustamista ja toimintaa koskevien sopimusten osalta, 27 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/265/EY muuttamisesta 9

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Hinta: 4 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

SOPIMUKSET

Neuvosto

- ★ Ilmoitus Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen ja keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä 11
-

III Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

- ★ Neuvoston päätös 2009/916/YUTP, tehty 23 päivänä lokakuuta 2009, Euroopan unionin ja Seychellien tasavallan välisen sopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä Euroopan unionin johtamien joukkojen asemasta Seychellien tasavallassa Euroopan unionin sotilasoperaation Atalantan puitteissa 12

- Euroopan unionin ja Seychellien tasavallan välinen Sopimus Euroopan unionin johtamien joukkojen asemasta Seychellien tasavallassa Euroopan unionin sotilasoperaation Atalantan puitteissa 14

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN VI OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

- ★ Neuvoston päätös 2009/917/YOS, tehty 30 päivänä marraskuuta 2009, tietotekniikan käytöstä tullialalla 20
-

IV Muut säädökset

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn valvontaviranomainen

- ★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 28/08/KOL, tehty 23 päivänä tammikuuta 2008, puualan tukiohjelmasta (Verdiskapningsprogrammet for tre) Norja 31
-

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/157/EY,

tehty 30 päivänä marraskuuta 2009,

puhdasrotuisista jalostusnaudoista

(kodifioitu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Puhdasrotuisista jalostusnaudoista 25 päivänä heinäkuuta 1977 annettua neuvoston direktiiviä 77/504/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.

(2) Karjataloudella on hyvin tärkeä asema yhteisön maataloudessa ja tyydyttävät tulokset tällä alalla riippuvat suurelta osalta puhdasrotuisten jalostuseläinten käyttämisestä.

(3) Jäsenvaltioiden väliset erot roduissa ja standardeissa haittaavat yhteisön sisäistä kauppaa. Näiden erojen poistamiseksi ja jotta siten lisättäisiin maatalouden tuottavuutta tällä alalla, yhteisön sisäinen puhdasrotuisten jalostuseläinten kauppa olisi vapautettava.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 20. lokakuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 15. heinäkuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 206, 12.8.1977, s. 8.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

(4) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vaatia yhteisön menettelyn mukaisesti tehtyjen polveutumistodistusten esittämistä.

(7) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti.

(8) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa mainittuja määraaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä olevat direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'puhdasrotuisella jalostusnaudalla' nautaeläintä mukaan lukien puhveli, jonka vanhemmat ja isovanhemmat on merkitty tai rekisteröity saman rodun kantakirjaan ja joka itse on joko merkitty tai rekisteröity ja merkittävässä kantakirjaan;

b) 'kantakirjalla' kirjaa, rekisteriä, tiedostoa tai tietovälinettä,

i) jota ylläpitää jalostajien järjestö tai yhdistys, joka on virallisesti tunnustettu siinä jäsenvaltiossa, jossa jalostajien järjestö tai yhdistys on perustettu, tai kyseisen jäsenvaltion virallinen elin; ja

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- ii) johon merkitään tai rekisteröidään määrätyn nautarodun puhdasrotuiset jalostuseläimet, mukaan lukien maininta niiden polveutumisesta.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei kotieläinjalostuksen perusteella kielletä, rajoiteta tai estetä:

- a) puhdasrotuisten jalostusautojen yhteisön sisäistä kauppaa;
- b) puhdasrotuisten jalostusautojen siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäistä kauppaa;
- c) kantakirjojen perustamista edellyttäen, että ne täyttävät 6 artiklassa vahvistetut edellytykset;
- d) kantakirjoja pitävien järjestöjen tai yhdistysten tunnustamista 6 artiklan mukaisesti;
- e) keinosiemennykseen käytettävien sonnien yhteisön sisäistä kauppaa, ellei puhdasrotuisten jalostusautojen jalostustarkoituksiin hyväksymisestä 18 päivänä kesäkuuta 1987 annetusta neuvoston direktiivistä 87/328/ETY⁽¹⁾ muuta johdu.

3 artikla

Jäsenvaltion virallisesti tunnustamat jalostajien järjestöt tai yhdistykset eivät saa vastustaa muista jäsenvaltioista olevien puhdasrotuisten jalostusautojen merkitsemistä kantakirjoihinsa edellyttäen, että ne vastaavat 6 artiklan mukaisesti vahvistettuja vaatimuksia.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja päivitettävä luettelo 1 artiklan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista elimistä, jotka on virallisesti tunnustettu pitämään ja perustamaan kantakirjoja, ja toimitettava luettelo muiden jäsenvaltioiden ja yleisön saataville.

2. Edellä olevan 1 kohdan yhtenäistä soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä voidaan antaa 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että yhteisön sisäisessä kaupassa puhdasrotuisten jalostusautojen sekä näiden eläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden mukana on 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti laaditun mallin mukainen polveutumistodistus, erityisesti eläinjalostuksen suorittamisen osalta.

6 artikla

Jäljempänä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti on määritettävä:

- a) nautaeläimen yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmät;
- b) perusteet jalostajien järjestöjen ja yhdistysten tunnustamiselle;
- c) perusteet kantakirjojen perustamiselle;
- d) perusteet kantakirjoihin merkitsemiselle;
- e) tiedot, jotka on esitettävä polveutumistodistuksessa.

7 artikla

1. Komissiota avustaa pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean perustamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1977 tehdyllä neuvoston päätöksellä 77/505/ETY⁽²⁾ perustettu pysyvä kotieläinjalostusta käsittelevä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

9 artikla

Kumotaan direktiivi 77/504/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainitulla säädöksillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

10 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 2 päivästä tammikuuta 2010.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 26.6.1987, s. 54.

⁽²⁾ EYVL L 206, 12.8.1977, s. 11.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
S. O. LITTORIN

LIITE I

A osa

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(9 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 77/504/ETY
(EYVL L 206, 12.8.1977, s. 8)

Neuvoston direktiivi 79/268/ETY
(EYVL L 62, 13.3.1979, s. 5)

Vuoden 1979 liittymisasiakirjan liitteessä I
oleva II.A.65 kohta ja II.E.6 kohta
(EYVL L 291, 19.11.1979, s. 64 ja s. 85)

Neuvoston direktiivi 85/586/ETY
(EYVL L 372, 31.12.1985, s. 44)

ainoastaan 4 artikla

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85
(EYVL L 362, 31.12.1985, s. 8)

ainoastaan liitteessä oleva 46 kohta

Neuvoston direktiivi 91/174/ETY
(EYVL L 85, 5.4.1991, s. 37)

ainoastaan 3 artikla

Neuvoston direktiivi 94/28/EY
(EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66)

ainoastaan 11 artikla

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan liitteessä I oleva V.F.I.A.60 kohta
(EYVL C 241, 29.8.1994, s. 155)

Neuvoston asetus (EY) N:o 807/2003
(EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36)

ainoastaan liitteessä III oleva 23 kohta

Neuvoston direktiivi 2008/73/EY
(EUVL L 219, 14.8.2008, s. 40)

ainoastaan 2 artikla

B osa

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(9 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
77/504/ETY	1 päivä tammikuuta 1979, lukuun ottamatta 7 artiklaa Kunkin 7 artiklan kohdan noudattamiseksi, niinä päivämäärinä, joihin jäsenvaltioiden on noudatettava yhteisön sisäiseen kauppaan sovellettavia säännöksiä, ja etenkin 6 artiklan nojalla myöhemmin tehtäviä päätöksiä.
85/586/ETY	1 päivä tammikuuta 1986
91/174/ETY	31 päivä joulukuuta 1991
94/28/EY	1 päivä heinäkuuta 1995
2008/73/EY	1 päivä tammikuuta 2010

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 77/504/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan a alakohta	1 artiklan a alakohta
1 artiklan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelma-kohta	1 artiklan b alakohdan i ja ii alakohta
2 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisestä viidenteen luettelma-kohtaan	2 artiklan a–e alakohta
2 artiklan toinen kohta	—
3 artikla	—
4 artikla	3 artikla
4 a artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä viidenteen luettelma-kohtaan	6 artiklan a–e alakohta
6 artiklan 2 kohta	—
8 artiklan 1 ja 2 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
8 artiklan 3 kohta	—
—	8 artikla
9 artikla	—
—	9 artikla
—	10 artikla
10 artikla	11 artikla
—	Liite I
—	Liite II

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä marraskuuta 2009,

Schengenin tietojärjestelmän teknisen tuen yksikön (C.SIS-yksikkö) perustamis- ja käyttökustannuksia koskevan varainhoitoasetuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksella perustetun toimeenpanevan komitean päätöksen muuttamisesta

(2009/914/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-taloussiiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä 'vuoden 1990 Schengenin yleissopimus', 119 artiklan ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen 119 artiklassa määrätään, että sopimuspuolet vastaavat yhdessä 92 artiklan 3 kappaleessa tarkoitetun teknisen tuen yksikön, jäljempänä 'C.SIS-yksikkö', perustamis- ja käyttökustannuksista.
- (2) C.SIS-yksikön perustamiseen ja käyttöön liittyvistä taloudellisista velvoitteista määrätään erityisessä varainhoitoasetuksessa sellaisena kuin se on muutettuna Schengenin toimeenpanevan komitean 15 päivänä joulukuuta 1997 tekemällä päätöksellä Schengenin C.SIS-yksikön perustamista ja käyttöä koskevan varainhoitoasetuksen muuttamisesta ⁽²⁾, jäljempänä 'C.SIS-yksikköä koskeva varainhoitoasetus'.
- (3) C.SIS-yksikköä koskevaa varainhoitoasetusta sovelletaan Tanskaan, Suomeen ja Ruotsiin sekä Islantiin ja Norjaan

neuvoston päätöksen 2000/777/EY ⁽³⁾ nojalla ja Tšekin tasavaltaan, Viron tasavaltaan, Latvian tasavaltaan, Liettuan tasavaltaan, Unkarin tasavaltaan, Maltan tasavaltaan, Puolan tasavaltaan, Slovenian tasavaltaan ja Slovakian tasavaltaan neuvoston päätöksen 2007/471/EY ⁽⁴⁾ nojalla sekä Sveitsiin neuvoston päätöksen 2008/421/EY ⁽⁵⁾ nojalla.

- (4) Bulgaria ja Romania otetaan mukaan ensimmäisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS 1+) päivänä, jonka neuvosto vahvistaa vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, SIS 1+ -hankkeen yhteydessä.
- (5) Bulgarian ja Romanian olisi osallistuttava C.SIS-yksikköä koskevan varainhoitoasetuksen soveltamiseen kyseisestä päivästä lähtien.
- (6) On kohtuullista, että Bulgaria ja Romania osallistuvat C.SIS-yksikön aiempiin kustannuksiin. Koska ne kuitenkin liittyivät Euroopan unioniin vasta vuonna 2007, katsotaan asianmukaiseksi, että ne osallistuvat C.SIS-yksikön aiempiin perustamiskustannuksiin 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen. Katsotaan myös olevan kohtuullista, että ne osallistuvat aiempiin käyttökustannuksiin 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.

⁽¹⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 239, 22.09.2000, s. 444.

⁽³⁾ EYVL L 309, 9.12.2000, s. 24.

⁽⁴⁾ EUVL L 179, 7.7.2007, s. 46.

⁽⁵⁾ EUVL L 149, 7.6.2008, s. 74.

- (7) Liechtenstein osallistuu Schengenin tietojärjestelmää koskeviin Schengenin säännösten määräyksiin päivästä, jonka neuvosto vahvistaa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, tehdyn Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti. Liechtensteinin tulisi osallistua C.SIS-yksikköä koskevan varainhoitoasetuksen soveltamiseen kyseisestä päivästä alkaen.
- (8) On kohtuullista, että Liechtenstein osallistuu aiempiin kustannuksiin. Koska sopimus allekirjoitettiin 28 päivänä helmikuuta 2008, katsotaan kuitenkin asianmukaiseksi, että se osallistuu C.SIS-yksikön aiempiin perustamiskustannuksiin 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen. Katsotaan olevan myös kohtuullista, että se osallistuu käyttökustannuksiin 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.
- (9) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyssä sopimuksessa⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat tietyistä mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽²⁾ 1 artiklan G kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (10) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä tehdyssä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽³⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan G kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätösten 2008/146/EY⁽⁴⁾ ja 2008/149/YOS⁽⁵⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (11) Liechtensteinin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä allekirjoitetussa pöytäkirjassa, joka koskee Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymistä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehtyyn sopimukseen, ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan G kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätösten 2008/261/EY⁽⁶⁾ ja 2008/262/YOS⁽⁷⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (12) Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu tähän päätökseen Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽⁸⁾ 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (13) Irlanti osallistuu tähän päätökseen Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan sekä Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁽⁹⁾ 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (14) Kyproksen tasavallan osalta tämä päätös on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännösten perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2008/149/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 2008/261/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehtyyn sopimukseen tehtävän pöytäkirjan allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta sekä pöytäkirjan eräiden määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 83, 26.3.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Neuvoston päätös 2008/262/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehtyyn sopimukseen tehtävän pöytäkirjan allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta sekä pöytäkirjan eräiden määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 83, 26.3.2008, s. 5).

⁽⁸⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁹⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

(15) Tämä päätös on vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

”Ministère de l’Intérieur, Direction des systèmes d’information et de communications

(Sisäasiainministeriö, tieto- ja viestintäjärjestelmäosasto)”

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

3 artikla

1 artikla

Korvataan päätöksessä esiintyvät ilmaisut ”frangia” ja ”Ranskan frangia” ilmaisulla ”euroa”.

Lisätään C.SIS-yksikköä koskevan varainhoitoasetuksen I osaston 3 kohtaan luetelmakohdat seuraavasti:

4 artikla

— Bulgarian ja Romanian tapauksessa maksuosuus lasketaan ainoastaan niiden kustannusten perusteella, joita C.SIS-yksikön perustamisesta on aiheutunut 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen. Kyseiset jäsenvaltiot osallistuvat lisäksi C.SIS-yksikön toimintakustannuksiin 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.

Liechtensteinia koskevia muutoksia sovelletaan, kun Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, tehty Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välinen pöytäkirja on tullut voimaan.

— Liechtensteinin tapauksessa maksuosuus lasketaan ainoastaan niiden kustannusten perusteella, joita C.SIS-yksikön perustamisesta on aiheutunut 1 päivän tammikuuta 2008 jälkeen. Liechtenstein osallistuu lisäksi C.SIS-yksikön toimintakustannuksiin 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.”

5 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Korvataan II osaston 2 kohdan viimeisessä alakohdassa ja III osaston 2 kohdan kahdeksannessa alakohdassa maksun saaja seuraavasti:

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ASK

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä marraskuuta 2009,

varainhoitoasetuksesta, joka koskee talousarviomenettelyä neuvoston varapääsihteerin hallintoimien, hänen tiettyjen jäsenvaltioiden puolesta tekemiensä Schengen-ympäristön tietoliikenneinfrastruktuurin (SISNET) perustamista ja toimintaa koskevien sopimusten osalta, 27 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/265/EY muuttamisesta

(2009/915/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

ottaa huomioon Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen virkkeen,

Muutetaan neuvoston päätös 2000/265/EY seuraavasti:

sekä katsoo seuraavaa:

1. Lisätään 25 artiklaan kohdat seuraavasti:

(1) Neuvoston varapääsihteerin on päätöksellä 1999/870/EY⁽¹⁾ ja päätöksellä 2007/149/EY⁽²⁾ valtuutettu toimimaan Schengenin säännösten Euroopan unioniin sisällyttämisen yhteydessä tiettyjen jäsenvaltioiden edustajana Schengen-ympäristön tietoliikenneinfrastruktuurin, jäljempänä 'Sisnet', perustamista ja toimintaa koskevia sopimuksia tehtäessä sekä hallinnoimaan kyseisiä sopimuksia ennen siirtymistä Euroopan yhteisön ylläpitämään tietoliikenneinfrastruktuuriin.

"1 a) Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valtioiden luetteloon sisällytetään 1 päivästä tammikuuta 2010 Bulgaria ja Romania.

(2) Näistä sopimuksista johtuvia taloudellisia velvoitteita hoidetaan erityisestä talousarviosta, jäljempänä 'SISNETin talousarvio', josta rahoitetaan mainituissa neuvoston päätöksissä tarkoitettu tietoliikenneinfrastruktuuri.

1 b) Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valtioiden luetteloon sisällytetään 1 päivästä tammikuuta 2010 Liechtenstein."

2. Poistetaan 26 artiklan kolmas kohta.

(3) Vuoden 2005 liittymisasiakirjalla Euroopan unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden on määrä liittyä ensimmäisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS 1+) päivänä, jonka neuvosto vahvistaa vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mainitusta päivästä alkaen näiden jäsenvaltioiden olisi osallistuttava talousarvioon.

3. Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä 25 artiklassa tarkoitettujen valtioiden on maksettava rahoitusosuuksistaan 70 prosenttia 1 päivään huhtikuuta ja 30 prosenttia 1 päivään lokakuuta mennessä."

(4) Liechtenstein osallistuu Schengenin säännösten määräyksiin, jotka koskevat Schengenin tietojärjestelmää, päivästä, jonka neuvosto vahvistaa Liechtensteinin ruhtinaskunnan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, liittymisestä tehdyn Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen pöytäkirjan 10 artiklan mukaisesti. Mainitusta päivästä alkaen Liechtensteinin olisi osallistuttava talousarvioon,

b) Poistetaan 1 a kohta.

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Bulgarian ja Romanian on maksettava vuoden 2010 rahoitusosuutensa kokonaisuudessaan 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 49 artiklan säännösten soveltamista. Liechtensteinin on maksettava vuoden 2010 rahoitusosuutensa kokonaisuudessaan 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä."

d) Poistetaan 4 kohta.

4. Korvataan 37 artiklan viides kohta seuraavasti:

"Neuvoo-antava komitea pyrkii antamaan lausuntonsa yksimielisesti. Jos tämä ei ole mahdollista, neuvoo-antava komitea antaa lausuntonsa edustajiensa yksinkertaisella enemmistöllä. Menettelyt ovat lainvoimaisia, jos 19 edustajaa on läsnä. Jos äänit menevät tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee. Edellä 25 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua päivästä alkaen edellytetään 21 edustajan läsnäoloa."

(1) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 41.

(2) EUVL L 66, 6.3.2007, s. 19.

5. Korvataan 49 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) 25 artiklassa tarkoitettujen valtioiden rahoitusosuuksien mukautus aikaisemmin maksettujen, Sisnetin perustamiseen liittyneiden kustannusten osan kohdistamiseksi muun valtion maksettavaksi. Tämä osa lasketaan sen osuuden perusteella, jonka muun valtion maksamat alv-varat muodostavat Euroopan yhteisöjen kaikista alv-varoista edellisen varainhoitovuoden osalta. Jos alv-varoja koskevia tietoja ei ole saatavissa, rahoitusosuuksien mukautus lasketaan sen perusteella, mikä on kunkin asianomaisen jäsenvaltion osuus kaikkien 25 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kokonaisbruttokansantuotteesta. Tätä osaa koskevasta rahoitusosuudesta tehdään ’menoilmoitus’ 25 artiklassa tarkoitettujen valtioiden eduksi suhteessa näiden 26 artiklan mukaisesti lasketuun osuuteen.”

2 artikla

Liechtensteinin osalta 1 artiklan muutoksia ryhdytään sovelta-
maan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton

ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen pöytäkirjan Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, tultua voimaan.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ASK

SOPIMUKSET

NEUVOSTO

Ilmoitus Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen ja keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä

Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välinen rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva sopimus ja keskinäistä oikeusapua koskeva sopimus, jotka kumpikin allekirjoitettiin Washingtonissa 25.6.2003 ⁽¹⁾, tulevat voimaan 1.2.2010 rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan sopimuksen 22 artiklan ja keskinäistä oikeusapua koskevan sopimuksen 18 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 181, 19.7.2003, s. 27.

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA
SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2009/916/YUTP,

tehty 23 päivänä lokakuuta 2009,

Euroopan unionin ja Seychellien tasavallan välisen sopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä Euroopan unionin johtamien joukkojen asemasta Seychellien tasavallassa Euroopan unionin sotilasoperaation Atalantan puitteissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 24 artiklan,

ottaa huomioon puheenjohtajavaltion suosituksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 15 päivänä toukokuuta 2008 päätöslauselman 1814 (2008), jossa se pyysi valtioita ja alueellisia järjestöjä toteuttamaan toimenpiteitä Somaliaan lähetetyn humanitaarisen avun kuljettamiseen ja perille toimittamiseen sekä Yhdistyneiden Kansakuntien valtuuttamiin toimiin osallistuvien alusten suojelemiseksi.
- (2) YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi 2 päivänä kesäkuuta 2008 päätöslauselman 1816 (2008), jossa se antoi niille valtioille, jotka tekevät yhteistyötä Somalian siirtymäkauden liittohallituksen kanssa, luvan kuuden kuukauden ajan kyseisen päätöslauselman hyväksymisestä mennä Somalian alueesille ja käyttää sovellettavan kansainvälisen oikeuden mukaisesti kaikkia tarvittavia keinoja merirosvouksen ja merellä tapahtuvien aseellisten ryöstöjen estämiseksi. Näiden määräysten voimassaoloa jatkettiin 12 kuukaudella 2 päivänä joulukuuta 2008 hyväksytyllä turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 1846 (2008).
- (3) Neuvosto hyväksyi 10 päivänä marraskuuta 2008 yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jonka tarkoituksena on osallistua merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä⁽¹⁾ (Atalanta).

(4) Yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP 11 artiklassa säädetään, että sellaisten EU-johtoisten joukkojen ja niiden henkilöstön asemasta, jotka ovat sijoitettuina tai läsnä kolmansien valtioiden maa-alueella taikka toimivat kolmansien valtioiden aluevesillä tai sisävesillä, sovitaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(5) Neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 artiklan mukaisesti 18 päivänä syyskuuta 2007 antaman valtuutuksen nojalla puheenjohtajavaltio neuvotteli korkeana edustajana toimivan pääsihteerin avustuksella Euroopan unionin ja Seychellien tasavallan välisen sopimuksen Euroopan unionin johtamien joukkojen asemasta Seychellien tasavallassa.

(6) Sopimus olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin puolesta Euroopan unionin ja Seychellien tasavallan välinen sopimus Euroopan unionin johtamien joukkojen asemasta Seychellien tasavallassa Euroopan unionin sotilasoperaation Atalantan puitteissa.

Sopimuksen teksti on liitetty tähän päätökseen.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus allekirjoittaa sopimus Euroopan unionia sitovasti.

⁽¹⁾ EUVL L 301, 12.11.2008, s. 33.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 23 päivänä lokakuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. BILLSTRÖM

KÄÄNNÖS

Euroopan unionin ja Seychellien tasavallan välinen**SOPIMUS**

Euroopan unionin johtamien joukkojen asemasta Seychellien tasavallassa Euroopan unionin sotilasoperaation Atalantan puitteissa

EUROOPAN UNIONI (EU)

sekä

SEYCHELLIEN TASAVALLA, jäljempänä 'isäntävaltio',

yhdessä jäljempänä 'osapuolet', jotka

OTTAVAT HUOMIOON:

- Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008) ja 1851 (2008),
- Seychellien tasavallan kirjeet 2 päivältä huhtikuuta 2009 ja 21 päivältä elokuuta 2009, joissa Seychellien tasavalta pyytää EU:n merivoimien yksiköiden läsnäolon alueellaan,
- Euroopan unionin neuvoston yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP, hyväksytty 10 päivänä marraskuuta 2008, Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä,
- sen, että tämä sopimus ei vaikuta osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jotka johtuvat kansainvälisten tuomioistuinten perustamista koskevista kansainvälisistä sopimuksista ja muista kansainvälisistä asiakirjoista, mukaan lukien Kansainvälisen rikostuomioistuimen perussääntö,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

*1 artikla***Soveltamisala ja määritelmät**

1. Tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan Euroopan unionin johtamiin joukkoihin ja niiden henkilöstöön.

2. Tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan ainoastaan isäntävaltion alueella, mukaan lukien sen vedet ja ilmatila.

3. Tässä sopimuksessa:

- a) "Euroopan unionin johtamat joukot" (EUNAVFOR) tarkoittaa EU:n sotilasesikuntia ja EU:n operaatioon Atalantaan osallistuvia kansallisia joukko-osastoja, niiden aluksia, ilma-aluksia, varusteita ja kulkuvälineitä;
- b) "operaatio" tarkoittaa sotilasoperaation valmistelemista, perustamista, toteuttamista ja tukemista YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauseelmiin 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008) sekä samaa asiaa koskeviin YK:n turvallisuusneuvoston tuleviin päätöslauseelmiin, YK:n merioikeusyleissopimukseen sekä Seychellien tasavallan 2 päivänä huhtikuuta 2009 ja 21 päivänä elokuuta 2009 päivättyihin kutsukirjeisiin sisältyvän valtuutuksen mukaisesti;
- c) "operaation komentaja" tarkoittaa operaation komentajaa;

d) "EU:n joukkojen komentaja" tarkoittaa komentajaa operatiivisella tasolla;

e) "EU:n sotilasesikunta" tarkoittaa operaation sotilaallisesta johdosta ja valvonnasta vastaavan EU:n sotilasjohdon alaisia sotilasesikuntia ja niiden osia niiden sijainnista riippumatta;

f) "kansalliset joukko-osastot" tarkoittaa Euroopan unionin jäsenvaltioille tai operaatioon osallistuville kolmansille valtioille kuuluvia yksiköitä, aluksia, ilma-aluksia ja joukkoja, mukaan lukien kauppa-aluksille sijoitetut aluksia suojelevat vartiot;

g) "EUNAVFORin henkilöstö" tarkoittaa EUNAVFORiin määrättyä siviili- ja sotilashenkilöstöä, operaatiota valmistelemaan lähetettyä henkilöstöä, EUNAVFORin kiinni ottamien henkilöiden saattajina toimivia henkilöitä sekä lähettäjävaltion tai EU:n toimielimen operaatioon liittyvällä virkamatkalla olevia henkilöitä paikan päällä isäntävaltion alueella, jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, lukuun ottamatta paikalta palkattua henkilöstöä ja kansainvälisten kaupallisten toimeksisääjien palkkaamaa henkilöstöä;

h) "paikalta palkattu henkilöstö" tarkoittaa niitä henkilöstön jäseniä, jotka ovat isäntävaltion kansalaisia tai jotka oleskelevat pysyvästi isäntävaltiossa;

- i) "tilat" tarkoittaa kaikkia rakennuksia, majoitustiloja ja maa-alueita, joita EUNAVFOR ja EUNAVFORin henkilöstö tarvitsevat;
- j) "lähettäjävaltio" tarkoittaa valtiota, joka asettaa kansallisen joukko-osaston EUNAVFORin käyttöön, mukaan lukien Euroopan unionin jäsenvaltiot ja operaatioon osallistuvat kolmannet valtiot;
- k) "vedet" tarkoittaa isäntävaltion sisävesiä, saaristovesiä ja aluemeria sekä ilmatilaa näiden vesien yläpuolella;
- l) "virallinen kirjeenvaihto" tarkoittaa kaikkea operaatioon ja sen tehtäviin liittyvää kirjeenvaihtoa.

2 artikla

Yleiset määräykset

- EUNAVFORin ja sen henkilöstön on noudatettava isäntävaltion lakeja ja määräyksiä ja pidätyttävä kaikesta toiminnasta, joka ei sovi yhteen operaation tavoitteiden kanssa.
- EUNAVFORin on ilmoitettava säännöllisesti isäntävaltion hallitukselle niiden henkilöstönsä jäsenten lukumäärä, jotka ovat sijoitettuina isäntävaltion alueelle, sekä tiedot aluksista, ilma-aluksista ja yksiköistä, jotka toimivat isäntävaltion vesillä tai käyvät isäntävaltion satamissa.

3 artikla

Tunnistus

- EUNAVFORin henkilöstön on pidettävä aina mukanaan passi tai sotilashenkilökortti isäntävaltion maa-alueella.
- EUNAVFORin ajoneuvoissa, ilma-aluksissa, aluksissa ja muissa kulkuvälineissä on oltava selvästi erottuva EUNAVFOR-tunnusmerkki ja/tai rekisterikilvet, jotka annetaan edeltä käsin tiedoksi isäntävaltion toimivaltaisille viranomaisille.
- EUNAVFORilla on oikeus käyttää tiloissaan, ajoneuvoissaan ja muissa kulkuvälineissään Euroopan unionin lippua ja muita tunnuksia kuten sotilasarvomerkkejä, arvonimiä ja virallisia symboleja. EUNAVFORin henkilöstön virkapuvuissa on oltava selvästi erottuva EUNAVFOR-tunnus. Operaatioon osallistuvien kansallisten joukko-osastojen kansallisia lippuja tai arvomerkkejä voidaan käyttää EUNAVFORin tiloissa, ajoneuvoissa ja muissa kulkuvälineissä EU:n joukkojen komentajan päätöksen mukaisesti.

4 artikla

Rajanylitys ja liikkuminen isäntävaltion alueella

- EUNAVFORin alusten ja ilma-alusten henkilöstöä lukuun ottamatta EUNAVFORin henkilöstön on isäntävaltion alueelle saapuessaan esitettävä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat. He ovat vapautetut passi- ja viisumisäännöksistä sekä maa- ja tulli- ja tullitarkastuksista saapuessaan isäntävaltion alueelle, poistuessaan sieltä tai oleskellessaan siellä.
- EUNAVFORin henkilöstö on vapautettu ulkomaalaisten rekisteröintiä ja valvontaa koskevista isäntävaltion säännöksistä, mutta he eivät saa oikeutta pysyvään oleskeluun eivätkä koti-paikkaan isäntävaltion alueella.
- Saapuessaan isäntävaltion lentokentälle tai satamaan EUNAVFOR noudattaa isäntävaltion lakeja ja asetuksia kansanterveyden ja ympäristönsuojelun aloilla. Tätä varten voidaan tehdä 18 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanojärjestelyjä.
- Isäntävaltiolle toimitetaan tiedoksi yleisluettelo isäntävaltion alueelle saapuvasta EUNAVFORin omaisuudesta. Omaisuudessa on oltava selvästi erottuva EUNAVFOR-tunnusmerkki. Isäntävaltion alueelle saapuvasta, sen kautta kulkevasta tai sieltä poistuvasta, operaation tukemiseen tarkoitetusta EUNAVFORin omaisuudesta ja kulkuneuvoista ei vaadita tulliluetteloita eikä muita tulliasiakirjoja eikä niitä tarkasteta.
- Isäntävaltion lakeja ja asetuksia noudattaen EUNAVFORin henkilöstö saa kuljettaa moottoriajoneuvoja ja ohjata aluksia ja ilma-aluksia isäntävaltion alueella edellyttäen, että kyseisillä henkilöstön jäsenillä on voimassa oleva kansallinen, kansainvälinen tai asevoimien myöntämä ajokortti, päällikön pätevyyskirja tai ohjaajan lupakirja.
- Isäntävaltion on operaation sitä edellyttäessä myönnettävä EUNAVFORille ja sen henkilöstölle vapaa liikkuvuus ja matkustus-oikeus alueellaan, vesillään ja ilmatilassaan. Vapaa liikkuvuus isäntävaltion vesillä käsittää pysähtymisen ja ankkuroimisen kaikissa olosuhteissa.
- EUNAVFOR voi operaation sitä edellyttäessä toteuttaa isäntävaltion alueella, sen aluemerin ja ilmatila mukaan lukien, ilma-alusten nousun tai sotilaslaitteiden laukaisun taikka niiden laskeutumisen tai alukselle ottamisen lentoturvallisuudesta vastaavan isäntävaltion viranomaisen luvalla.
- EUNAVFORin sukellusalusten ei tarvitse operaation niin edellyttäessä purjehtia pinta-asemassa eikä pitää lippuaan näkyvissä isäntävaltion aluemerellä.

EUNAVFOR ja sen määräysvallassa olevat kulkuvälineet voivat operaation niin edellyttäessä käyttää yleisiä teitä, siltoja, lauttoja, lentoasemia ja satamia suorittamatta tulleja, tietulleja, veroja ja muita vastaavia maksuja. EUNAVFOR ei ole vapautettu pyydettyjen ja suoritettujen palvelujen kohtuullisesta korvaamisesta niillä ehdoilla, joita sovelletaan isäntävaltion asevoimille suoritettujen palvelujen korvaamiseen.

5 artikla

Isäntävaltion EUNAVFORille myöntämät erioikeudet ja vapaudet

1. EUNAVFORin tilat, alukset ja ilma-alukset ovat loukkaamattomat. Isäntävaltion edustajilla ei ole niihin pääsyä ilman EU:n joukkojen komentajan lupaa.
2. EUNAVFORin tiloihin, niiden kalustukseen ja muuhun niissä olevaan omaisuuteen ja EUNAVFORin kulkuvälineisiin ei voida kohdistaa etsintää, pakkoluovutusta, takavarikointia eikä täytäntöönpanotoimia.
3. EUNAVFORiin, sen omaisuuteen ja varoihin, riippumatta siitä missä ne sijaitsevat ja kenen hallussa ne ovat, ei voida kohdistaa oikeustoimia.
4. EUNAVFORin arkistot ja asiakirjat ovat aina loukkaamattomat, riippumatta siitä missä ne sijaitsevat.
5. EUNAVFORin virallinen kirjeenvaihto on loukkaamaton.
6. EUNAVFOR samoin kuin sen hankkijat tai sopimustoimittajat on vapautettu kaikista valtiollisista, alueellisista ja kunnallisista maksuista, veroista ja vastaavista suorituksista operaatiota varten hankittujen ja maahantuotujen tavaroiden, EUNAVFORin tuottamien palvelujen ja käyttämien tilojen osalta. EUNAVFOR ei ole vapautettu maksuista, veroista eikä muista suorituksista, joita peritään pyydytyistä ja suoritetuista palveluista.
7. Isäntävaltion on sallittava operaatioon tarvittavien tavaroiden maahantuonti ja maastavienti sekä vapautettava ne kaikista tulleista, tietulleista, veroista ja vastaavista maksuista, lukuun ottamatta varastoinnista, kuljetuksista ja muista pyydytyistä ja suoritetuista palveluista perittäviä maksuja.

6 artikla

Isäntävaltion EUNAVFORin henkilöstölle myöntämät erioikeudet ja vapaudet

1. EUNAVFORin henkilöstön jäsentä ei saa pidättää eikä hänen vapauttaa muutoin riistää.
2. EUNAVFORin henkilöstön asiakirjat, kirjeenvaihto ja omaisuus ovat loukkaamattomat, lukuun ottamatta 6 kohdan nojalla sallittujen täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamista.
3. EUNAVFORin henkilöstö on kaikissa olosuhteissa vapaa isäntävaltion rikosoikeudellisesta tuomiovallasta.

Lähettiläjävaltio tai asianomainen EU:n toimielin, tapauksesta riippuen, voi poistaa EUNAVFORin henkilöstön rikosoikeudellisen koskemattomuuden. Koskemattomuus on aina poistettava kirjallisesti.

4. EUNAVFORin henkilöstöllä on siviilioikeudellinen ja hallinto-oikeudellinen koskemattomuus isäntävaltiossa virkatehtävissä suullisesti tai kirjallisesti esittämiensä lausumien ja suorittamiensa kaikkien tekojen osalta. Jos EUNAVFORin henkilöstön jäsentä vastaan nostetaan siviilioikeudellinen kanne jossain isäntävaltion tuomioistuimessa, asiasta on annettava välittömästi tieto EU:n joukkojen komentajalle ja lähettiläjävaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai EU:n toimielimelle. Ennen oikeudenkäynnin vireillepanoa EU:n joukkojen komentaja ja lähettiläjävaltion toimivaltainen viranomainen tai EU:n toimielin antavat tuomioistuimelle lausunnon siitä, suorittiko EUNAVFORin henkilöstön jäsen kyseessä olevan toimenpiteen hoitaessaan virkatehtäviään.

Jos toimenpide suoritettiin virkatehtäviä hoidettaessa, oikeudenkäyntiä ei panna vireille vaan sovelletaan 15 artiklan määräyksiä. Jos toimenpidettä ei suoritettu virkatehtäviä hoidettaessa, asian käsittely voi jatkua. EU:n joukkojen komentajan ja lähettiläjävaltion toimivaltaisen viranomaisen tai EU:n toimielimen todistuslausunto sitoo isäntävaltion tuomioistuinta, joka ei saa kiistää sitä.

Jos EUNAVFORin henkilöstön jäsen panee vireille oikeudenkäynnin, hän ei pääkanteeseen välittömästi liittyvän vastakanteen osalta voi vedota oikeudelliseen koskemattomuuteen.

5. EUNAVFORin henkilöstön jäsentä ei voida velvoittaa esiintymään todistajana. EUNAVFOR ja lähettiläjävaltiot pyrkivät kuitenkin toimittamaan todistajanlausunnot tai kirjalliset valaehoitset todistukset EUNAVFORin henkilöstöltä, joka on osallistunut edellytyksiä epäiltyjen merirosvojen, aseistettujen ryöstäjien ja heidän omaisuutensa siirtämiseksi EUNAVFORilta isäntävaltion huostaan koskevan Euroopan unionin ja isäntävaltion välisen sopimuksen nojalla tehtyihin henkilöiden siirtoihin liittyviin tapahtumiin.

6. EUNAVFORin henkilöstön jäsentä kohtaan ei saa ryhtyä minkäänlaisiin täytäntöönpanotoimiin, paitsi jos häntä vastaan nostetaan siviilioikeudellinen kanne, joka ei liity hänen virkatehtäviinsä. EUNAVFORin henkilöstön jäsenen omaisuuteen, joka EU:n joukkojen komentajan lausunnon mukaan on välttämätön virkatehtävien hoitamiseksi, ei saa kohdistaa tuomion, päätöksen tai määräyksen täytäntöönpanon edellyttämää takavarikkoa. Siviilioikeudellisessa menettelyssä EUNAVFORin henkilöstön jäsenen henkilökohtaista vapautta ei saa rajoittaa eikä häneen saa kohdistaa muita pakkokeinoja.

7. EUNAVFORin henkilöstön vapaus isäntävaltion tuomiovallasta ei vapauta henkilöstön jäsentä lähettiläjävaltion tuomiovallasta.

8. EUNAVFORin henkilöstö on vapautettu isäntävaltiossa mahdollisesti voimassa olevista sosiaaliturvaa koskevista määräyksistä EUNAVFORin hyväksi tekemiensä palvelusten osalta.

9. EUNAVFORin henkilöstö on vapautettu isäntävaltiossa kannettavista veroista heille EUNAVFORin tai lähettäjävaltioiden maksamien palkkojen ja isäntävaltion ulkopuolelta saatujen tulojen osalta.

Isäntävaltio sallii säätämiensä lakien ja antamiensa määräysten mukaisesti EUNAVFORin henkilöstön jäsenen henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettujen tavaroiden maahantuonnin ja vapauttaa ne kaikista tulleista, veroista ja muista vastaavista maksuista, lukuun ottamatta varastoinnista, kuljetuksista ja vastaavista palveluista perittäviä maksuja.

EUNAVFORin henkilöstön jäsenen henkilökohtaiset matkatavarat on vapautettu tarkastuksesta, ellei ole vakavia perusteita olettaa, että niissä on muita kuin EUNAVFORin henkilöstön jäsenen henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettuja tavaroita tai tavaroita, joiden maahantuonti tai maastavienti on lailla kielletty tai jotka ovat isäntävaltion karanteenisäännösten alaisia. Tarkastus saadaan suorittaa vain asianomaisen EUNAVFORin henkilöstön jäsenen tai EUNAVFORin valtuutetun edustajan läsnä ollessa.

7 artikla

Paikalta palkattu henkilöstö

Paikalta palkattu henkilöstö nauttii erioikeuksia ja vapauksia vain siinä määrin kuin isäntävaltio sallii. Isäntävaltion on kuitenkin käytettävä tähän henkilöstöön kohdistuvaa lainkäyttövaltaansa siten, ettei operaation tehtävien suorittamiseen tarpeettomasti puututa.

8 artikla

Rikosoikeudellinen toimivalta

Lähettäjävaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää isäntävaltion alueella kaikkea lähettäjävaltion lainsäädännön mukaista rikosoikeudellista toimivaltaa ja kurinpitovaltaa kaikkiin niihin EUNAVFORin henkilöstön jäseniin, jotka ovat lähettäjävaltion asiaa koskevan lainsäädännön alaisia. Aina kun mahdollista, isäntävaltio pyrkii helpottamaan lähettäjävaltion toimivaltaisten viranomaisten toimivallan käyttöä.

9 artikla

Virkapuku ja aseet

1. Virkapuvun käyttöön sovelletaan EU:n joukkojen komentajan antamia määräyksiä.

2. Merellä EUNAVFORin sotilashenkilöstö ja poliisit saavat EUNAVFORin kiinni ottamien henkilöiden saattajina toimiesaan kantaa aseita ja ampumatarvikkeita sillä edellytyksellä, että heillä on siihen määräystensä nojalla oikeus, tarkasti operatiivisten vaatimusten puitteissa.

3. Jos EUNAVFORin henkilöstölle annetuissa määräyksissä on siihen annettu lupa, he voivat Seychellien maa-alueella kantaa aseita omilla asuma-alueillaan tai siirtyessään näiltä asuma-alueilta aluksilleen tai ilma-aluksilleen ja saattaessaan epäiltyjä merirosvoja. Muissa tapauksissa aseita voidaan kantaa ainoastaan, jos Seychellien ampuma-aseita ja -tarvikkeita koskevassa laissa tarkoitettu ennakkolupa on saatu.

10 artikla

Isäntävaltion tuki ja hankinnat

1. Isäntävaltio suostuu pyydettyä avustamaan EUNAVFORia sopivien tilojen löytämisessä.

2. Isäntävaltio antaa käytettävissään olevien keinojen ja voimavarojen puitteissa korvaukset käyttöön omistamiaan tiloja, mikäli tiloja pyydetään EUNAVFORin hallinnollisten ja operatiivisten toimien suorittamista varten, lukuun ottamatta palvelujen käyttöä ja polttoainetta.

3. Isäntävaltio avustaa käytettävissään olevin keinoin ja voimavaroin operaation valmistelussa, perustamisessa, toteutuksessa ja tukemisessa. Isäntävaltio antaa operaatiolle apua ja tukea samoin edellytyksin kuin niitä annetaan isäntävaltion asevoimille.

4. EUNAVFORin isäntävaltiossa tekemiin sopimuksiin sovellettava laki määritellään kussakin sopimuksessa.

5. Sopimuksessa voidaan määrätä, että 15 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua riitojenratkaisumenettelyä sovelletaan sopimuksen soveltamisesta aiheutuviin riitoihin.

6. Isäntävaltio helpottaa niiden sopimusten täytäntöönpanoa, joita EUNAVFOR tekee yritysten kanssa operaation toteuttamista varten.

11 artikla

Tilojen muuttaminen

1. EUNAVFOR saa isäntävaltion lakeja ja asetuksia noudattaen rakentaa, muuttaa tai muuten mukauttaa tiloja operatiivisten vaatimustensa mukaisesti.

2. Isäntävaltio ei vaadi EUNAVFORilta korvausta rakentamisen, muutosten tai mukauttamisten johdosta.

12 artikla

EUNAVFORin henkilöstön jäsenen kuolema

1. EU:n joukkojen komentajalla on oikeus huolehtia EUNAVFORin henkilöstön kuolleen jäsenen ja hänen henkilökohtaisen omaisuutensa palauttamisesta tämän kotimaahan ja tehdä tarvittavat järjestelyt.

2. EUNAVFORin henkilöstön kuolleelle jäsenelle ei saa suorittaa ruumiinavausta ilman sen valtion suostumusta, jonka kansalainen asianomainen kuollut henkilö on, eikä ilman EUNAVFORin ja/tai sen valtion edustajan läsnäoloa, jonka kansalainen asianomainen kuollut henkilö on.

3. Isäntävaltio ja EUNAVFOR toimivat täysin yhteistyössä, jotta EUNAVFORin henkilöstön kuollut jäsen voidaan viipymättä palauttaa kotimaahansa.

13 artikla

EUNAVFORin turvallisuus ja sotilaspoliisi

1. Isäntävaltio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet EUNAVFORin ja sen henkilöstön turvallisuuden varmistamiseksi.

2. EU:n joukkojen komentaja voi perustaa sotilaspoliisiryksikön järjestyksen ylläpitämiseksi EUNAVFORin tiloissa.

3. Sotilaspoliisiryksikkö voi toimia myös näiden tilojen ulkopuolella neuvotellen ja yhteistyössä isäntävaltion sotilaspoliisin tai poliisin kanssa yleisen järjestyksen ja kurin ylläpitämiseksi EUNAVFORin henkilöstön keskuudessa.

4. Isäntävaltion alueen kautta kulkevat EUNAVFORin henkilöstön jäsenet, jotka toimivat EUNAVFORin kiinni ottamien henkilöiden saattajina, saavat käyttää tarvittavia vapautta rajoitettavia toimenpiteitä näitä henkilöitä kohtaan.

14 artikla

Viestintä

1. EUNAVFOR voi asentaa ja hoitaa lähettäviä ja vastaanottavia radioasemia sekä satelliittijärjestelmiä. Se neuvottelee isäntävaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa asianmukaisten taajuuksien käytöstä asiaa koskevien erimielisyyksien välttämiseksi. Isäntävaltio antaa taajuudet käyttöön maksutta isäntävaltion lakien ja asetusten mukaisesti.

2. EUNAVFORilla on oikeus rajoittamattomaan viestintään radiolla (satelliittiradio, kannettava radio ja käsiradio mukaan luettuina), puhelimella, lennättimellä, telefaksilla ja muilla välineillä sekä oikeus asentaa EUNAVFORin tiloihin ja niiden välille tarvittavat välineet tällaisen viestinnän ylläpitämiseksi, mukaan

luettuna oikeus asentaa kaapeleita ja maalinjoja operaatiota varten.

3. EUNAVFOR voi toteuttaa omissa tiloissaan tarvittavat järjestelyt EUNAVFORin ja/tai EUNAVFORin henkilöstön saapuvan ja lähtevän postin toimittamiseksi eteenpäin.

15 artikla

Korvausvaatimukset kuolemantapauksen, henkilövahingon, vahingon ja menetyksen johdosta

1. EUNAVFOR ja EUNAVFORin henkilöstö eivät ole vastuussa yksityisen tai valtion omaisuuden vahingosta tai menetyksestä, jotka aiheutuvat EUNAVFORin virkatehtäviä hoitaessaan suorittamista toimista tai kansalaislevottomuuksiin tai EUNAVFORin suojaamiseen liittyvistä toimista.

2. Sovintoratkaisuun pääsemiseksi korvausvaatimukset, jotka koskevat yksityisen tai valtion omaisuuden muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua vahinkoa tai menetystä, samoin kuin korvausvaatimukset, jotka koskevat kuolemantapausta tai henkilövahinkoa taikka EUNAVFORin omaisuuden vahinkoa tai menetystä, toimitetaan isäntävaltion toimivaltaisten viranomaisten kautta EUNAVFORille, kun kyse on isäntävaltion oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden esittämistä vaatimuksista, tai isäntävaltion toimivaltaisille viranomaisille, kun kyse on EUNAVFORin esittämistä vaatimuksista.

3. Jos sovintoratkaisuun ei päästä, korvausvaatimus toimitetaan korvausvaatimuskomissiolle, joka muodostuu yhtä suuresta määrästä EUNAVFORin edustajia ja isäntävaltion edustajia. Vaatimukset ratkaistaan yhteisellä sopimuksella.

4. Jos korvausvaatimuskomissiossa ei päästä ratkaisuun, riidat ratkaistaan seuraavasti:

a) enintään 40 000 euron suuruisia vaatimuksia koskevat riidat ratkaistaan isäntävaltion ja EU:n edustajien välisin diplomaattisin keinoin;

b) a alakohdassa mainittua summaa suurempia vaatimuksia koskevat riidat saatetaan välimiesoikeuden käsiteltäviksi, ja tämän päätökset ovat sitovia.

5. Välimiesoikeus muodostuu kolmesta välimiehestä, joista yhden nimittää isäntävaltio, toisen EUNAVFOR ja kolmannen isäntävaltio ja EUNAVFOR yhdessä. Jos jokin osapuoli ei nimitä välimiestä kahden kuukauden kuluessa tai jos isäntävaltio ja EUNAVFOR eivät pääse yhteisymmärrykseen kolmannen välimiehen nimityksestä, kyseisen välimiehen nimittää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentti.

EU-operaation/-joukkojen komentaja ja isäntävaltion hallintoviranomaiset sopivat hallinnollisesta järjestelystä, jossa määrätään korvausvaatimuskomission ja välimiesoikeuden ohjesääntö, näissä elimissä noudatettava menettely ja vaatimuksen esittämistä koskevat edellytykset.

16 artikla

Yhteydenpito ja riitojenratkaisu

1. Kaikki tämän sopimuksen soveltamiseen liittyvät asiat käsitellään yhdessä EUNAVFORin edustajien ja isäntävaltion toimivaltaisten viranomaisten kesken.

2. Jos ratkaisuun ei päästä aikaisemmassa vaiheessa, tämän sopimuksen tulkintaa ja soveltamista koskevat riidat ratkaistaan yksinomaan diplomatian keinoin EU:n ja isäntävaltion edustajien kesken.

17 artikla

Muut määräykset

1. Kun tässä sopimuksessa viitataan EUNAVFORin ja EUNAVFORin henkilöstön erioikeuksiin, vapauksiin ja muihin oikeuksiin, isäntävaltion hallitus vastaa siitä, että sen asianomaiset paikalliset viranomaiset panevat täytäntöön nämä erioikeudet, vapaudet ja muut oikeudet ja noudattavat niitä.

2. Tämän sopimuksen tarkoituksena ei ole poiketa oikeuksista, joita EU:n jäsenvaltiolla tai EUNAVFORiin osallistuvalla muulla valtiolla on muiden sopimusten perusteella, eikä sitä pidä tällä tavoin tulkita.

18 artikla

Täytäntöönpanojärjestelyt

Tämän sopimuksen soveltamisen edellyttämistä operatiivisista, hallinnollisista ja teknisistä asioista voidaan tehdä erillisiä järjestelyjä EU-operaation/-joukkojen komentajan ja isäntävaltion hallintoviranomaisten kesken.

19 artikla

Sopimuksen voimaantulo ja irtisanominen

1. Tämä sopimus tulee voimaan päivänä, jona se allekirjoitetaan, ja se on voimassa siihen päivään asti, jona EUNAVFORin viimeinen joukko ja EUNAVFORin henkilöstön viimeinen jäsen ovat EUNAVFORin antaman ilmoituksen mukaan poistuneet maasta. Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen milloin tahansa ilmoittamalla asiasta kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle kuusi kuukautta aikaisemmin.

2. Edellä 1 kohdasta poiketen, 4 artiklan 8 kohdan, 5 artiklan 1–3 kohdan, 5 artiklan 6 kohdan, 5 artiklan 7 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan, 6 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan 6 kohdan, 6 artiklan 8–10 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan, 11 artiklan, 13 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan määräyksiä katsotaan sovelletun päivästä, jona EUNAVFORin henkilöstön ensimmäinen jäsen lähetettiin, jos tämä päivä on aikaisempi kuin tämän sopimuksen voimaantulopäivä.

3. Tätä sopimusta voidaan muuttaa osapuolten välisellä kirjallisella sopimuksella.

4. Tämän sopimuksen irtisanominen ei vaikuta sopimuksen täytäntöönpanosta ennen sen päättymistä johtuviin oikeuksiin ja velvoitteisiin.

Tehty Victoriassa Seychellien tasavallassa 10 päivänä marraskuuta 2009 kahtena kappaleena englannin kielellä.

Euroopan unionin puolesta

Seychellien tasavallan puolesta

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN VI OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2009/917/YOS,

tehty 30 päivänä marraskuuta 2009,

tietotekniikan käytöstä tullialalla

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

ottaa huomioon Ranskan tasavallan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tullihallinnot ovat yhdessä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa vastuussa paitsi yhteisön säädösten myös kansallisen lainsäädännön rikkomusten estämisestä, tutkinnasta ja syytteenpanosta sekä yhteisön ulkoraajoilla että sen alueella.
- (2) Kaikenlaisen laittoman kaupan lisääntyminen on vakava uhka kansanterveydelle, julkiselle moraalille ja yleiselle turvallisuudelle.
- (3) Tullihallintojen keskinäistä yhteistyötä on tarpeen vahvistaa sopimalla menettelyistä, jotka mahdollistavat tullihallintojen yhteisen toiminnan ja laittomaan kauppaan liittyvien henkilö- ja muiden tietojen vaihdon käyttäen tällaisten tietojen uutta hallinta- ja siirtotekniikkaa, ottaen huomioon rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta 27 päivänä marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS ⁽²⁾ sekä henkilötietojen käytön sääntelemisestä poliisialalla 17 päivänä syyskuuta 1987 annetussa Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksessa N:o R (87) 15, jäljempänä 'suositus N:o R (87) 15', esitetyt periaatteet.

- (4) On myös tarpeen varmistaa parempi täydentävyys Euroopan poliisiviraston (Europol) ja Euroopan oikeudellisen yhteistyön yksikön (Eurojust) kanssa tehtävässä yhteistyössä suomalla kyseisille elimille pääsy tullitietojärjestelmän tietoihin, muun muassa tullitutkintatietokantaan, niiden suorittaessa toimeksiantonsa mukaisia tehtäviä.

- (5) Tullitietojärjestelmää koskeva tutustumisoikeus antaisi Europolille mahdollisuuden tehdä ristiintarkistuksia muilla keinoin hankittujen tietojen ja kyseisistä tietokannoista saatavilla olevien tietojen välillä, määrittää toistaiseksi havaitsematta olevia uusia yhteyksiä ja siten toteuttaa kattavampi analyysi. Tullitutkintatietokantaa koskeva tutustumisoikeus antaisi Europolille mahdollisuuden paljastaa rikostutkinnoissa yhteenliittyviä tapauksia, jotka eivät toistaiseksi ole Europolin tiedossa ja joilla on Euroopan unionin sisäisiä ja ulkopuolisia ulottuvuuksia.

- (6) Tutustumisoikeus tullitietojärjestelmään antaisi Eurojustille mahdollisuuden saada välittömästi tietoja, joita tarvitaan tarkkaan alustavaan katsaukseen, jonka avulla voidaan määrittää ja poistaa oikeudelliset esteet ja saavuttaa parempia tuloksia syytetoimissa. Tutustumisoikeus tullitutkintatietokantaan antaisi Eurojustille mahdollisuuden saada tietoja eri jäsenvaltioissa vireillä olevista ja päätökseen saatetuista rikostutkinnoista ja siten lisätä jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten saamaa tukea.

- (7) Koska tullihallintojen on päivittäisessä työssään sovellettava sekä yhteisön että muita kuin yhteisön säännöksiä, on tarpeen pitää huoli siitä, että nämä keskinäistä avunantoa ja hallinnollista yhteistyötä koskevat säännökset kehittyvät samansuuntaisesti. Näin ollen on syytä ottaa huomioon tullitietojärjestelmää ja tullitutkintatietokantaa koskevat säännökset, jotka sisältyvät asetukseen (EY) N:o 766/2008 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Lausunto, annettu 24. marraskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 766/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 muuttamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 48).

- (8) Jäsenvaltiot tunnustavat ne edut, joita tullitutkintatietokannan täysimittainen käyttö tarjoaa rajat ylittävän rikollisuuden torjunnan koordinoimisessa ja tehostamisessa, ja sitoutuvat sen vuoksi tallentamaan mahdollisimman paljon tietoja tähän tietokantaan.
- (9) Tietotekniikan käytöstä tullialalla 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä 'TTJ-yleissopimus' ⁽¹⁾, voimaantulon jälkeen saadut kokemukset osoittavat, että jos tullitietojärjestelmää käytetään ainoastaan tarkkailuun ja ilmoittamiseen, hienovaraiseen tarkkailuun tai erityistarkastuksiin, ei täysin saavuteta järjestelmän tavoitetta, joka on avustaa kansallisen lainsäädännön vakavien rikkomisten estämisessä, tutkinnassa ja syytteesenpanossa.
- (10) Strateginen analyysi auttaisi korkeimman tason vastuu-tahoja määrittämään petostentorjunnan osalta hankkeita, tavoitteita ja toimintaperiaatteita, suunnittelemaan toimenpiteitä ja järjestämään tarvittavia voimavaroja operatiivisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (11) Tiettyjen kansallisia lakeja rikkovien tai ilmeisesti rikkovien luonnollisten ja oikeushenkilöiden toimintaa, voimavaroja ja aikeita koskeva operatiivinen analyysi auttaisi tulliviranomaisia yksittäistapauksissa ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin petostentorjuntaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (12) TTJ-yleissopimus olisi siksi korvattava uudella.
- (13) Tässä päätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.
- (14) Tämä päätös ei estä jäsenvaltioita soveltamasta perustulaisläisä säännöksiään, jotka koskevat yleisön oikeutta tustua virallisiin asiakirjoihin,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

I LUKU

TULLITIETOJÄRJESTELMÄN PERUSTAMINEN

1 artikla

1. Perustetaan tullin tarpeita varten yhteinen automaattinen tietojärjestelmä, jäljempänä 'tullitietojärjestelmä' tai 'järjestelmä'.
2. Tullitietojärjestelmällä pyritään tämän päätöksen mukaisesti auttamaan kansallisen lainsäädännön vakavien rikkomisten estämisessä, tutkinnassa ja syytteesenpanossa nopeuttamalla

tietojen saattamista saataville ja tehostamalla tällä tavoin jäsenvaltioiden tullihallintojen yhteistyö- ja valvontamenettelyjä.

II LUKU

MÄÄRITELMÄT

2 artikla

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 1) 'kansallisella lainsäädännöllä' jäsenvaltion lakeja ja asetuksia, joiden soveltaminen kuuluu kokonaisuudessaan tai osittain kyseisen jäsenvaltion tullihallinnon toimivaltaan ja jotka koskevat:
- a) sellaisten tavaroiden liikkuvuutta, joihin kohdistuu erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä 'perustamissopimus', 30 ja 296 artiklassa tarkoitettuja kielto-, rajoitus- tai valvontatoimenpiteitä;
- b) toimenpiteitä, joilla valvotaan käteisvarojen siirtoja yhteisössä, kun kyseisiä toimenpiteitä toteutetaan perustamissopimuksen 58 artiklan mukaisesti;
- c) sellaisen omaisuuden tai tuoton siirtoa, muuntamista, salaamista tai peittelyä, joka on suoraan tai välillisesti peräisin kansainvälisestä laittomasta huumausainekaupasta tai jonka saamiseksi on rikottu:
- i) jäsenvaltion lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joiden soveltaminen kuuluu kokonaisuudessaan tai osittain kyseisen jäsenvaltion tullihallinnon toimivaltaan ja jotka koskevat sellaisten tavaroiden liikkuvuutta rajojen yli, joihin kohdistuu erityisesti perustamissopimuksen 30 ja 296 artiklassa tarkoitettuja kielto-, rajoitus- tai valvontatoimenpiteitä, sekä yhdenmukaistamattomia valmisteveroja;
- ii) kaikkia yhteisön säännöksiä ja niiden soveltamiseksi annettuja säännöksiä, jotka koskevat tavaroiden tuontia, vientiä, kauttakulkua ja alueella oloa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisessä kaupassa sekä, kun on kyse tavaroista, joilla ei ole perustamissopimuksen 23 artiklassa tarkoitettua yhteisöasemaa tai joiden yhteisöaseman toteuttamiseksi tarvitaan lisätarkastuksia tai -tutkimuksia, jäsenvaltioiden välisessä kaupassa;
- iii) kaikkia yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä annettuja yhteisön säännöksiä ja erityissääntöjä, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuja tavaroita; tai

⁽¹⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 33.

- iv) kaikkia tuonnin yhteydessä suoritettavia yhdenmu-
kaistettuja valmisteveroja ja arvonlisäveroa koskevia
yhteisön säännöksiä ja niiden kansallisia täytäntöön-
panosäännöksiä, tai joita on käytetty tässä yhteydessä;
- 2) 'henkilötiedoilla' kaikkia tunnistettuun tai tunnistettavissa
olevaan luonnolliseen henkilöön ("rekisteröity") liittyviä tie-
toja, jolloin tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka
voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilö-
numeron taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen
fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurilli-
sen tai sosiaalisen tekijän perusteella;
- 3) 'tiedot toimittaneella jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka tallen-
taa tiedot tullitietojärjestelmään;
- 4) 'operatiivisella analyysillä' analyysiä kansallisen lainsäädän-
nön vastaisista tai ilmeisesti sen vastaisista toimista seuraa-
vien vaiheiden toteuttamisen perusteella:
- a) tietojen kerääminen, henkilötiedot mukaan luettuina;
- b) tietolähteiden ja tietojen luotettavuuden arviointi;
- c) kyseisten tietojen keskinäisten tai niiden ja muiden mer-
kityksellisten tietojen välisten suhteiden selvittäminen, jär-
jestelmällinen esittäminen ja tulkitseminen;
- d) havaintojen, olettamusten tai suositusten esittäminen niin,
että toimivaltaiset viranomaiset voivat suoraan käyttää
niitä hyväksi riskejä koskevana tietoina estääkseen ja ha-
vaitakseen muita kansallisen lainsäädännön vastaisia toi-
mia ja/tai tunnistaakseen tarkkaan niihin osallistuneet
henkilöt tai yritykset;
- 5) 'strategisella analyysillä' kansallisen lainsäädännön rikkomis-
ten yleisten suuntausten selvittämistä ja esittämistä arvioi-
malla tiettyjen kansallisen lainsäädännön vastaisten toiminta-
muotojen uhkaa, laajuutta ja vaikutuksia painopistealueiden
määrittelemiseksi, ilmiön tai uhkan ymmärtämiseksi parem-
min, petosten ehkäisy- ja paljastamistoimien kohdentami-
seksi uudelleen ja viranomaisten organisoimien tarkistami-
seksi. Strategiseen analyysiin voidaan käyttää ainoastaan ai-
neistoa, josta yksilöintitiedot on poistettu.

III LUKU

TULLITIETOJÄRJESTELMÄN TOIMINTA JA KÄYTTÖ

3 artikla

1. Tullitietojärjestelmä muodostuu keskustietokannasta, jota
voidaan käyttää kuhunkin jäsenvaltioon sijoitetuista pääteistä.

Se sisältää yksinomaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tulli-
tietojärjestelmän tavoitteen saavuttamiseksi välttämättömiä tie-
toja, myös henkilötietoja, ja tiedot on ryhmitelty seuraavasti:

- a) tavarat;
- b) kuljetusvälineet;
- c) yritykset;
- d) henkilöt;
- e) petosten kehityssuuntaukset;
- f) käytettävissä olevat asiantuntijat;
- g) pidätykset, takavarikoinnit tai menetetyksi tuomitsemiset;
- h) pidätetyt, takavarikoidut tai menetetyksi tuomitut käteisvarat.

2. Komissio huolehtii tullitietojärjestelmän infrastruktuurin
teknisestä hoidosta neuvoston hyväksymissä soveltamissäännök-
sissä tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

Komissio raportoi järjestelmän hoidosta 27 artiklassa tarkoite-
tulle komitealle.

3. Komissio ilmoittaa kyseiselle komitealle teknistä hoitoa
varten hyväksytyt käytännön järjestelyt.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä tullitietojärjestelmään tal-
lennettavat, kutakin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ryhmää
koskevat tiedot siltä osin kuin se on tarpeen järjestelmän tavoit-
teen saavuttamiseksi. Henkilötietoja ei saa missään tapauksessa
tallentaa 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaiseen ryhmään.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen
ryhmien osalta järjestelmään saa tallentaa henkilötietoina vain
seuraavia tietoja:

- a) sukunimi, tyttönimi, etunimet, aiemmat sukunimet ja omak-
sutut nimet;
- b) syntymäaika ja -paikka;
- c) kansalaisuus;
- d) sukupuoli;
- e) henkilöasiakirjojen (passit, henkilötodistukset, ajokortit) nu-
mero sekä myöntämispaikka ja -aika;

- f) osoite;
- g) todelliset ja pysyvät erityiset tuntomerkit;
- h) peruste tietojen tallentamiselle järjestelmään;
- i) ehdotetut toimet;
- j) varoituskoodi, josta ilmenee, että henkilö on jo pitänyt hallussaan asetta, käyttänyt väkivaltaa tai paennut viranomaisilta;
- k) kuljetusvälineen rekisterinumero.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ryhmän osalta järjestelmään saa tallentaa henkilötietoina ainoastaan asiantuntijoiden suku- ja etunimiä.

4. Edellä 3 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettujen ryhmien osalta järjestelmään saa tallentaa henkilötietoina ainoastaan seuraavia tietoja:

- a) sukunimi, tyttönimi, etunimet, aiemmat sukunimet ja omaksumat nimet;
- b) syntymäaika ja -paikka;
- c) kansalaisuus;
- d) sukupuoli;
- e) osoite.

5. Puitepäätöksen 2008/977/YOS 6 artiklassa lueteltuja henkilötietoja ei saa sisällyttää tullitietojärjestelmään.

5 artikla

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin liittyviä tietoja saa tallentaa tullitietojärjestelmään ainoastaan havainnointia ja ilmoittamista, hienovaraista tarkkailua, erityistarkastuksia ja strategista tai operatiivista analyysia varten.

Edellä 3 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvia tietoja saa tallentaa tullitietojärjestelmään ainoastaan strategista tai operatiivista analyysia varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimia varten tullitietojärjestelmään voidaan tallentaa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvia henkilötietoja ainoastaan, jos on todellista aihetta epäillä, etenkin aikaisemman lainvastaisen toiminnan perusteella, että kyseinen henkilö on syyllistynyt taikka syyllistyy parhaillaan tai vastaisuudessa vakaviin kansallisen lainsäädännön vastaisiin tekoihin.

6 artikla

1. Jos 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet toteutetaan, seuraavat tiedot voidaan kokonaisuudessaan tai osittain kerätä ja siirtää tiedot toimittaneelle jäsenvaltiolle:

- i) kyseessä olevan tavaran, kuljetusvälineen, yrityksen tai henkilön paikantaminen;
- ii) tarkastuksen paikka, aika ja peruste;
- iii) reitti ja määräpaikka;
- iv) kyseisen henkilön seurassa olevat henkilöt tai käytetyissä kuljetusvälineissä matkustavat;
- v) käytetyt kuljetusvälineet;
- vi) mukana kuljetetut esineet;
- vii) olosuhteet, joissa tavara, kuljetusväline, yritys tai henkilö paljastui.

Jos tällaisia tietoja kerätään hienovaraisen tarkkailun yhteydessä, on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tarkkailun salainen luonne ei vaarannu.

2. Edellä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa erityistarkastuksissa voidaan tehdä henkilöiden, kuljetusvälineiden ja esineiden tarkastuksia, jos se on luvallista ja sen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaista, jossa tarkastus tehdään. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä ei sallita erityistarkastuksia, kyseisen jäsenvaltion on muutettava ne automaattisesti havainnoinniksi ja ilmoittamiseksi tai hienovaraiseksi tarkkailuksi.

7 artikla

1. Vain kunkin jäsenvaltion nimeämällä kansallisilla viranomaisilla on välitön pääsy tullitietojärjestelmään tallennettuihin tietoihin. Kyseiset kansalliset viranomaiset ovat tulliviranomaisia, mutta niitä voivat olla myös muut viranomaiset, joilla on asianomaisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaan kelpoisuus toimia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteen saavuttamiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on lähetettävä kaikille muille jäsenvaltioille ja 27 artiklassa tarkoitettulle komitealle luettelo tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista, joille on myönnetty välitön pääsy tullitietojärjestelmän tietoihin, ja ilmoitettava luettelossa kunkin viranomaisen osalta, mitä tietoja se voi käyttää ja mihin tarkoituksiin.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan estämättä neuvosto voi yksimielisellä päätöksellä sallia pääsyn tullitietojärjestelmään kansainvälisille tai alueellisille järjestöille. Päätöstä tehdessään neuvoston on otettava huomioon voimassa olevat kahdenväliset järjestelyt sekä 25 artiklassa tarkoitetun yhteisen valvontaviranomaisen lausunnot tietosuojatoimenpiteiden riittävydestä.

8 artikla

1. Jäsenvaltiot, Europol ja Eurojust voivat käyttää tullitietojärjestelmästä peräisin olevia tietoja ainoastaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi. Ne voivat kuitenkin käyttää tietoja hallinnollisiin tai muihin tarkoituksiin tiedot järjestelmään tallentaneen jäsenvaltion ennalta antaman luvan perusteella ja sen määräämin edellytyksin. Tällaisen muun käytön on oltava sen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaista, joka aikoo käyttää tietoja puitepäätöksen 2008/977/YOS 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja siinä on otettava huomioon suosituksessa R (87) 15 oleva periaate 5.2.i.

2. Tullitietojärjestelmästä peräisin olevia tietoja voivat käyttää vain kunkin jäsenvaltion nimeämät kyseisen jäsenvaltion kansalliset viranomaiset, jotka ovat tämän jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti toimivaltaisia toimimaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 ja 4 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan sekä 11 ja 12 artiklan soveltamista.

3. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava jokaiselle muulle jäsenvaltiolle ja 27 artiklassa tarkoitetulle komitealle luettelo tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti nimeämistään toimivaltaisista viranomaisista.

4. Tullitietojärjestelmästä peräisin olevia tietoja voidaan siirtää niitä haluavien muiden kuin tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen kansallisten viranomaisten, kolmansien maiden sekä kansainvälisten tai alueellisten järjestöjen käyttöön sen jäsenvaltion, joka on tallentanut tiedot järjestelmään, ennalta antaman luvan perusteella ja sen määräämin edellytyksin. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava erityistoimenpiteitä varmistaakseen tällaisten tietojen turvallisuuden, kun niitä siirretään sen alueen ulkopuolella sijaitseville viranomaisille. Tiedot tällaisista toimenpiteistä on toimitettava 25 artiklassa tarkoitetulle yhteiselle valvontaviranomaiselle.

9 artikla

1. Tietojen tallentamiseen tullitietojärjestelmään sovelletaan tiedot toimittavan jäsenvaltion lakeja, asetuksia ja menettelyjä, ellei tässä päätöksessä säädetä tiukempia vaatimuksia.

2. Tullitietojärjestelmästä peräisin olevien tietojen käyttöön, myös kaikkien 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ja tiedot

toimittaneen jäsenvaltion ehdottamien toimien toteuttamiseen, sovelletaan tietoja käyttävän jäsenvaltion lakeja, asetuksia ja menettelyjä, ellei tässä päätöksessä säädetä tiukempia vaatimuksia.

10 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tullitietojärjestelmästä kansallisella tasolla vastuussa oleva toimivaltainen tulliviranomainen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen on vastattava tullitietojärjestelmän moitteettomasta toiminnasta jäsenvaltion alueella ja toteutettava tämän päätöksen noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisilleen 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen nimi.

11 artikla

1. Europolilla on toimivaltansa rajoissa ja tehtäviensä suorittamiseksi pääsy tullitietojärjestelmään 1, 3–6 ja 15–19 artiklan mukaisesti tallennettuihin tietoihin sekä oikeus tehdä niihin kohdistuvia hakuja.

2. Jos Europolin tekemässä haussa ilmenee, että Europolin käsittelemät tiedot ja tullitietojärjestelmään tallennettu tieto vastaavat toisiaan, Europol ilmoittaa siitä tiedon tallentaneelle jäsenvaltiolle Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta 6 päivänä huhtikuuta 2009 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2009/371/YOS⁽¹⁾ määritellyllä tavalla.

3. Tullitietojärjestelmään tehdyn haun kautta saatujen tietojen käyttöön on saatava sen jäsenvaltion lupa, joka on tallentanut tiedot järjestelmään. Jos kyseinen jäsenvaltio antaa luvan tietojen käyttöön, niiden käsittelyyn sovelletaan päätöstä 2009/371/YOS. Europol saa siirtää kyseisiä tietoja kolmansille maille ja osapuolille ainoastaan sen jäsenvaltion suostumuksella, joka on tallentanut tiedot järjestelmään.

4. Europol voi pyytää asianomaisilta jäsenvaltioilta muita tietoja päätöksen 2009/371/YOS mukaisesti.

5. Europol ei saa yhdistää niitä tullitietojärjestelmän osia, joihin sillä on pääsy, eikä myöskään siirtää niissä olevia tietoja mihinkään Europolin käyttämään tai Europolissa käytettyyn tietojen keräämiseen tarkoitettuun tietokonejärjestelmään, eikä se saa liioin ladata verkon kautta tai muutoin jäljentää mitään tullitietojärjestelmän osaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 ja 4 kohdan soveltamista.

Europolin on rajattava pääsy tullitietojärjestelmään tallennettuihin tietoihin vain asianmukaisen luvan saaneelle Europolin henkilöstölle.

(¹) EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

Europolin on valtuutettava päätöksen 2009/371/YOS 34 artiklalla perustettu yhteinen valvontaviranomainen valvomaan Europolin toimia sen käyttäessä oikeuttaan päästä tullitietojärjestelmään tallennettuihin tietoihin ja tehdä niihin hakuja.

6. Minkään tässä artiklassa ei saa tulkita vaikuttavan päätöksen 2009/371/YOS säännöksiin, jotka koskevat tietosuojaa ja Eurojustin henkilöstölle kuuluvaan, kyseisten tietojen luvattomasta tai virheellisestä käsittelystä johtuvaa vastuuta, eikä kyseisen päätöksen nojalla perustetun yhteisen valvontaelimen toimivaltuuksiin.

12 artikla

1. Eurojustin kansallisilla jäsenillä, heidän edustajillaan, avustajillaan ja erityisluvan saaneilla henkilöstön jäsenillä on toimivaltansa rajoissa ja Eurojustin tehtävien suorittamiseksi oikeus päästä tullitietojärjestelmään 1, 3–6 ja 15–19 artiklan mukaisesti tallennettuihin tietoihin ja oikeus tehdä niihin hakuja.

2. Jos Eurojustin kansallisen jäsenen, hänen edustajansa, avustajansa tai erityisluvan saaneen henkilöstön jäsenen tekemästä hausta käy ilmi, että Eurojustin käsittelemä tieto ja tullitietojärjestelmään tallennettu tieto vastaavat toisiaan, tämän on ilmoitettava siitä tiedon tallentaneelle jäsenvaltiolle. Haun tuloksena saaduista tiedoista saa tiedottaa kolmansille maille ja osapuolille ainoastaan tiedon tallentaneen jäsenvaltion suostumuksella.

3. Minkään tässä artiklassa ei saa tulkita vaikuttavan Eurojustin vahvistamisesta ja Eurojust-yksikön perustamisesta vakavan rikollisuuden torjunnan tehostamiseksi tehdyn neuvoston päätöksen 2002/187/YOS muuttamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 tehdyn päätöksen 2009/426/YOS säännöksiin⁽¹⁾, jotka koskevat tietosuojaa ja Eurojustin kansallisille jäsenille, heidän edustajilleen, avustajilleen ja erityisluvan saaneille henkilöstön jäsenille kuuluvaan, kyseisten tietojen luvattomasta tai virheellisestä käsittelystä johtuvaa vastuuta, eikä kyseisen päätöksen nojalla perustetun yhteisen valvontaelimen toimivaltuuksiin.

4. Mitään tullitietojärjestelmän osaa, johon Eurojustin kansallisilla jäsenillä, heidän edustajillaan, avustajillaan ja erityisluvan saaneilla henkilöstön jäsenillä on pääsy, ei saa yhdistää eikä myöskään tietojärjestelmässä olevia tietoja saa siirtää mihinkään Eurojustin käyttämään tai Eurojustissa käytettyyn tietojen keräämiseen ja käsittelyyn tarkoitettuun tietokonejärjestelmään, eikä mitään tullitietojärjestelmän osaa saa liioin ladata verkon kautta.

5. Pääsy tullitietojärjestelmään tallennettuihin tietoihin on rajattava Eurojustin kansallisiin jäseniin, heidän edustajiinsa, avustajiinsa ja erityisluvan saaneisiin henkilöstön jäseniin, eikä se saa ulottua muuhun Eurojustin henkilöstöön.

IV LUKU

TIETOJEN MUUTTAMINEN

13 artikla

1. Ainoastaan tiedot toimittaneella jäsenvaltiolla on oikeus muuttaa, täydentää, oikaista tai poistaa tullitietojärjestelmään tallentamia tietoja.

2. Jos tiedot toimittanut jäsenvaltio toteaa tai saa tietää, että sen tallentamat tiedot ovat tosiasiallisesti virheellisiä tai että ne on tallennettu tai niitä säilytetään tämän päätöksen vastaisesti, sen on muutettava, täydennettävä, oikaistava tai poistettava tiedot aiheellisin osin ja ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille, Europolille ja Eurojustille.

3. Jos jollain jäsenvaltiolla, Europolilla tai Eurojustilla on näyttöä, jonka perusteella on aihetta epäillä, että jokin tieto on tosiasiallisesti virheellinen tai että se on tallennettu tai sitä säilytetään tullitietojärjestelmässä tämän päätöksen vastaisesti, sen on ilmoitettava asiasta tiedot toimittaneelle jäsenvaltiolle mahdollisimman pian. Viimeksi mainitun on tarkistettava kyseiset tiedot ja tarvittaessa oikaistava tai poistettava kyseinen tieto viipymättä. Tiedot toimittaneen jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille, Europolille ja Eurojustille kaikista tekemistään korjauksista tai poistoista.

4. Jos jäsenvaltio tallentaessaan tietoja tullitietojärjestelmään toteaa, että sen raportti on ristiriidassa aiemman raportin kanssa tosiasioiden tai ehdotettujen toimien osalta, sen on ilmoitettava asiasta välittömästi aiemman raportin antaneelle jäsenvaltiolle. Kyseisen kahden jäsenvaltion on tämän jälkeen pyrittävä selvittämään asia. Erimielisyystapauksessa ensimmäinen raportti on säilytettävä, mutta ne uuden raportin osat, jotka eivät ole ristiriidassa ensimmäisen raportin kanssa, on tallennettava järjestelmään.

5. Kun jäsenvaltion tuomioistuimien tai muu kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tekee lopullisen päätöksen tullitietojärjestelmässä olevien tietojen muuttamisesta, täydentämisestä, oikaisemisesta tai poistamisesta, jäsenvaltioiden on sitouduttava panemaan päätös täytäntöön, jollei tästä päätöksestä muuta johdu. Jos tällaiset tuomioistuinten tai muiden toimivaltainen viranomaisten päätökset, myös 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset oikaisemisesta tai poistamisesta, ovat keskenään ristiriidassa, tiedot tallentaneen jäsenvaltion on poistettava ne järjestelmästä.

V LUKU

TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN

14 artikla

1. Tullitietojärjestelmään tallennettuja tietoja saa säilyttää vain niin kauan kuin on tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, jota varten ne on tallennettu. Tiedot toimittaneen jäsenvaltion on tarkasteltava niiden säilyttämisen tarpeellisuutta vähintään kerran vuodessa.

⁽¹⁾ EUVL L 138, 4.6.2009, s. 14.

2. Tiedot toimittanut jäsenvaltio voi tarkastelukauden aikana päättää säilyttää tiedot seuraavaan tarkasteluun asti, jos niiden säilyttäminen on tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, jota varten ne on tallennettu. Jos päätöstä tietojen säilyttämisestä ei tehdä, ne on siirrettävä automaattisesti siihen tullitietojärjestelmän osaan, johon pääsyä rajoitetaan tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 22 ja 23 artiklan soveltamista.

3. Tullitietojärjestelmän on automaattisesti ilmoitettava tullitietojärjestelmässä säilytettyjen tietojen 2 kohdan mukaisesta siirrosta tiedot toimittaneelle jäsenvaltiolle viimeistään kuukautta ennen siirtoa.

4. Tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti siirretyt tiedot säilytetään tullitietojärjestelmässä vielä yhden vuoden ajan, mutta niihin on pääsy ainoastaan 27 artiklassa tarkoitetun komitean edustajalla tai 24 artiklassa ja 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 22 ja 23 artiklan soveltamista. Kyseisenä aikana tietoja voidaan käyttää ainoastaan niiden paikkansapitävyyden ja lainmukaisuuden tarkistamiseen, minkä jälkeen ne on poistettava.

VI LUKU

TULLITUTKINTATIEKANNAN PERUSTAMINEN

15 artikla

1. Tullitietojärjestelmä käsittää 3 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös tässä luvussa tarkoitettua erityiseen tietokantaan, jäljempänä 'tullitutkintatietokanta', tallennetut tiedot. Tämän päätöksen säännöksiä sovelletaan myös tullitutkintatietokantaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän luvun sekä VII ja VIII luvun säännösten soveltamista. Kuitenkaan 21 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusta ei sovelleta.

2. Tullitutkintatietokannan tarkoituksena on, että 7 artiklan mukaisesti nimetyt jäsenvaltion tullitutkinta-alan toimivaltaiset viranomaiset voivat yhtä tai useampaa henkilöä tai yritystä koskevan tutkinnan aloittaessaan tai tällaista tutkintaa suorittaessaan ja Europolia ja Eurojustia varten selvittää, mitkä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset suorittavat tai ovat suorittaneet kyseisiä henkilöitä tai yrityksiä koskevaa tutkintaa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tavoitteen saavuttamiseksi tutkinnan olemassaoloa koskevien tietojen avulla.

3. Kunkin jäsenvaltion on lähetettävä tullitutkintatietokantaa varten muille jäsenvaltioille, Europolille, Eurojustille ja 27 artiklassa tarkoitettulle komitealle luettelo kansallisen lainsäädäntönsä vakavista rikkomisista.

Luettelo käsittää ainoastaan rikkomiset, joista voi seurata:

- a) vapausrangaistus tai vapaudenriiston käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään 12 kuukautta; tai
- b) sakko, joka on vähintään 15 000 euroa.

4. Jos tullitutkintatietokannasta tietoja hakeva jäsenvaltio tarvitsee lisätietoja henkilöä tai yritystä koskevista järjestelmässä olevista tutkintatiedoista, jäsenvaltion on pyydettävä tiedot toimittaneen jäsenvaltion apua voimassa olevien keskinäistä avunantoa koskevien säästösten perusteella.

VII LUKU

TULLITUTKINTATIEKANNAN TOIMINTA JA KÄYTTÖ

16 artikla

1. Tutkinnasta peräisin olevat tiedot tallennetaan tullitutkintatietokantaan ainoastaan 15 artiklan 2 kohdassa määritettyä tarkoitusta varten. Tietoja saa tallentaa ainoastaan seuraavista:

- a) henkilö tai yritys, joka on tai on ollut jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tutkinnan kohteena; ja
 - i) jonka asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan epäillään rikkovan tai rikkoneen vakavalla tavalla kansallista lainsäädäntöä tai osallistuvan tai osallistuneen tällaiseen rikkomiseen;
 - ii) josta on tehty raportti, jossa on todettu tällaisen rikkomisen tapahtuneen; tai
 - iii) joka on tuomittu hallinnolliseen tai oikeudelliseen seuraukseen tällaisesta rikkomisesta;

b) tutkinnan ala;

c) asiaa käsittelevän jäsenvaltion viranomaisen nimi, kansallisuus ja yhteystiedot sekä asian numero.

Edellä a–c alakohdassa tarkoitettua tietoa tallennettava tietorekisteriin kustakin henkilöstä tai yrityksestä erikseen. Eri tietorekistereitä ei saa yhdistää.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuina henkilöinä saa tallentaa ainoastaan seuraavia tietoja:

- a) henkilöistä: sukunimi, tyttönimi, etunimet, aiemmat sukunimet, omaksutut nimet, syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja sukupuoli;

- b) yrityksistä: toiminimi, liiketoiminnassa käytetty nimi, osoite, arvonlisäverotunniste ja valmisteverotuksessa käytetty tunniste.
3. Tiedot on tallennettava määräajaksi 19 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Jäsenvaltio ei ole yksittäistapauksissa velvollinen tallentamaan 16 artiklassa tarkoitettuja tietoja, jos ja niin pitkään kuin tallentaminen vahingoittaisi yleistä järjestystä tai muita olennaisia etuja erityisesti silloin, kun tämä muodostaisi välittömän ja vakavan uhkan sen yleiselle turvallisuudelle tai toisen jäsenvaltion tai kolmannen valtion yleiselle turvallisuudelle, tai kun kyseessä ovat muut yhtä merkittävät olennaiset edut tai jos kyseiset tiedot voisivat loukata vakavasti yksilön oikeuksia tai haittaisivat vireillä olevaa tutkintaa.

18 artikla

1. Ainoastaan 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla viranomaisilla on oikeus tallentaa tietoja tullitutkintatietokantaan ja tehdä niihin hakuja.

2. Tullitutkintatietokantaan tehtävän haun on sisällettävä seuraavat henkilötiedot:

- a) henkilöistä: etunimi ja/tai sukunimi ja/tai tyttönimi ja/tai aiemmat sukunimet ja/tai omaksutut nimet ja/tai syntymäaika;
- b) yrityksistä: toiminimi ja/tai liiketoiminnassa käytetty nimi ja/tai osoite ja/tai arvonlisäverotunniste ja/tai valmisteverotuksessa käytetty tunniste.

VIII LUKU

TULLITUTKINTATIETOKANNASSA OLEVIE TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN

19 artikla

1. Tietojen säilyttämisaika määräytyy tiedot tallentavan jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaan. Seuraavia määräaikoja, jotka alkavat siitä päivästä, jona tiedot tallennetaan tietokantaan, ei kuitenkaan saa ylittää:

- a) meneillään olevaa tutkintaa koskevia tietoja ei saa säilyttää yli kolmea vuotta, jos rikkomista ei sinä aikana ole todettu tapahtuneen. Tiedot on poistettava ennen kolmen vuoden ajanjakson päättymistä, jos viimeisestä tutkintatoimesta on kulunut kaksitoista kuukautta;
- b) sellaista tutkintaa koskevia tietoja, jossa on todettu rikkomisen tapahtuneen mutta jonka perusteella ei ole vielä annettu

tuomiota eikä määrätty sakkoo, saa säilyttää enintään kuuden vuoden ajan;

- c) sellaista tutkintaa koskevia tietoja, jonka perusteella on annettu tuomio tai määrätty sakko, saa säilyttää enintään kymmenen vuoden ajan.

2. Heti kun tutkinta lopetetaan tiedot toimittaneen jäsenvaltion lakien ja asetusten mukaisesti jonkin 16 artiklan soveltamisalaan kuuluvan henkilön tai yrityksen osalta, henkilöä tai yritystä koskevat tiedot on välittömästi poistettava tietokannasta kaikissa 1 kohdassa–c alakohdassa tarkoitetuissa tutkinnan vaiheissa.

3. Tiedot on poistettava tullitutkintatietokannasta automaattisesti heti kun 1 kohdassa säädetty tietojen säilytysaika ylittyy.

IX LUKU

HENKILÖTIETOJEN SUOJAAMINEN

20 artikla

Tämän päätöksen mukaiseen tietojenvaihtoon sovelletaan puitepääöstä 2008/977/YOS, ellei tässä päätöksessä toisin säädetä.

21 artikla

1. Tietoja voidaan jäljentää ainoastaan teknisistä syistä, jos tällainen jäljentäminen on välttämätöntä 7 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten toteuttamaa tiedonhakua varten.

2. Jollei 8 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, muiden jäsenvaltioiden tallentamia henkilötietoja ei saa jäljentää tullitietojärjestelmästä muihin kansallisiin tietokantoihin, lukuun ottamatta jäljennöksiä kansallisten tullitarkastusten kohdentamiseen käytettyihin riskinhallintajärjestelmiin ja toimien yhteensovittamiseen käytettyyn operatiivisen analyysin järjestelmään. Tällaisia jäljennöksiä voidaan tehdä ainoastaan siinä määrin kuin se on tarpeen erityistapausten tai -selvitysten osalta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa kahdessa poikkeustapauksessa tullitietojärjestelmästä peräisin olevia henkilötietoja saavat käsitellä ainoastaan kunkin jäsenvaltion kansallisten viranomaisten valtuuttamat analytytikot kansallisten viranomaisten suorittamien tullitarkastusten kohdentamiseen käytetyn riskinhallintajärjestelmän puitteissa tai toimien yhteensovittamiseen käytetyn operatiivisen analyysin järjestelmän puitteissa.

4. Kunkin jäsenvaltion on lähetettävä muille jäsenvaltioille ja 27 artiklassa tarkoitettulle komitealle luettelo riskinhallintayksiköistä, joiden analytyikoilla on lupa jäljentää ja käsitellä tullitietojärjestelmään tallennettuja henkilötietoja.

5. Tullitietojärjestelmästä jäljennettyjä henkilötietoja saa säilyttää vain niin pitkään kuin on tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, jota varten ne on jäljennetty. Jäljentämisen tehneen jäsenvaltion on tarkasteltava tietojen säilyttämistarvetta uudelleen vähintään vuosittain. Tietoja saa säilyttää enintään kymmenen vuotta. Henkilötiedot, joita ei tarvita operatiivisessa analyysissä, on poistettava välittömästi, tai niiden yksilöintitiedot on poistettava.

22 artikla

Henkilön oikeudet, jotka koskevat tullitietojärjestelmään sisältyviä henkilötietoja, erityisesti oikeus saada tiedot käyttöönsä, niiden oikaisu, poistaminen tai käyttökieltoon asettaminen määräytyvät sen puitepääöstä 2008/977/YOS soveltavan jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti, jossa tällaisiin oikeuksiin vedotaan. Oikeus saada tietoja evätään, jos epäminen on tarpeen ja oikeassa suhteessa, jotta ei vaaranneta meneillään olevia kansallisia tutkintatoimia, tai hienovaraisen tarkkailun tai havainnoinnin ja raportoinnin ajaksi. Poikkeuksen sovellettavuutta arvioitaessa on otettava huomioon asianomaisen henkilön oikeudet edut.

23 artikla

1. Kuka tahansa voi kunkin jäsenvaltion alueella ja kyseisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti nostaa kanteen tai tapauksen mukaan tehdä valituksen tuomioistuimelle tai viranomaiselle, joka on kyseisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti toimivaltainen siltä osin kuin on kyse tullitietojärjestelmään tallennetuista henkilötiedoista,

- a) tosiasiallisesti virheellisten henkilötietojen oikaisemiseksi tai poistamiseksi;
- b) sellaisten henkilötietojen oikaisemiseksi tai poistamiseksi, jotka on tallennettu tullitietojärjestelmään tai joita säilytetään tullitietojärjestelmässä tämän päätöksen vastaisesti;
- c) henkilötietojen saamiseksi käyttöön;
- d) henkilötietojen käyttökieltoon asettamiseksi;
- e) korvausten saamiseksi 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on sitouduttava vastavuoroisesti panemaan täytäntöön tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen tämän artiklan 1 kohdan a–c alakohdan mukaiset lopulliset päätökset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan soveltamista.

24 artikla

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampia henkilötietojen suojaamisesta vastaavia kansallisia valvontaviranomaisia

valvomaan riippumattomasti tullitietojärjestelmään puitepääöksen 2008/977/YOS mukaisesti tallennettuja henkilötietoja.

25 artikla

1. Perustetaan yhteinen valvontaviranomainen. Siihen kuuluu kaksi kunkin jäsenvaltion edustajaa kunkin jäsenvaltion riippumattomasta kansallisesta valvontaviranomaisesta tai valvontaviranomaisista.

2. Yhteisen valvontaviranomaisen on valvottava ja varmistettava, että tämän päätöksen ja puitepääöksen 2008/977/YOS säännöksiä sovelletaan luonnollisten henkilöiden suojelemiseksi tullitietojärjestelmässä tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn osalta.

3. Yhteisen valvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluu tullitietojärjestelmän toiminnan valvominen, järjestelmän toiminnassa mahdollisesti ilmenevien soveltamis- tai tulkintavaikeuksien käsittely, sellaisten ongelmien tutkiminen, jotka saattavat johtua jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten harjoittamasta riippumattomasta valvonnasta tai yksityishenkilöiden käyttäessä oikeuttaan saada järjestelmän tietoja käyttöönsä, sekä ehdotusten tekeminen yhteisten ratkaisujen löytämiseksi ongelmiin.

4. Yhteisellä valvontaviranomaisella on tehtäviensä toteuttamiseksi pääsy tullitietojärjestelmään.

5. Yhteisen valvontaviranomaisen laatimat kertomukset toimitetaan viranomaisille, joille kansalliset valvontaviranomaiset toimittavat kertomuksensa, Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

26 artikla

1. Euroopan tietosuojavaltuutettu valvoo tullitietojärjestelmää koskevia komission toimia. Yksilöiden suojelelun yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ 46 ja 47 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä ja toimivaltaa sovelletaan vastaavasti.

2. Yhteisen valvontaviranomaisen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun on toimivaltansa puitteissa tehtävä aktiivisesti yhteistyötä ja varmistettava tullitietojärjestelmän koordinoitu valvonta, myös antamalla asiaankuuluvia suosituksia.

3. Yhteisen valvontaviranomaisen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun on kokoonnuttava tätä tarkoitusta varten vähintään kerran vuodessa. Euroopan tietosuojavaltuutettu vastaa kyseisten kokousten kustannuksista ja järjestelyistä.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

X LUKU

INSTITUTIONAALISET PUITTEET

27 artikla

1. Perustetaan komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden tulliviranomaisten edustajista. Komitea tekee päätöksensä yksimielisesti, kun on kyse 2 kohdan a alakohdasta, ja kahden kolmasosan enemmistöllä, kun on kyse 2 kohdan b alakohdasta. Se vahvistaa työjärjestyksensä yksimielisesti.

2. Komitea vastaa:

- a) tämän päätöksen säännösten täytäntöönpanosta ja asianmukaisesta soveltamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklassa, 25 artiklan 1 kohdassa ja 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten toimivaltaa;
- b) tullitietojärjestelmän asianmukaisesta toiminnasta teknisiltä ja toiminnallisilta osin. Komitean on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 14 ja 28 artiklassa määritetyt toimenpiteet toteutetaan asianmukaisesti tullitietojärjestelmän osalta.

Tämän kohdan soveltamiseksi komitealla on oikeus suoraan päästä tullitietojärjestelmän tietoihin ja käyttää niitä.

3. Komitea antaa neuvostolle vuosittain tullitietojärjestelmän tehokkuutta ja asianmukaista toimintaa koskevan kertomuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston mukaisesti sekä esittää tarvittaessa suosituksia. Kertomus toimitetaan tiedoksi Euroopan parlamentille.

4. Komissio osallistuu komitean työskentelyyn.

XI LUKU

TULLITIETOJÄRJESTELMÄN TURVALLISUUS

28 artikla

1. Kaikista tietoturvan ylläpitämiseksi tarvittavista hallinnollisista toimenpiteistä huolehtivat:

- a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, kukin valtiossaan sijaitsevien tullitietojärjestelmän päätteiden osalta, sekä Europol ja Eurojust;
- b) 27 artiklassa tarkoitettu komitea tullitietojärjestelmän sekä samoissa tiloissa tullitietojärjestelmän kanssa sijaitsevien päätteiden osalta, joita käytetään teknisiin tarkoituksiin sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin tarkastuksiin.

2. Toimivaltaisten viranomaisten, Europolin, Eurojustin ja 27 artiklassa tarkoitetun komitean on toteutettava toimenpiteitä erityisesti:

- a) estääkseen asiaankuulumattomia henkilöitä pääsemästä käyttämään tietojen käsittelyyn käytettäviä laitteita;
- b) estääkseen asiaankuulumattomia henkilöitä lukemasta, jäljentämästä, muuttamasta tai poistamasta tietoja ja tietovälineitä;
- c) estääkseen tietojen luvattoman tallentamisen ja niiden luvattoman hakemisen, muuttamisen tai poistamisen;
- d) estääkseen asiaankuulumattomien henkilöiden pääsyn tullitietojärjestelmän tietoihin tiedonsiirtolaitteiden avulla;
- e) taatakseen, että tullitietojärjestelmän käyttämiseen valtuutetuilla henkilöillä on pääsy ainoastaan toimivaltaansa kuuluviin tietoihin;
- f) taatakseen, että on mahdollista tarkastaa ja todeta, mille viranomaisille tietoja voidaan välittää tiedonsiirtolaitteilla;
- g) taatakseen, että on mahdollista tarkastaa ja todeta jälkikäteen, mitä tietoja tullitietojärjestelmään on tallennettu, milloin ne on tallennettu ja kuka ne on tallentanut, sekä valvoa tiedonhakuja;
- h) estääkseen tietojen luvattoman lukemisen, jäljentämisen, muuttamisen tai poistamisen tietojen lähettämisen ja tietovälineiden kuljetuksen aikana.

3. Edellä 27 artiklassa tarkoitettu komitea valvoo tullitietojärjestelmään tehtäviä kyselyjä sen varmistamiseksi, että tehdyt haut ovat luvallisia ja valtuutettujen käyttäjien tekemiä. Vähintään yksi prosentti kaikista hauista on tarkastettava. Kyseisten hakujen ja tarkastusten luettelo on tallennettava järjestelmään, ja sitä saavat käyttää vain kyseinen komitea edellä mainittuun tarkoitukseen sekä 24 ja 25 artiklassa tarkoitetut viranomaiset kyseisiä tarkastuksia varten. Luettelo on poistettava kuuden kuukauden kuluttua.

29 artikla

Edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset tulliviranomaiset vastaavat 28 artiklassa säädetystä tietoturvatoidenpiteistä kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevien päätteiden osalta, 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 19 artiklassa säädetystä tarkastelusta sekä tämän päätöksen asianmukaisesta soveltamisesta siinä määrin kuin kyseisen jäsenvaltion lait, asetukset ja menettelyt sitä edellyttävät.

XII LUKU

VASTUU JA VELVOITTEET

30 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen tullitietojärjestelmään puitepäätöksen 2008/977/YOS 3 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti tallentamat tiedot ovat tarkkoja, ajantasaisia, täydellisiä, luotettavia ja laillisesti tallennettuja.
2. Kunkin jäsenvaltio on vastuussa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kaikista vahingoista, joita on aiheutunut henkilölle tullitietojärjestelmän käytöstä. Jäsenvaltio on vastuussa myös silloin, kun se on aiheuttanut vahinkoa tallentamalla virheellisiä tietoja tai tallentamalla tai säilyttämällä tietoja laittomasti.
3. Jos tiedot vastaanottanut jäsenvaltio suorittaa vahingonkorvauksia vahingosta, joka on aiheutunut toisen jäsenvaltion tullitietojärjestelmään tallentamien virheellisten tietojen käytöstä, jälkimmäisen jäsenvaltion on korvattava tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion suorittama vahingonkorvaus ottaen huomioon tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion mahdolliset virheet.
4. Europolin ja Eurojustin vastuu määräytyy niiden perustamissääntöjen mukaisesti.

31 artikla

1. Tietoteknisen infrastruktuurin (laitteistojen), ohjelmistojen sekä erityisten verkkoyhteyksien hankintaan, tutkimiseen, kehittämiseen ja huoltoon sekä niihin liittyviin tuotanto-, tuki- ja koulutuspalveluihin liittyvät kustannukset, joita ei voida erottaa tullitietojärjestelmän toiminnasta yhteisön tulli- ja maataloussäädöksiä sovellettaessa, sekä kustannukset tullitietojärjestelmän käyttämisestä jäsenvaltioissa, viestintäkustannukset mukaan lukien, katetaan Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta.
2. Tämän päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuvista kansallisten työasemien ja päätteiden ylläpitoon liittyvistä kustannuksista vastaavat jäsenvaltiot.

XIII LUKU

SOVELTAMINEN JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Tässä päätöksessä edellytetty tietojenvaihto tapahtuu suoraan jäsenvaltioiden viranomaisten välillä.

33 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava kansallinen lainsäädäntönsä tämän päätöksen mukaiseksi viimeistään 27 päivänä toukokuuta 2011.

34 artikla

1. Tällä päätöksellä korvataan TTJ-yleissopimus, tuottoon liittyvän rahanpesun soveltamisalasta tietotekniikan käytöstä tulli-alalla tehdyssä yleissopimuksessa ja kuljetusvälineen rekisterinumeron sisällyttämisestä yleissopimuksessa lueltuihin tietoihin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan nojalla 12 päivänä maaliskuuta 1999 tehty pöytäkirja⁽¹⁾ ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti 8 päivänä toukokuuta 2003 tehty pöytäkirja tietotekniikan käytöstä tulli-alalla tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta tullitutkintatietokannan perustamisen osalta⁽²⁾ 27 päivästä toukokuuta 2011 alkaen.
2. Tämän seurauksena TTJ-yleissopimus ja 1 kohdassa tarkoitettut pöytäkirjat kumotaan tämän päätöksen soveltamis päivästä alkaen.

35 artikla

TTJ-yleissopimuksen sekä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pöytäkirjojen täytäntöönpanosäädökset kumotaan 27 päivästä toukokuuta 2011 alkaen, ellei tässä päätöksessä toisin säädetä.

36 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä siitä, kun se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan 27 päivästä toukokuuta 2011.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ASK

⁽¹⁾ EYVL C 91, 31.3.1999, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 139, 13.6.2003, s. 2.

IV

(Muut säädökset)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn VALVONTAVIRANOMAINEN

EFTAn VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 28/08/KOL,

tehty 23 päivänä tammikuuta 2008,

puualan tukiohjelmasta (Verdiskapningsprogrammet for tre) Norja

EFTAn VALVONTAVIRANOMAINEN ⁽¹⁾, joka

sesta ja tulkinnasta ja erityisesti niissä olevat aluetukea sekä tutkimus- ja kehitystukea käsittelevät jaksot,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ⁽²⁾ ja erityisesti sen 61–63 artiklan sekä pöytäkirjan 26,ottaa huomioon ryhmäpoikkeusasetukset koulutustuesta sekä pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) myönnetystä tuesta sekä asetuksen vähämerkityksisestä tuesta ⁽³⁾,ottaa huomioon EFTA-valtioiden sopimuksen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta ⁽³⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan,

ottaa huomioon valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn valvontaviranomaisen päätöksen N:o 147/06/KOL,

ottaa huomioon valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan sekä II osan 4 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan, 7 artiklan 5 kohdan sekä 13 ja 14 artiklan,

on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 6 artiklan mukaisesti ⁽⁶⁾,ottaa huomioon valvontaviranomaisen antamat valtiontuen suuntaviivat ⁽⁴⁾ ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan soveltami-⁽¹⁾ Jäljempänä 'valvontaviranomainen'.⁽²⁾ Jäljempänä 'ETA-sopimus'.⁽³⁾ Jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus'.⁽⁴⁾ Valtiontukea koskevat menettelysäännöt ja aineelliset säännöt – Suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan sekä valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan soveltamista ja tulkitsemista varten, EFTAn valvontaviranomainen hyväksynyt ja julkaissut 19 päivänä tammikuuta 1994 (EYVL L 231, 3.9.1994, s. 1, ja ETA-täydennysosa N:o 32, 3.9.1994, s. 1). Suuntaviivoja on muutettu viimeksi 3 päivänä toukokuuta 2007 tehdyllä valvontaviranomaisen päätöksellä N:o 154/07/KOL. Jäljempänä 'valtiontuen suuntaviivat'.⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 68/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 20); komission asetus (EY) N:o 70/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33); komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annettun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001 (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30) ja valtiontuen suuntaviivojen 12 jakson (jonka muuttaminen hyväksyttiin 15 päivänä toukokuuta 1996 tehdyllä valvontaviranomaisen päätöksellä N:o 54/96/KOL, EYVL L 245, 26.9.1996, s. 28). Kaikki edellä mainitut asetukset on liitetty ETA-sopimuksen liitteeseen 15 (1 kohdan d-f alakohtaan).⁽⁶⁾ EUVL C 272, 9.11.2006, s. 19, ja ETA-täydennysosa N:o 55, 9.11.2006.

sekä katsoo seuraavaa:

I. TAUSTATIEDOT

1. Menettely

Valvontaviranomainen vastaanotti 1 päivänä helmikuuta 2005 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma nro 307555) kantelun, jäljempänä 'kantelu', Norjan muuraus- ja betoniteollisuuden ammattiliitolta (byggutengrenser.no), jäljempänä 'kantelija'. Kantelija väittää kantelussaan, jonka valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi saapuneeksi 3 päivänä helmikuuta 2005, että Norjan valtio myöntää puurakennusteollisuudelle valtiontukea Verdiskapningsprogrammet for tre -tukiohjelmasta, josta käytetään myös nimitystä 'Treprogrammet', jäljempänä 'puualan tukiohjelma'.

Käytyään Norjan viranomaisten kanssa asiasta kirjeenvaihtoa (?) valvontaviranomainen ilmoitti 17 päivänä toukokuuta 2006 päivätyllä kirjeellä Norjan viranomaisille, että se oli päättänyt aloittaa valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn, joka koskee puualan tukiohjelmaa.

Norjan viranomaiset esittivät huomautuksia 3 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä Norjan EU-edustuston kirjeellä, jolla toimitettiin eteenpäin valtionhallinnosta ja sen uudistamisesta vastaavan ministeriön sekä maatalous- ja elintarvikeministeriön 26 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyt kirjeet. Valvontaviranomainen vastaanotti kirjeet ja kirjasi ne saapuneeksi 4 päivänä heinäkuuta 2006 (tapahtuma nro 380386), jäljempänä 'Norjan viranomaisten huomautukset muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdystä päätöksestä'.

Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehty päätös N:o 147/06/KOL julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja sen ETA-täydennysosassa⁽⁸⁾. Valvontaviranomainen kehotti samalla asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa. Valvontaviranomainen ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

Valvontaviranomainen ja Norjan viranomaiset kävivät lisäksi syksyllä 2007 epävirallisia puhelin- ja sähköpostikeskusteluita puualan tukiohjelmasta. Norjan viranomaiset vahvistivat valvontaviranomaiselle tuolloin annetut tiedot valtionhallinnosta ja sen uudistamisesta vastaavan ministeriön 10 päivänä joulukuuta 2007 sähköisesti lähettämällä kirjeellä (tapahtuma nro 456845).

⁽⁷⁾ Kirjeenvaihdosta on yksityiskohtaisempia tietoja muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä N:o 147/06/KOL, jota koskeva tiivistelmä on julkaistu EUVL:ssä EUVL C 272, 9.11.2006, s. 19, ja ETA-täydennysosassa N:o 55, 9.11.2006. Päättökseen koko teksti on julkaistu valvontaviranomaisen verkkosivustolla osoitteessa www.eftasurv.int

⁽⁸⁾ Julkaisutiedot mainitaan edellä alaviitteessä 7.

2. Ehdotetun toimenpiteen kuvaus

2.1 Puualan tukiohjelman tavoite ja hallinnointi lainsäädännön valmisteluasiakirjojen mukaan

Valkoinen kirja vuosilta 1998–1999

Puualan tukiohjelman tavoite on määritetty arvonlisäysmahdollisuuksia metsäalalla käsittelevässä valkoisessa kirjassa, jonka hallitus on antanut parlamentille (St. meld. nr. 17 (1998–99 'Verdiskapning og miljø – muligheter i skogssektoren')), jäljempänä 'valkoinen kirja'.

Valkoisen kirjan tarkoituksena oli vahvistaa yleiset toimintalinjat metsävarojen järkevää ja kestävästä käytöstä varten sekä lisätä metsäalan panosta kansallisessa taloudessa ja Norjan yhteiskunnan yleisessä kehityksessä. Valkoisessa kirjassa ehdotettiin erilaisia toimenpiteitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi, muun muassa puualan tukiohjelmaa. Lisäksi ehdotettiin viisivuotisen ohjelman perustamista puutyö- ja puunjalostusalan arvonn lisäämiseksi. Ehdotuksessa suositettiin tarkemmin ottaen, että puualan tukiohjelman tavoitteena pitäisi olla arvonlisäyksen kasvu metsätalous- ja puunjalostusalailla sekä metsäalan suurempi panos kestävämpien tuotanto- ja kulutusmallien luomisessa⁽⁹⁾. Puualan tukiohjelmassa olisi tämän vuoksi keskityttävä i) puunjalostuksen kehittämiseen, ii) puun käytön lisäämiseen ja iii) metsäalan ja markkinoiden suhteiden parantamiseen kaupankäynnin eri tasoilla⁽¹⁰⁾. Valkoisessa kirjassa todettiin myös, että uudessa ohjelmassa olisi asetettava etusijalle tuotekehittely, suunnittelun ja arkkitehtuurin uusien mahdollisuuksien kartoittaminen ja että ohjelmalla olisi pyrittävä nostamaan puu houkuttelevaksi rakennusmateriaaliksi, jota voidaan käyttää hyvin monenlaisiin tarkoituksiin⁽¹¹⁾. Yleisemmällä tasolla valkoisessa kirjassa todettiin, että tavoitteena oleva puunjalostusalan arvonlisäys pitäisi saavuttaa kotimaan tasolla⁽¹²⁾.

Suositus (1998–1999) ja työryhmän raportti

Puitteet puualan tukiohjelman käyttöönotolle vahvistettiin yksityiskohtaisemmin 3 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyssä suosituksessa, jonka parlamentin pysyvä valiokunta laati parlamentille (Innst. S. nr. 208 (1998–1999)), jäljempänä 'suositus'. Suosituksessa ehdotetaan työryhmän perustamista uuden ohjelman strategioiden sekä täytäntöönpano- ja rahoitustarpeiden määrittämiseksi.

Hieman myöhemmin eli heinäkuussa 1999 perustettiinkin työryhmä, johon kuului muun muassa maatalousministeriön, puuntuottajien ammattiliittojen ja metsänomistajien yhdistysten, tutkimus- ja kehittämislaitosten sekä vähittäiskaupan alan edustajia. Työryhmä julkaisi 14 päivänä huhtikuuta 2000 raportin, jäljempänä 'työryhmän raportti', puualan tukiohjelman sisällöstä, organisoinnista ja rahoituksesta.

⁽⁹⁾ Valkoisen kirjan kohta 7.3.3.

⁽¹⁰⁾ Valkoisen kirjan kohta 7.3.3.

⁽¹¹⁾ Valkoisen kirjan kohta 2.4.1.

⁽¹²⁾ Valkoisen kirjan kohta 6.1.1. Valkoisen kirjan kohdassa 6.1.1 todetaan Norjan teollisuuteen keskittymisestä myös, että 'arvonlisäyksen nostamisen osalta on tärkeää pohtia mahdollisuutta, että kuluja vähennetään jalostuksen ja myynnin tasoilla, ja mahdollisuutta Norjassa tuotetun puun käytön/hyödyntämisen lisäämiseen ja kehittämiseen'.

Työryhmän raportissa palautetaan mieliin valkoisessa kirjassa mainitut puualan tukiohjelman tavoitteet ja päämäärät. Raportissa suositetaan myös, että ohjelma pitäisi rajata metsäalan ja mekaanisen puunjalostusteollisuuden väliseen jalostusketjuun. Siihen pitäisi kuitenkin ottaa mukaan myös raaka-ainetoimitukset puunjalostusteollisuudelle (esimerkiksi laadun parantamiseksi sekä täsmällisten ja säännöllisten toimitusten varmistamiseksi) (13). Raportissa asetetaan tavoitteeksi myös se, että puualan tukiohjelmassa keskitytään Norjan puuvaroihin ja parannukset saadaan aikaan Norjan puunjalostusalalla.

Työryhmän raportissa ehdotetaan, että puualan tukiohjelman hallinnointi- ja täytäntöönpanovastuu annetaan i) Statens nærings- og distriktsutviklingsfondille, josta käytetään yleisesti lyhennettä 'SND' (jonka nimi muutettiin organisaatiouudistuksen jälkeen 1 päivänä tammikuuta 2004 'Innovasjon Norgeksi'), ja ii) hallintoryhmälle, johon kuuluu maatalousministeriön nimitämiä eri ministeriöiden edustajia ja markkinatoimijoita, jäljempänä 'hallintoryhmä' (14).

Työryhmän raportin mukaan hallintoryhmän olisi vastattava käytännössä ohjelman arvioinnista ja kehittämisestä (myös sen varmistamisesta, että arvoketju sitoutuu toimintaan ja että ohjelmassa toteutettavat toimet ovat sopusoinnussa sen tavoitteen ja strategioiden kanssa). Innovasjon Norge olisi puolestaan vastattava ohjelman toteutuksesta (15). Innovasjon Norgeille annettiin tämän vuoksi valtuudet hyväksyä ja myöntää kaikki ohjelman puitteissa myönnettävä rahoitus.

Norjan viranomaiset tekivät muodollisen tutkintamenettelyn aikana selväksi, että puualan tukiohjelman toteutuksessa sovellet-

(13) Työryhmän raportin kohdassa 1.4 todetaan, että puualan tukiohjelma ei kata metsänviljelyä, infrastruktuuria, kuljetusta, peltoja, viherrakentamiseen tarkoitettuja metsän tuotteita eikä bioenergiaa, joihin on tarkoitus kohdistaa muita julkisia toimenpiteitä. Työryhmän raportin kohdassa 2.1 olevan määritelmän mukaan metsiin perustuvaan arvoketjuun (tai metsätalouteen) kuuluvat kaikki toimijat hakkuusta loppukäyttöön. 'Metsä' kattaa hankintapuolen (metsänomistajat ja niiden yhdistykset) ja kaupallisen toiminnan (metsäyrittäjien toiminta, mukaan luettuina maastokuljetukset, puun mittaus ja myynti, metsänviljely, toiminnan suunnittelu jne.). 'Tuotanto' käsittää kaikenlaisen puun jalostamisen tuotteiksi, jotka soveltuvat loppukäyttäjille, mutta erityisesti puun mekaanisen jalostusketjun (perinteinen työ sahoilla ja puusepänerästä sekä jatkojalostus oviksi, ikkunoiksi, portaiksi ja muiksi rakennuselementeiksi sekä puuhuonekalujen, puutalojen ja käsin valmistettujen tuotteiden tuotanto) 'Markkinat' kattavat loppukäyttäjät, mutta myös muita kaupankäynnin tasoja ja muita toimijoita metsiin perustuvassa tuotantojärjestelmässä, kuten metsätalouden tuotteiden ja palveluiden alihankkijat ja metsäteollisuuden.

(14) Työryhmän raportin kohdat 1.5, 6.2 ja 6.3. Toukokuusta 2003 ryhmään on kuulunut myös vaihtoehtoisten rahoituslähteiden ja maaherran edustajia.

(15) Vuotuiset raportit ohjelman toiminnasta ja kehittämisestä on toimitettava maatalousministeriölle. Ne muodostavat perustan Innovasjon Norge (entinen SND) talousarvion ja suuntaviivojen valmistelulle. Ks. työryhmän raportin kohdat 1.5, 6.2 ja 6.3.

tiin Innovasjon Norge (muiden tukiohjelmien hallinnoinnissa käyttämien) yleisten työskentelytapojen peruseriaatteita (16). Innovasjon Norge myönsi tämän vuoksi puualan tukiohjelmasta tukia seuraavin perustein: i) Innovasjon Norge nk. Superior Policy -asiakirja (17), ii) Innovasjon Norge sisäiset ETA-suuntaviivat, iii) maatalousministeriön ensimmäinen vuotuinen jakosuusia koskeva kirje (18), iv) asioiden käsittelystä vastaaville Innovasjon Norge työntekijöille tarkoitetun ohjekirjan mukaiset yleiset menettelyt ja v) valvontaviranomaisen antamat valtiontuen suuntaviivat (19). Käytännössä tärkeimpiä näistä perusteista ovat sisäisissä ETA-suuntaviivoissa vahvistetut periaatteet, joihin myös valtaosa Norjan viranomaisten esittämistä huomautuksista perustuu.

Innovasjon Norge on laatinut sisäiset ETA-suuntaviivat hallinnoimiensa norjalaisten tukiohjelmien perusteella. Suuntaviivoissa selvennetään ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen käsitettä, ja niissä on otteita valtiontuen suuntaviivoista ja vähämerkityksistä tukea koskevista säännöistä sekä taulukko, jossa esitetään voimassa olevissa tukiohjelmissa noudatettavat tuki-intensiteetit (20). Sisäisiä ETA-suuntaviivoja on päivitetty jatkuvasti, ja valvontaviranomaiselle onkin toimitettu niistä jo viisi eri toisintoa (21).

Norjan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että vaikka työryhmän raportti ei sisällä edellytyksiä, jotka hankkeiden olisi täytettävä ollakseen tukieläisiä, sisäisissä ETA-suuntaviivoissa asetetaan tällaisia edellytyksiä. Vaikka työryhmän raportissa ei viitata erikseen sisäisiin ETA-suuntaviivoihin, Norjan viranomaiset ovat todenneet, että raportissa oleva viittaus '*periaatteiden ja käytäntöjen*' vahvistamiseen (ETA:n lainsäädännön puitteissa) puualan tukiohjelman toteutusta varten on ymmärrettävä viittaukseksi

(16) Ks. Norjan viranomaisten huomautukset muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdystä päätöksestä.

(17) Superior Policy on ohjeasiakirja, jossa määritetään tietyt rajat Innovasjon Norge harjoittamalle rahoitustoiminnalle (esimerkiksi toimintatuen ja vientituen myöntämiskielto) ja määrätään, että rahoituksen myöntämisessä on noudatettava kansainvälisiä sopimuksia, joiden sopimuspuoli Norja on.

(18) Lokakuun 6 päivänä 2000 päivätty jakosuusia koskeva kirje sisältää tietoja puualan tukiohjelman toteutukseen myönnettävistä määrärahoista. Siinä mainitaan myös ohjelman tavoite, kohdeala ja kohderyhmät.

(19) Norjan viranomaiset ovat maininneet myös Innovasjon Norgea koskevan lain ja siihen sisältyvät kehittämisrahoituksen myöntämisen vakioehdot. Vakioehdot sisältävät muun muassa määräraikoja, dokumentointia, valvontatoimenpiteitä ja rahoituksen takaisinperintää koskevia hallintosääntöjä.

(20) Suuntaviivoissa on myös tuen kasautumista, viitekorkoja ja tuen laskentaa koskevia määräyksiä.

(21) Toisinnot on päivätty tammikuussa 2000, elokuussa 2001, kesäkuussa 2003, syyskuussa 2004 ja heinäkuussa 2005. Niiden välillä ei ole huomattavia eroja. Yksinkertaisuuden vuoksi termillä 'sisäiset ETA-suuntaviivat' viitataan jatkossa suuntaviivojen viimeisimpään toisintoon. Aiempia toisintoja kommentoidaan vain tarvittaessa (poikkeuksien tai lisätekstin tapauksessa).

sisäisiin ETA-suuntaviivoihin ⁽²²⁾. Norjan viranomaisten mukaan sisäiset ETA-suuntaviivat on otettu tällä tavoin puualan tukiohjelman erottamattomaksi osaksi ⁽²³⁾. Asian käsittelystä vastuussa olevia Innovasjon Norge työntekijöitä neuvotaan arvioimaan hakemuksia sisäisten ETA-suuntaviivojen tarkoituksenmukaisiksi katsomiensa erityissääntöjen perusteella. Jos he katsovat, ettei hanke sisällä lainkaan valtiontukea, se voidaan rahoittaa sataprosenttisesti ⁽²⁴⁾.

2.2 Oikeusperusta ja vuotuiset määrärahat

Kyseiset vuodet kattavan valtion talousarvion mukaan maatalous- ja elintarvikeministeriö rahoittaa puualan tukiohjelmalla myöntämällä siihen vuotuisia määrärahoja suoraan valtion talousarviosta. Puualan tukiohjelman rahoitus on vahvistettu hallituksen parlamentille tekemässä ehdotuksessa, joka sisältää valtion talousarvion vuodeksi 2000 (St. prp. nr. 1 (1999–2000)) ja jossa puualan tukiohjelman rahoitus on sisällytetty lukuun 1142 kohdaksi 71 ⁽²⁵⁾. Seuraavien vuosien valtion talousarvioissa osoitettiin kussakin varoja puualan tukiohjelmalle ⁽²⁶⁾.

Maatalousministeriön ensimmäisessä jako-osuuksia koskevassa kirjeessä myönnetään rahoitusta Innovasjon Norge ja annetaan lupa varojen maksamiseen työryhmän raportin mukaisten tavoitteiden, kohdealojen ja kohderyhmien mukaisesti ⁽²⁷⁾.

Norjan viranomaiset ilmoittivat valvontaviranomaiselle 29 päivänä syyskuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, jonka tietoja päivitettiin 3 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, että puualan tukiohjelman määrärahat olivat varainhoitovuosina 2000–2005 seuraavat:

⁽²²⁾ Työryhmän raportin kohdan 1.3 mukaan rahoituksen myöntämisessä on noudatettava ETA:n sääntöjä ja kohdassa 7.1 ilmoitetaan, että 'ETA-sopimuksen valtiontukisääntöjä on noudatettava. Ohjelmalle on vahvistettava omat periaatteet ja käytännöt kyseisten sääntöjen pohjalta.' Ks. myös Norjan viranomaisten huomautukset muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdystä päätöksestä.

⁽²³⁾ Ks. Norjan viranomaisten huomautukset muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdystä päätöksestä ja 18 päivänä tammikuuta 2008 päivätyä Norjan viranomaisten sähköpostiviestiä (tapahetuma nro 461470).

⁽²⁴⁾ Ks. myös jäljempänä oleva yhteisrahoitusta ja hankekustannusten sataprosenttista rahoittamista koskeva 2.4 kohta.

⁽²⁵⁾ Ks. myös tarkistettu talousarvio (St. prp. nr. 61 (1999–2000)). Puualan tukiohjelmasta on käytetty eri nimityksiä, kuten 'Trepogrammet' ja 'Verdiskapningsprogrammet for tre', tai sen yhteydessä viitataan alkuperäiseen suositukseen, jonka pysyvä valiokunta esitti parlamentille (Innst. S. nr. 208 (1998–1999)).

⁽²⁶⁾ Vuonna 2001: St. prp. nr. 1 (2000–2001) ja tarkistettu talousarvio (St. prp. nr. 84 (2000–2001)); vuonna 2002: St. prp. nr. 1 (2001–2002) ja tarkistettu talousarvio (St. prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2001–2002)); vuonna 2003: St. prp. nr. 1 (2002–2003) ja tarkistettu talousarvio (St. prp. nr. 65 (2002–2003)); vuonna 2004: St. prp. nr. 1 (2003–2004) ja tarkistettu talousarvio (St. prp. nr. 63); vuonna 2005: St. prp. nr. 1 (2004–2005) ja tarkistettu talousarvio (St. prp. nr. 65 (2004–2005)). Ensimmäisten neljän vuoden aikana (2000–2003) puualan tukiohjelman rahoitus sisältyi valtion talousarvion luvun 1142 kohtaan 71, ja kahtena viimeisenä vuonna (2004 ja 2005) valtion talousarvion luvun 1149 kohtaan 71.

⁽²⁷⁾ Lokakuun 6 päivänä 2000 päivätyä kirje, jonka Norjan viranomaiset toimittivat valvontaviranomaiselle muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta esittämiensä huomautusten liitteenä 3.

Vuotuiset määrärahat

Vuosi	Määrärahat, milj. NOK	Hyväksytyt, milj. NOK
2000	17	8,8
2001	25	25,7
2002	20	18,2
2003	36	39,3
2004	35	28,4
2005	33	39,5
Yhteensä	166	159,9

Tuet maksettiin kolmen vuoden kuluessa vuodesta, jona hyväksyntä ('tilsagn') annettiin, ja sen jälkeen, kun tuensaaja oli saanut hankkeen valmiiksi. Jos tietyn vuoden määrärahoja ei käytetty kokonaan, jäljellä oleva summa siirrettiin seuraavalle vuodelle. Tämän vuoksi tietyn vuoden hyväksytyt määrärahat saattavat ylittää saman vuoden budjetoidut määrärahat.

2.3 Puualan tukiohjelmasta myönnettävän tuen saajat

Työryhmän raportissa todetaan, että puualan tukiohjelma pitäisi suunnata sellaisille yrityksille ja muille toimijoille, joilla on ohjelman strategioiden ja kohdealojen mukaisia konkreettisia hankkeita sekä hankkeita, jotka johtavat arvonlisäykseen ⁽²⁸⁾.

Norjan viranomaiset ovat lisäksi täsmentäneet, että puualan tukiohjelmalla voivat osallistua kaikki asianomaiset toimialat (joihin viitataan yhteisnimityksellä 'mekaaninen puunjalostusteollisuus') ja sellaiset toimialat, jotka voivat antaa panoksensa puualan tukiohjelman tavoitteiden saavuttamiseen. Näitä ovat esimerkiksi toimialat, joilla tutkitaan puun käyttöä yhdessä muiden materiaalien kanssa ⁽²⁹⁾. Ohjelma on tämän määritelmän mukaan avoin 'yksityishenkilöille, yrityksille, viranomaisille ja liitoille riippumatta yrityksen rakenteesta tai organisaatiosta' ja 'tutkimus- ja koulutuslaitoksille' riippumatta niiden sijaintivaltiossa ⁽³⁰⁾.

2.4 Tukielpoiset kustannukset ja tuki-intensiteetti

Tukielpoiset kustannukset

Norjan viranomaisten mukaan puualan tukiohjelmasta myönnetään tukea sellaisille hankkeille, jotka '... edistävät tavoitteen saavuttamista ohjelman strategioiden ja kohdealojen puitteissa' ja jotka saavat aikaan innovaatioita. Työryhmän raportin mukaan puualan tukiohjelman tavoitteet olisi pyrittävä saavuttamaan seuraavassa esitelyjen kolmen strategian avulla. Kukin

⁽²⁸⁾ Työryhmän raportin kohta 4.6.

⁽²⁹⁾ Ks. 29 päivänä syyskuuta 2005 päivätyä Norjan viranomaisten kirje valvontaviranomaiselle. Kirje oli Norjan EU-edustuston 3 päivänä lokakuuta 2005 päivätyin kirjeen (tapahetuma nro 345465) liitteenä.

⁽³⁰⁾ Ks. edellä alaviitteessä 29 mainittu 29 päivänä syyskuuta 2005 päivätyä kirje ja Norjan viranomaisten huomautukset muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdystä päätöksestä.

strategia olisi pantava täytäntöön sen yhteydessä määritettyjen toimintojen avulla ⁽³¹⁾. Toiminnoista aiheutuvat kustannukset ovat sen vuoksi tukikelpoisia puualan tukiohjelman puitteissa.

- i) Profiilimuokkaus- ja viestintästrategia (luodaan sitoutumista ja halua kehittää arvoketjua, houkuttaa osaamista, ihmisiä ja pääomaa, parannetaan metsä- ja puualan näkyvyyttä ja aktiivista profiilimuokkausta, tuodaan esiin puun etuja materiaalina ja jaetaan tietoa).

Strategian täytäntöönpanotoimia ovat kampanjat, joissa esitellään metsä/puualaa myönteisessä valossa, tiedon levittäminen puun käytöstä muotoilu-/arkkitehtuurilehdissä sekä tiedon jakaminen ammattikäyttäjille, yliopistoille, oppilaitoksille ja kuluttajille. Lisäksi perustetaan puuta käsittelevä internetportaali ja verkosto, jonka kautta voidaan kanavoida tietoa koko arvoketjulle ja joka toimii myös yleisenä tietolähteenä, sekä kansallisia ja alueellisia kohtauspaikkoja tutkimus- ja kehittämissyrymiä, arkkitehteja, muotoilijoita, tietotekniikkaan erikoistuneita ryhmiä, trendintunnistajia, innovaatioyrityksiä ja sijoittajia yms. varten.

- ii) Tuotekehittely- ja uutuusstrategia (toteutetaan uusia mahdollisuuksia, ideoita ja aloitteita, tuetaan innovaatiota ja uusia luomuksia).

Toteutettavia toimenpiteitä ovat rakenteelliset kehittämissuunnitelmat, pienyrityksille suunnattujen yritysfoorumien perustaminen, erilaisiin oppilaitoksiin liittyvät innovaatiohankkeet, muotoilu-/arkkitehtuurikilpailut, uusien tuotteiden kehittäminen uusille markkinasegmenteille (kuten vapaa-ajanmarkkinat, julkisten alueiden laitteet/infrastruktuuri, terveydenhoidon puutuotteet jne.) ja kehittämissuunnitelmat, joissa keskitytään luomaan tuottoa arvoketjulle (esimerkiksi raaka-aineet, sivutuotteet, puukauppa ja sähköinen kaupankäynti). Muita toimenpiteitä ovat foorumin ja rakenteiden perustaminen uutuus- ja innovaatiokehittelyä varten, opiskelijoiden innovaatiohankkeet ja arkkitehtuuri-/muotoilukilpailut, joilla edistetään tietyn puumateriaalin käyttöä.

- iii) Yhteistyö- ja tehostamisstrategia (parannetaan tuotteiden ja prosessien kanavoitinta arvoketjussa, kustannustehokkuutta, arvonnäköalaa ja kannattavuutta sekä henkilöstöressurssien ja infrastruktuurin optimaalista käyttöä)

Toimenpiteitä ovat yhdenmukaisen logistiikkajärjestelmän luominen hyödykkeiden jakelun ajoituksen sekä tuotteiden laadun ja hinnan parantamiseksi, tietotekniikan käyttö kustannussäästöjen aikaansaamiseksi myynti-/jakelutasolla ja tietotekniikkajärjestelmien kehittäminen koko arvoketjun katta-

van viestinnän mahdollistamiseksi ja laadun parantamiseksi. Muita toimenpiteitä ovat kilpailut, yhdenmukaisen tietotekniikkajärjestelmän kehittämistä koskevat valmistelevat tutkimukset ja tuotetiedon digitalisointi koko arvoketjussa, arvonnäköalaa parantamiseksi käsittelevät osaamishankkeet sekä toimenpiteet, jotka synnyttävät tuottoa metsäalalla, puuteollisuudessa ja kaupassa.

Sisäisissä ETA-suuntaviivoissa määritetään tukikelpoiset kustannukset pk-yritysten, koulutustoimintojen, tutkimuksen ja kehityksen sekä (pk-yritysten tekemien ja alueellisten) investointien osalta. Tämän päätöksen liitteessä I on käännetty toisinto sisäisissä ETA-suuntaviivoissa olevista tukikelpoisten kustannusten kuvauksista ⁽³²⁾.

Tuki-intensiteetit

Pk-yritysten tuki-intensiteetit ⁽³³⁾ määritetään sisäisissä ETA-suuntaviivoissa. Muuntotyyppisten tukien intensiteettien osalta viitataan taulukkoon, jonka otsikko on 'Innovasjon Norge hallintomien ohjelmien suurimmat sallitut rahoitusasteet – yritysten koko ja tukikelpoiset alueet'. Tämän päätöksen liitteessä II on käännetty toisinto kyseisestä taulukosta, jossa ei ole mitään mainintaa puualan tukiohjelmasta.

Koska taulukossa mainitaan kaksi eri tuki-intensiteettiä ohjelmien 'OFU/IFU' ja 'Omstilling og nyskapning' puitteissa tehtävien tutkimukseen ja kehitykseen liittyvien valmistelututkimusten osalta, viranomaiset ovat katsoneet aiheelliseksi täsmentää, että puualan tukiohjelmaan on sovellettu ohjelman 'OFU/IFU' tuki-intensiteettiä. Kyseiset tuki-intensiteetit eroavat toisistaan siinä, että kun suurten yritysten kilpailua edeltävän tutkimustoiminnan osana tekemisiin toteutettavuustutkimuksiin myönnettävän tuen enimmäisintensiteetti saa olla ohjelman 'Omstilling og nyskapning' puitteissa (suurten yritysten osalta) 55 prosenttia, se saa olla ohjelman 'OFU/IFU' puitteissa vain 50 prosenttia.

Yhteisrahoituksen ja kustannusten sataprosenttisen rahoittamisen tapauksessa sovellettavat tuki-intensiteetit

Puualan tukiohjelmasta voidaan myöntää hankkeisiin tukea periaatteessa sillä edellytyksellä, että tuensaajat osallistuvat hankkeen rahoittamiseen ja työvoiman hankkimiseen ⁽³⁴⁾. Yhteisrahoituksen osuuden kokonaisrahoituksesta ei kuitenkaan tarvitse ylittää tiettyyn vähimmäismäärään. Sen osuus vaihtelee hankkeen tavoitteiden ja luonteen mukaan. Norjan viranomaiset ovat todenneet tältä osin, että puualan tukiohjelmasta myönnetään tukea sisäisissä ETA-suuntaviivoissa vahvistettujen tuki-intensiteettien mukaan, joten hankkeisiin sisältyy aina jonkin verran yhteisrahoitusta.

⁽³²⁾ Englanninkielinen käännös valvontaviranomaisen teettämä.

⁽³³⁾ Investointien osalta keski suurten yritysten enimmäisintensiteetti on 7,5 prosenttia ja pienten yritysten 15 prosenttia. Konsulttipalveluiden ja messujen tapauksessa tuen enimmäisintensiteetti on 50 prosenttia.

⁽³⁴⁾ Työryhmän raportin kohdat 1.4 ja 7.1.

⁽³¹⁾ Työryhmän raportin kohdat 4.1–4.4 ja 5.

Viranomaiset ovat kuitenkin ilmoittaneet noudattavansa puualan tukiohjelmassa myös käytäntöä, jonka mukaan tiettyjen hankkeiden kustannukset rahoitetaan sataprosenttisesti, jolloin tuensaajat eivät siis osallistu hankkeiden rahoitukseen. Viranomaiset ovat viitanneet tältä osin työryhmän raporttiin, jonka mukaan 'Ohjelmasta myönnettävän rahoituksen osuus vaihtelee hankkeiden tavoitteen ja luonteen mukaan. Ohjelmasta myönnettävä rahoitus saattaa kattaa koko hankkeen [kustannukset], jos hankkeen suoraa edunsaajaa on vaikea tunnistaa, kun on kyse esimerkiksi puhtaista tutkimushankkeista tai valmistelututkimuksista. Ohjelmasta myönnettävän rahoituksen osuus voi vastavasti olla pieni, jos kyse on hankkeista, joiden odotetaan tuottavan välittömästi huomattavaa hyötyä hankkeeseen osallistuville. Rahoitukseen on sovellettava ETA:n valtiontukisääntöjä. Ohjelmalle on kehitettävä periaatteita ja hallintokäytäntöjä ETA:n valtiontukisääntöjen sallimissa rajoissa' (35).

Viranomaiset ovat täsmentäneet, että kustannusten sataprosenttiseen rahoittamiseen perustuvaa käytäntöä on noudatettu silloin, kun hankkeista suoraan hyötyvien sidosryhmien tunnistaminen on ollut vaikeaa (tai kun yksittäisten yritysten katsotaan saavan hankkeesta vain vähäistä hyötyä), kuten erityisiä kohdealoja koskevien valmistelututkimusten ja -raporttien tapauksessa. Viranomaiset mainitsevat esimerkkinä tästä 125 000 Norjan kruunun tuen Norsk Treteknisk Instituttille hankkeeseen, joka koski sisäiseen käyttöön tarkoitettujen höyläpaneelin tuotekohitystä (36). Norjan viranomaisten mukaan (hankkeen) tulokset ovat Norsk Treteknisk Instituttin jäsenyritysten saatavilla ja suureen osaan Norsk Treteknisk Instituttin tuottamista tiedoista voi joka tapauksessa yleensä tutustua sen kirjastossa.

2.5 Vähämerkityksinen tuki

Norjan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että puualan tukiohjelmaan liittyvien erityismääräysten perusteella myönnettyt tuet täyttävät vähämerkityksisen tuen määrityspäruusteet. Viranomaiset ovat ilmoittaneet, että kun tuki on myönnetty vähämerkityksisenä tukena, tuensaajalle lähetetyssä hyväksyntäkirjeessä mainitaan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä ja aikaraja sekä tuensaajalle kuuluva velvollisuus ilmoittaa myönnettävän tuen hyväksyntäajankohtaa seuraavien kolmen vuoden aikana muista lähteistä saatavista tuista (37).

Viranomaiset ovat lisäksi ilmoittaneet hallintokäytännöstä, jonka mukaan esimerkiksi tutkimukseen ja kehitykseen myönnettävän tuen lisäksi saatetaan myöntää vähämerkityksistä tukea. Tästä käytännöstä määrätään erikseen sisäisten ETA-suuntaviivojen syyskuussa 2004 ja heinäkuussa 2005 päivityissä toisinoissa (38).

(35) Työryhmän raportin kohta 7.1.

(36) Vaikka kyseinen tukimäärä täyttäisi vähämerkityksisen tuen määrityspäruusteet, on huomattava, että Norsk Treteknisk Institutt on saanut myös muuntuyppistä tukea.

(37) Tämä tietopyyntö on muotoiltu seuraavasti: 'EØS-regelverket – opplysningsplikt Tildelingen av tilskuddet skjer i henhold til reglene for bagatellmessig støtte. Ved eventuelle nye søknader om offentlig støtte (uansett støttekilde) har støttemottaker plikt til å opplyse om dette tilskuddet. Opplysningsplikten gjelder i 3 år fra tilsagnstidspunktet. Støttemottakeren må ikke motta mer enn til sammen 100 000 Euro (ca. kr 815 000,-) i støtte etter reglene for bagatellmessig støtte over et tidsrom på 3 år.'

(38) Toisintojen kohdassa 4.2.

2.6 Kesto

Norjan viranomaisten mukaan puualan tukiohjelma otettiin käyttöön 1 päivänä heinäkuuta 2000 (eli päivänä, josta lähtien tukihakemuksia on voitu esittää) ja se oli voimassa viisi vuotta eli vuoden 2005 loppuun (viimeinen tuki hyväksyttiin 30 päivänä joulukuuta 2005) (39).

2.7 Puutuotekauppa

Arvonlisäysmahdollisuuksia metsäalalla käsittelevästä valkoisesta kirjasta, jonka hallitus on antanut parlamentille, ilmenee, että Norja vie puutuotteitaan EU:hun. Valkoisen kirjan kohdassa 4.3 todetaan, että 'Norja vie ulkomaille noin 85–90 prosenttia puu- ja paperituotteiden massatuotannosta ja noin 35 prosenttia puutavarasta. EU:n jäsenvaltioihin suuntautuvien toimitusten osuudet kokonaisviennistä ovat puu- ja paperituotteiden osalta 70 prosenttia ja puutavaran osalta 90 prosenttia. Mahdollisilla EU:n strategioilla tai poliittisilla aloitteilla, jotka voivat vaikuttaa metsäteollisuustuotteiden tuontiin EU:hun, voi olla huomattavia vaikutuksia Norjan metsäalaa' (40). Lisäksi Eurostatin tilastojen mukaan puutuotteilla käydään EU:ssa laajaa kauppaa (41). Norjan tilastokeskuksen (Statistisk sentralbyrå) tuottamista tilastoista ilmenee myös, että Norja tuo maahan suuria määriä puutavaraa, jalostettua puuta ja puutuotteita ('Tømmer, trelast og kork ...') EU:sta (42).

2.8 ETA-sopimuksen soveltamisala

ETA-sopimuksen 8 artiklan 3 kohdassa määrätään seuraavaa:

'Jollei toisin määrätä, tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan ainoastaan:

- tuotteisiin, joita tarkoitetaan harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän 25–97 ryhmässä, lukuun ottamatta pöytäkirjassa 2 lueteltuja tuotteita;

(39) Tämä vahvistetaan valtion talousarvioesityksestä tehdyissä huomautuksissa (St. prp. nr. 1 (2000–2001) ja työryhmän raportissa.

(40) Käännös seuraavasta lainauksesta: 'Norge eksporterer ca 85–90 % av produksjonen av tremasse og papirprodukter og ca 35 % av trelastproduksjonen. Leveransene til EU-land utgjør henholdsvis 70 % og 90 % av eksporten. Eventuelle strategier eller politiske vedtak innen EU som kan påvirke EUs import av skogindustriprodukter vil kunne få store konsekvenser for den norske skogsektoren.'

(41) Eurostatin tilastot vuosilta 1999–2004, jotka kattavat erilaisen jalostetun puun ja puutavaran tuonnin ja viennin EU:ssa (määrä ilmaista joko tuhansina kuutiometreinä tai tonneina), osoittavat, että EU:ssa käydään runsaasti kauppaa puutuotteista. Asiaa käsittelevät tilastot ovat i) EU-25:n sisäinen raakapuun tuonti ja vienti; 'table fores51'; ii) EU-25:n sisäinen puumassan sekä paperin ja kartongin tuonti; 'table fores62'; iii) EU-25:n sisäinen puumassan vienti; 'table fores61'; ja v) EU-25:n sisäinen sahapuun ja puupaneelin tuonti; 'table fores61'. Kaikki tilastot ovat saatavilla osoitteessa <http://europa.eu.int/comm/eurostat> tai ottamalla yhteyttä Eurostatiin verkkosivujen välityksellä.

(42) Ks. verkkosivusto osoitteessa <http://www.ssb.no/muh/tab15-01.shtml>, joilla on taulukko 15 nimeltä 'Trade with selected countries by two-digit SITC. Jan – mar 2006. Million kroner'.

- b) pöytäkirjassa 3 täsmennettyihin tuotteisiin mainitussa pöytäkirjassa määrättyjen erityisjärjestelyjen mukaisesti.'

Puu ja puusta valmistetut tavarat kuuluvat 44 ryhmään.

2.9 Syyt menettelyn aloittamiseen

Valvontaviranomainen aloitti muodollisen tutkintamenettelyn todettuaan alustavasti, että puualan tukiohjelmaan sisältyi valtiontukea, johon ei voida soveltaa ETA-sopimuksessa määrättyjä poikkeuksia. Valvontaviranomainen epäili tämän vuoksi puualan tukiohjelman soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan. Valvontaviranomainen viittasi muun muassa siihen, että asiakirjat, joita Norjan viranomaiset olivat toimittaneet puualan tukiohjelmasta, eivät sisältäneet täsmällisiä määritelmiä tukikelpoisista hankkeista ja kustannuksista eivätkä myönnettävän tuen enimmäismääristä.

Norjan viranomaisia kehoitettiin toimittamaan tietoja mahdollisista sisäisistä ohjeista, joissa edellyttäisiin, että ohjelma olisi toteutettava valtiontuen suuntaviivojen ja/tai ryhmäpoikkeusasetusten mukaisesti. Valvontaviranomainen muistutti kuitenkin, että vaikka tällainen hallinnollinen käytäntö pystyttäisiinkin osoittamaan, valvontaviranomainen saattaisi silti katsoa, että ohjelma ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan, koska puualan tukiohjelmassa on käytäntönä myöntää sataprosenttista tukea hankkeisiin, joihin myönnettäviä varoja hallintoviranomainen ei katso tueksi, koska toiminnasta ei vastaa mikään yksittäinen yritys ja siitä saatava hyöty katsotaan vähäiseksi.

Tarkastellessaan kysymystä siitä, täyttävätkö tuet, jotka puualan tukiohjelmasta on myönnetty vähämerkityksistä tukea koskevien erityismääräysten perusteella, valtiontuen suuntaviivojen tai niiden jälkeen annetun vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen (joka korvasi 1 päivästä helmikuuta 2003 valtiontuen suuntaviivat tältä osin) ⁽⁴³⁾ mukaiset edellytykset niiden katsomiseksi vähämerkitykseksi tueksi, valvontaviranomainen totesi, että kyseiset erityismääräykset eivät näyttäneet olevan vähämerkityksisen tuen myöntämistä koskevien sääntöjen mukaisia.

3. Norjan viranomaisten huomautukset

3.1 Menettely

Norjan viranomaiset myöntävät, että ohjelmasta olisi pitänyt ilmoittaa muodollisesti valvontaviranomaiselle, mutta väittävät, että valvontaviranomainen ei voi todeta ohjelmaa ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi pelkästään sen perusteella, että puualan tukiohjelmasta ei ole annettu ilmoitusta.

3.2 Sisältö

Sisäisten ohjeiden tai hallinnollisten määräysten antaminen

Norjan viranomaiset väittävät noudattaneensa käytännössä ETA-sopimuksen aineellisia valtiontukisääntöjä. Innovasjon Norge

Superior Policy -asiakirjassa määrätään, että rahoituksen myöntämisessä olisi aina noudatettava kansainvälisiä sopimuksia, joiden sopimuspuoli Norja on. Lisäksi asian käsittelystä vastaaville Innovasjon Norge työntekijöille on annettu (työryhmän raportissa) ohjeet puualan tukiohjelman toteuttamisesta ETA-sopimuksen mukaisesti. Sisäisten ETA-suuntaviivojen kehittämisen tarkoituksena oli helpottaa ETA-sopimuksen noudattamista. Asiasta vastaavilla työntekijöillä on myös kokemusta valtiontuen suuntaviivojen soveltamisesta ja he osallistuvat aihetta käsitteleville kursseille. Jos epäilyksiä ilmenee, he voivat pyytää neuvoja Innovasjon Norge lakiasiainosastolta.

Tapaukset, joissa ei ole kyse tuesta

Norjan viranomaiset ovat väittäneet hankekustannusten sataprosenttisesta rahoittamisesta, että hankkeet, joihin kyseistä käytäntöä sovelletaan, eivät kuulu ETA-sopimuksen soveltamisalaan joko siksi, että niiden toteuttamiseen ei myönnetä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, tai siksi, että tuki on myönnetty vähämerkityksisenä tukena. Viranomaiset ovat toimittaneet taulukon puualan tukiohjelmasta myönnettävä rahoituksen jakautumisesta.

Viranomaisten mukaan tukea on myönnetty kahdeksassa tapauksessa (joista mainitaan kaksi esimerkkiä) hankkeisiin, joiden kohteena olevat tuotteet (kuten pystykaupalla myytävät puut) eivät kuulu harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän 25–97 ryhmään eivätkä sen vuoksi kuulu myöskään ETA-sopimuksen soveltamisalaan.

Viranomaiset toteavat lisäksi, että puualan tukiohjelman 114 edunsaajaa eivät ole ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä, sillä ne eivät harjoita taloudellista toimintaa. Lisäksi 15 tuensaajaa katsotaan tutkimus- ja koulutuslaitoksiksi, 25 julkisyhteisöiksi, joihin luetaan myös kunnat, ja 74 toimialajärjestöiksi.

Tutkimus- ja koulutuslaitosten osalta (joista annetaan kaksi esimerkkiä, joista toinen on voittoa tavoittelematon järjestö) viranomaiset katsovat, että ne eivät kuulu ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan valtiontuen suuntaviivojen aiemman tutkimusta ja kehitystä koskevan 14 luvun 2.2 kohdan perusteella. Kyseisessä kohdassa todetaan, että 'voittoa tavoittelemattomat korkeamman asteen koulutus- ja tutkimuslaitokset eivät yleensä kuulu ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan' ja 'jos kyseisenkaltaisten laitosten toteuttamien, julkista rahoitusta saavien T&K-hankkeiden tulokset asetetaan Euroopan teollisuuden saataville syrjimättömästi, EFTA:n valvontaviranomainen otaksuu, että hankkeeseen ei sisälly ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea'.

⁽⁴³⁾ Valtiontuen suuntaviivojen aiempi 12 luku poistettiin 5 päivänä marraskuuta 2003 tehdyllä valvontaviranomaisen päätöksellä N:o 198/03/KOL. Kyseinen 12 luku korvattiin kuitenkin vähämerkityksistä tukea koskevalla asetuksella (EY) N:o 69/2001, jäljempänä 'vähämerkityksistä tukea koskeva asetus' jo 1 päivästä helmikuuta 2003.

Norjan viranomaisten mukaan tuki toimialajärjestöille (jotka ovat tiedotustoimintaa harjoittavia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä) ei ole valtiontukea, sillä rahoitusta ei suunnata (suoraan) yrityksille, vaan se kanavoidaan toimialajärjestöjen kautta eikä niitä katsota yrityksiksi. Viranomaisten viittaavat komission päätökseen Asetralle myönnetystä avustuksesta, joka hyväksyttiin, koska Asetra ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yritys⁽⁴⁴⁾. Viranomaiset toteavat lisäksi, että yhteisöjen tuomioistuimien on tulkinut 'taloudellisen edun käsitettä' monissa asioissa. Esimerkiksi asiassa C-143/99 'Adria Wien' yhteisöjen tuomioistuin totesi, että abstraktit edut (ts. kustannukset, jotka eivät 'yleensä kuulu yritysten vastattavaksi') on erotettava kustannuksista, jotka kuuluisivat yritysten vastattavaksi⁽⁴⁵⁾.

Viranomaiset väittävät myös, että 31 muussa tapauksessa (joista ne antavat useita esimerkkejä) tuensaajat eivät saaneet taloudellista etua, sillä ne tarjosivat rahoituksen vastineeksi palvelun eivätkä kyseiset tapaukset sen vuoksi kuulu ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Vähämerkityksinen tuki

Norjan viranomaiset viittaavat hyväksyntäkirjeeseen, jossa todetaan, että tuensaajan on toimitettava tietoja 'mahdollisesti uusien tukihakemusten perusteella saatavasta tuesta ... Tämä velvollisuus on voimassa kolmen vuoden ajan hyväksyntäkirjeen päiväyksestä. Tuensaaja ei voi saada vähämerkityksistä tukea, jonka kokonaismäärä on yli 100 000 euroa (noin 815 000 Norjan kruunua), minkään kolmen vuoden jakson aikana.'

Viranomaiset väittävät, että ilmaisu 'minkään kolmen vuoden jakson aikana' tarkoittaa selvästi sitä, että tuensaaja ei voi saada vähämerkityksistä tukea minkään kolmen vuoden jakson aikana ennen hyväksyntäkirjeen päiväystä eikä sen jälkeen. Velvollisuutta toimittaa tietoja tuesta, joka on saatu kolmen vuoden kuluessa hyväksyntäkirjeen päiväyksestä, on tarkasteltava suhteessa virkkeeseen, jonka mukaan tuensaaja ei voi saada tukea 'minkään' kolmen vuoden jakson aikana. Viranomaisten mukaan tällä tavoin varmistetaan, että tuki on vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen mukaista. Viranomaiset toteavat lisäksi, että valtaosa tuesta myönnetään joka tapauksessa vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän rajoissa.

Viranomaiset ovat kuitenkin myös ilmoittaneet, että 'vähämerkityksiseen tukeen sovellettavaa [menettely]kehystä ei kuitenkaan ole [tietyissä tapauksissa] noudatettu, koska tuki on katsottu aineellisten sääntöjen ja pk-yrityksille myönnettyä tukea, T&K-tukea ja koulutustukea koskevien ryhmäpoikkeusasetusten mukaiseksi'. Viranomaiset tarkensivat myöhemmin, että viittaus menettelysääntöjen rikkomiseen koskee kymmentä tapausta, joissa tuki myönnettiin sallitun tuki-intensiteetin rajoissa mutta joissa myönnettiin lisäksi vähämerkityksistä tukea ilmoittamatta siitä vähämerkityksisen tukiosan saajalle.

Tuen soveltuvuus ETA-sopimuksen toimintaan

Norjan viranomaiset väittävät, että valvontaviranomainen ei ole kiinnittänyt riittävästi huomiota käytäntöihin ja menettelyihin, joita Innovasjon Norge noudatti arvioidessaan tuen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan.

Viranomaiset toteavat yleisesti ottaen, että puualan tukiohjelmasta ei ole myönnetty tukea aluetuen muodossa, vaan tämä väärinkäsitys saattaa johtua (sisäisten ETA-suuntaviivojen liitteenä) olevasta yleiskatsauksesta tuen enimmäisintensiteetteihin (myös aluetuen intensiteetteihin). Viranomaiset toteavat heti perään, että on kuitenkin esimerkkejä tapauksista, joissa tukea on myönnetty tutkimus- ja kehitystuen sallittuun enimmäisintensiteettiin saakka mutta joissa tätä määrää on lisäksi korotettu 5 prosenttiin aluelisällä. Esimerkkinä mainitaan Trysil Skog AS:lle myönnetty tuki.

Tutkimusta ja kehitystä koskevan 78 tapauksen osalta (joista mainitaan kolme esimerkkiä) viranomaiset väittävät, että tuki on myönnetty valtiontuen suuntaviivojen aineellisoikeudellisten periaatteiden mukaisesti. Kyseisten tapausten arvioinnissa on otettu huomioon se, missä määrin hankkeessa on tarkoitettu uutta teknologiaa, tietämystä tai menetelmiä. Lisäksi etusija on annettu innovatiivisimmille hankkeille. Myös se, voiko hanke saada rahoitusta muista lähteistä, esimerkiksi Skattefunn-ohjelmasta, on otettu huomioon.

Viranomaiset väittävät, että vaikka sisäisissä ETA-suuntaviivoissa ei mainita pk-yrityksille myönnettyä tukea ja koulutustukea koskevien ryhmäpoikkeusasetusten otsikkoa ja julkaisutietoja, asetukset on 'sisällytetty suuntaviivoihin suurelta osin'.

II. ARVIOINTI

1. ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki

ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

'Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, EY:n jäsenvaltion tai EFTA-valtion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu tämän sopimuksen toimintaan, siltä osin kuin se vaikuttaa sopimuspuolten väliseen kauppaan.'

Jotta toimenpide voitaisiin katsoa ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi, sen on täytettävä seuraavat neljä kriteeriä: Toimenpiteen on i) tuotava tuensaajille sellainen taloudellinen etu, jota ei saada tavanomaisesta yritystoiminnasta, ii) edun on oltava valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, iii) toimenpiteen on oltava valikoiva siten, että se suosii jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ja iv) toimenpiteen on vääristettävä kilpailua ja vaikutettava sopimuspuolten väliseen kauppaan.

1.1 Taloudellinen etu

Toimenpiteen on tuotava tuensaajille sellainen taloudellinen etu, jota ei saada tavanomaisesta yritystoiminnasta.

Norjan viranomaiset myöntävät puualan tukiohjelmasta rahoitustukea sellaisille yrityksille, viranomaisille, liike-elämän järjestöille, liitoille jne., jotka edistävät ohjelman tavoitteiden saavuttamista. Tuensaajayritykset saavat taloudellisen edun eli tuen, jota ne eivät saisi tavanomaisesta yritystoiminnasta.

⁽⁴⁴⁾ Komission päätös, tehty 31 päivänä maaliskuuta 2000, valtiontuesta N 673/99 (EYVL C 184, 1.7.2000, s. 25).

⁽⁴⁵⁾ Asia C-143/99, Adria-Wien (Kok. 2001, s. I-8365).

1.2 Valtion varojen käyttö

Edun on oltava valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty.

Maatalous- ja elintarvikeministeriö rahoittaa puualan tukiohjelmasta myönnettävät tuet ja tuet myönnetään suoraan valtion talousarviosta.

1.3 Tiettyjen yritysten tai tuotannonalojen suosiminen

Toimenpiteen on suosittava tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja.

Useista puualan tukiohjelman käyttöönottoa koskevista lainsäädännön valmisteluasiakirjoista (kuten valkoisesta kirjasta, suosituksista ja työryhmän raportista) ilmenee, että ohjelman tavoitteena on i) lisätä puunjalostusalan arvoa, ii) parantaa metsäalan ja markkinoiden suhteita kaupankäynnin eri tasoilla (myös raaka-aineen toimittamisessa puunjalostusteollisuudelle). Lisäksi yleistavoitteena on lisätä puun käyttöä.

Puualan tukiohjelmasta myönnetään tämän vuoksi tukea vain, jos katsotaan, että tuki voi hyödyntää puunjalostusalaan ja muita alaan liittyviä puutoimialoja sekä raaka-aineiden toimittamista kyseisille toimialoille. Puualan tukiohjelma suosii siten puuteollisuusyrityksiä ja on siksi luonteeltaan valikoiva. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut tähän liittyen, että toimenpide voi olla valikoiva, vaikka se kattaisi tietyn kokonaisen toimialan (yritykset) ⁽⁴⁶⁾.

On huomattava, että vaikka puualan tukiohjelman mukaisia tukia voidaan myöntää myös muiden toimialojen yrityksille (esimerkiksi silloin, kun yritykset tutkivat puun käyttöä yhdessä muiden materiaalien kanssa), tämä mahdollisuus tarjotaan vain niille toimialoille, jotka voivat edistää puualan tukiohjelman yleistavoitteen saavuttamista eli puunjalostusalan arvon yleistä lisäämistä. Valvontaviranomainen katsoo tämän vuoksi, että myös tämän mahdollisuuden tarkoituksena on viime kädessä suosia puunjalostusalaan ja siihen liittyvillä puutoimialoilla toimivia yrityksiä.

1.4 Kilpailun vääristyminen ja vaikutus sopimuspuolten väliseen kauppaan

Toimenpiteiden on vääristettävä kilpailua ja vaikutettava sopimuspuolten väliseen kauppaan.

Norjan viranomaiset myöntävät puualan tukiohjelmasta tukea puunjalostusalaan (ja siihen liittyvillä aloilla) toimiville yrityksille. Norjan teollisuus vie suuren osan (jopa 90 prosenttia) massapuutavarastaan ja jalostetuista puutuotteista muihin ETA-

maihin, joissa puutuotteilla käydään vilkasta kauppaa. Lisäksi Norja tuo puutavaraa, jalostettua puuta ja puutuotteita EU:sta. Näissä olosuhteissa tuen myöntäminen yrityksille puualan tukiohjelmasta vahvistaa tuensaajien asemaa verrattuna muihin Norjassa tai muualla ETA-alueella sijaitseviin yrityksiin, jotka kilpailevat niiden kanssa puunjalostusalaan (tai siihen liittyvillä aloilla). Koska puu on lisäksi ainoastaan yksi rakennusalaan käytetyistä raaka-aineista, rakennusyritysten puualan tukiohjelmasta saama tuki vahvistaa niiden asemaa verrattuna muihin rakennusalaan kilpaileviin yrityksiin ⁽⁴⁷⁾.

Valvontaviranomainen katsoo tämän vuoksi, että rahoitustuen myöntäminen yrityksille puualan tukiohjelmasta vääristää kilpailua ja vaikuttaa kauppaan.

1.5 Päätelmä ja tukiohjelman olemassaolo

Valvontaviranomainen toteaa edellä esitetyn perusteella, että puualan tukiohjelma täyttää ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisedot ja on sen vuoksi valtiontukea. Norjan viranomaiset ovat kuitenkin väittäneet, että tietyt puualan tukiohjelmasta myönnettyt yksittäiset tuet eivät kuulu ETA-sopimuksen soveltamisalaan tai eivät ole valtiontukea.

Valvontaviranomaisen näkemys (jota Norjan viranomaiset eivät kiistä) on, että puualan tukiohjelma on säädös, jonka perusteella voidaan myöntää säädöksessä yleisesti ja abstraktisti määriteltyille yrityksille yksittäisiä tukisummia ilman erillisiä täytäntöönpanotoimia. Tukiohjelma on sen vuoksi valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tukiohjelma. Valvontaviranomainen muistuttaa tältä osin, että yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa C-310/99 seuraavaa: 'Riidanalaisen päätöksen ei tarvinnut sisältää tukiohjelman perusteella yksittäistapauksissa myönnettujen tukien erillistä arviointia. Kunkin kyseessä olevan yrityksen tilannetta on tutkittava vasta siinä vaiheessa, kun tukia peritään takaisin ⁽⁴⁸⁾.' Valvontaviranomainen on arvioinut tämän oikeuskäytännön mukaisesti puualan tukiohjelman sen ominaisuuksien perusteella (sen sijaan, että se olisi arvioinut ohjelmasta myönnettävien yksittäisten tukien erityispiirteet). Norjan viranomaisten esittämällä väitteillä ei voi olla vaikutusta kyseiseen arviointiin, vaan ne otetaan huomioon vasta siinä vaiheessa, jos ja kun käydään keskusteluja tuen takaisinperinnästä. Päätelmä siitä, soveltuuko ohjelma ETA-sopimuksen toimintaan, ei vaikuta kysymykseen yksittäisten tukien takaisinperinnästä. Kuten edellä mainitussa tuomiossa todetaan, takaisinperintää käsitellään toisessa vaiheessa ja tuki määrätään perittäväksi takaisin vain silloin, kun valtiontukea koskevia aineellisia määräyksiä on rikottu tosiasiallisesti.

⁽⁴⁷⁾ Ks. tähän liittyen asia C-730/79, Philip Morris v. komissio, Kok. 1989 s. 2671,11 kohta, jossa todetaan seuraavaa: 'Kun valtion taloudellinen tuki vahvistaa yrityksen asemaa jäsenvaltioiden välisessä kaupassa muihin, kilpaileviin yrityksiin verrattuna, tuen on katsottava vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan'.

⁽⁴⁸⁾ Asia C-310/99, Italia v. komissio, Kok. 2002, s. I-2289,91 kohta. Asiassa C-66/02, Italia v. komissio, Kok. 2005, s. I-10901,91 kohta, yhteisöjen tuomioistuin totesi seuraavaa: 'Kun kyse on tukijärjestelmästä, komissio voi tyytyä tutkimaan asianomaisen järjestelmän yleispiirteitä, eikä sillä ole velvollisuutta tutkia jokaista yksittäistä soveltamistapausta [...] todetakseen, sisältääkö järjestelmä tukea. Ks. myös asia E-2/05, ESA v. Islanti, EFTAn oikeustapauskokoelma 2005, s. 202, 24 kohta.

⁽⁴⁶⁾ Yhdistetyt asiat E-5/04, E-6/04 ja E-7/04, Fesil ja Finnjord, EFTAn oikeustapauskokoelma 2005, s. 117, 77 kohta. Kyseinen tuomio vahvistaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön asiassa C-75/97, Belgia v. komissio, Kok. 1999, s. I-3671,33 kohta. Ks. myös asia C-66/02, Italia v. komissio, Kok. 2005, s. I-10901,95 kohta.

Valvontaviranomainen toteaa, etteivät Norjan viranomaiset ole kiistäneet sitä, että puualan tukiohjelma mahdollistaa rahoituksen myöntämisen tuensaajille ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden, kuten puun osalta. Norjan viranomaiset eivät ole kiistäneet myöskään sitä, että puualan tukiohjelmaan sisältyy mahdollisuus rahoittaa yksiköitä, jotka ovat ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä. On lisäksi kiistatonta, ettei puualan tukiohjelma myönnetty rahoitusta yksinomaan tuensaajille, jotka tarjosivat palvelun vastineeksi siitä.

Toisin sanoen valtiontuen myöntäminen oli osa itse ohjelmaa. Mahdollisuus, että tietyt puualan tukiohjelman edunsaajat eivät välttämättä kuulu ETA-sopimuksen soveltamisalaan (koska niiden tuotteet eivät kuulu sopimuksen soveltamisalaan tai koska tuensaajat eivät itse ole ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä), ei muuta sitä tosiseikkaa, että puualan tukiohjelma katsotaan ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tukiohjelmaksi.

2. Menettelyvaatimukset

Valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaan 'EFTAn valvontaviranomaiselle on ilmoitettava tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta niin ajoissa, että se voi esittää huomautuksensa (...). Asianomainen valtio ei saa panna ehdottamiaan toimenpiteitä täytäntöön ennen kuin menettelyn tuloksena on saatu aikaan lopullinen päätös.'

Valvontaviranomainen toteaa ensiksikin, että harmonoidun tarvarankuvas- ja koodausjärjestelmän 14 ryhmä (puu ja puusta valmistetut tavarat) kuuluu ETA-sopimuksen soveltamisalaan ja puualan tukiohjelma on tämän vuoksi arvioitava ETA-sopimuksen perusteella. Norjan viranomaiset eivät ilmoittaneet puualan tukiohjelmaa ennen sen toteutusta eivätkä siksi ole noudattaneet valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaista velvoitettaan. Puualan tukiohjelma myönnettävä valtiontuki on valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan f alakohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista tukea.

3. Tuen soveltuvuus ETA-sopimuksen toimintaan

Valvontaviranomainen toteaa aluksi, että vaikka puualan tukiohjelma sisälsi esimerkiksi tavoitteita ja tukikelpoisia kustannuksia koskevia yksityiskohtaisia tietoja, se ei näyttänyt sisältävän tuen myöntämistä koskevia ehtoja. Valvontaviranomainen ei voi hyväksyä eikä katsoa ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi ohjelmaa, jossa tuen myöntämiselle ei aseteta mitään erityisrajoituksia (jotka koskisivat esimerkiksi tuki-intensiteettiä). Se seikka, että valvontaviranomaisen antamia valtiontuen suuntaviivoja on käytännössä saatettu noudattaa yksittäistapauksissa, ei muuta tätä näkemystä vaan vaikuttaa, kuten edellä I osan 1.5 kohdassa todettiin, pelkästään kysymykseen tuen takaisinperinnästä.

Valvontaviranomainen toteaa kuitenkin tässä yhteydessä, että Norjan viranomaisten mukaan työryhmän raportissa oleva viittaus ohjelman toteutukseen 'periaatteiden ja käytäntöjen' perusteella ETA:n lainsäädännön rajoissa on ymmärrettävä epäsuorana viittauksena sisäisiin ETA-suuntaviivoihin. Valvontaviran-

omainen tulkitsee Norjan viranomaisten tarkoittavan tällä sitä, että sisäiset ETA-suuntaviivat, joissa vahvistetaan esimerkiksi eri tilanteissa ETA:n lainsäädännön nojalla sallitut tuen enimmäisintensiteetit, olisi katsottava puualan tukiohjelman säännöiksi ja ehdoiksi, joiden perusteella puualan tukiohjelma myönnetään tukea. Ohjelma sisältää toisin sanoen yksilöitävissä olevat säännöt, joissa asetetaan rajoituksia tuen myöntämiselle.

Siltä osin kuin Norjan viranomaiset toteavat, että 'suuntaviivoja tarkistetaan jatkuvasti', on muistettava, että sääntöjenvastaisen valtiontuen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan on arvioitava tuen myöntämisen aikaan tai, jos on kyse ohjelmasta, ohjelman käyttöönoton aikaan voimassa olevassa välineessä vahvistettavien aineellisten perusteiden mukaan. Jokainen ohjelman sääntöihin tehtävä tarkistus on lisäksi arvioitava, jotta voitaisiin määrittää, onko kyse päätöksessä 195/04/KOL⁽⁴⁹⁾ tarkoitetusta muutoksesta. Jäljempänä olevassa arvioinnissa tarkastellaan tämän vuoksi sitä, olisiko Innovasjon Norgens sisäisten ETA-suuntaviivojen ja myös niihin sittemmin tehtyjen muutosten voitu puualan tukiohjelman sääntöinä katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan ja olevan erityisesti valvontaviranomaisen antamien valtiontuen suuntaviivojen ja kulloinkin sovellettujen ryhmäpoikkeusasetusten mukaisia.

3.1 Yhteensopivuus ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 kohdan kanssa

ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 kohdan mukaisia poikkeuksia ei voida soveltaa käsiteltävänä olevaan tapaukseen, sillä puualan tukiohjelmalla ei ole kyseisessä kohdassa lueteltuja tavoitteita.

3.2 Yhteensopivuus ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan kanssa

Valtiontukitoimenpiteen katsotaan soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla, jos sen tarkoituksena on edistää taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma. Koska Norjan aluetukikartassa ei kuitenkaan ole määritelty tällaisia alueita, 61 artiklan 3 kohdan a alakohdalla ei voida soveltaa tähän tapaukseen⁽⁵⁰⁾.

Myöskään ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan b alakohdan poikkeusta ei voida soveltaa, sillä puualan tukiohjelma myönnetyn valtiontuen tavoitteena ei ole edistää Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen toteutumista tai Norjan taloudessa olevan vakavan häiriön poistamista.

⁽⁴⁹⁾ Valvontaviranomaisen päätös N:o 194/04/KOL, tehty 14 päivänä heinäkuuta 2004 (EUVL L 139, 25.5.2006, s. 37), päätös sellaisena kuin se on muutettuna valvontaviranomaisen päätöksellä N:o 319/05/KOL, tehty 14 päivänä joulukuuta 2005 (EUVL C 286, 23.11.2006, s. 9). Ks. myös asia T-195/01, Gibraltar v. komissio, Kok. 2001, s. II-3915. On huomattava, että koska ohjelman alkuperäinen käyttöönotto tapahtui sääntöjenvastaisesti menettelyn osalta, kaikki ohjelmaan sittemmin tehdyt muutokset on katsottava sääntöjenvastaiseksi tueksi.

⁽⁵⁰⁾ Ks. valvontaviranomaisen päätös 327/99/KOL, tehty 16 päivänä joulukuuta 1999, aluetuki- ja tukitasokartasta (Norja).

ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta, jonka mukaan valtiontuki voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi, jos se myönnetään tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen eikä muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, voidaan sen sijaan mahdollisesti soveltaa. Näin on, jos toimenpide on valtiontuen suuntaviivojen tai sovellettavien ryhmäpoikkeusasetusten mukainen.

Aluetuki

Yritykset ovat aluetukikelpoisia, kun ne ovat sijoittautuneet tietyille edellä mainitussa Norjan aluetukikartassa määriteltyille alueille ja kun valtiontuen suuntaviivoissa asetetut aluetukea koskevat edellytykset täyttyvät ⁽⁵¹⁾.

Norjan viranomaiset ovat väittäneet, että puualan tukiohjelmasta ei ole myönnetty tukea aluetuen muodossa. Valvontaviranomainen toteaa kuitenkin, että puualan tukiohjelma on toteutettu sisäisten ETA-suuntaviivojen perusteella ja kyseisissä suuntaviivoissa määrätään mahdollisuudesta myöntää alueellista (investointi)tukea ⁽⁵²⁾. Norjan viranomaiset ovat lisäksi viitanneet tapauksiin, joissa tutkimus- ja kehitystukeen on lisätty 5 prosentin alueellista (yhtenä esimerkkinä mainitaan Trysil Skog AS).

Valvontaviranomainen toteaa, että valtiontuen suuntaviivoissa vahvistetut edellytykset aluetuen myöntämiselle on täytettävä myös silloin, kun myönnetään alueellista. Työryhmän raportissa ja sisäisissä ETA-suuntaviivoissa ei kuitenkaan mainita edellytyksiä, jotka olisi täytettävä, jotta aluetukea voitaisiin myöntää, kuten alueellisten etujen yksilöinti (tuottavan investoinnin tai työpaikkojen luomisen muodossa), eikä niissä viitata myöskään Norjan aluetukikarttaan. Valvontaviranomaisella ei ole tämän vuoksi varmuutta siitä, että puualan tukiohjelmasta myönnettävää aluetukea koskevat määräykset ovat valtiontuen suuntaviivojen aluetukea koskevien edellytysten mukaiset.

Tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävä tuki

Tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävän valtiontuen voidaan katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan, kun se täyttää valtiontuen suuntaviivojen tutkimus- ja kehitystyötä koskevat edellytykset ⁽⁵³⁾. Valtiontuen suuntaviivoissa määritellään tutkimus- ja kehitystyön eri muodot, joita ovat 'perustutkimus', 'te-

ollinen tutkimus' ja 'kilpailua edeltävä kehitystoiminta', ja ilmoitetaan kuhunkin näistä sovellettavat tuki-intensiteetit.

Valvontaviranomainen toteaa, että sisäisissä ETA-suuntaviivoissa vahvistetut tukikelpoiset tutkimustoiminnot ja kustannukset sekä tuki-intensiteetit ovat teknisiä valmistelututkimuksia lukuun ottamatta valtiontuen suuntaviivojen tutkimus- ja kehitystyötä koskevien edellytysten mukaiset. Sisäisissä ETA-suuntaviivoissa olevassa tuki-intensiteettitaulukossa mainitaan kaksi eri tuki-intensiteettiä ⁽⁵⁴⁾ – 50 ja 55 prosenttia – teknisille valmistelututkimuksille, joita suuret yritykset tekevät osana kilpailua edeltävää tutkimustoimintaa, kun taas valtiontuen suuntaviivoissa ⁽⁵⁵⁾ määrätään nimenomaisesti, että kilpailua edeltävää tutkimustoimintaa koskevien korotusten yhdistäminen ei saa johtaa yli 50 prosentin tuki-intensiteettiin.

Koska toinen sisäisissä ETA-suuntaviivoissa vahvistetuista tuki-intensiteeteistä on ristiriidassa valtiontuen suuntaviivojen kanssa eikä ole näyttöä siitä, että asiasta vastuussa oleville työntekijöille olisi annettu ohjeet soveltaa OFU-/IFU-ohjelman tuki-intensiteettiä, joka on valtiontuen suuntaviivojen mukainen, näyttäisi siltä, että puualan tukiohjelmaa koskevista säännöistä annetaan mahdollisuus valtiontuen suuntaviivoissa vahvistetun enimmäismäärän ylittävän tuki-intensiteetin soveltamiseen. Valvontaviranomaiselle ei ole myöskään esitetty valtiontuen suuntaviivoissa vahvistettua tuki-intensiteettiä korkeamman intensiteetin hyväksymisperusteita.

Pk-yrityksille myönnetty tuki ja koulutustuki

Pk-yrityksiä ja/tai koulutustukea koskevien ryhmäpoikkeusasetusten mukaisesti myönnetyn tuen katsotaan soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan, jos tukiohjelma täyttää kaikki kyseisen ryhmäpoikkeusasetuksen edellytykset ja siinä viitataan nimenomaisesti kyseiseen asetukseen (mainitsemalla sen nimi ja julkaisuviitteet *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*) ⁽⁵⁶⁾. Valtion talousarvioissa tai työryhmän raportissa tai missään muussa puualan tukiohjelmaa koskevan lainsäädännön valmisteluasiakirjassa ei kuitenkaan viitata pk-yrityksiin sovellettavan ryhmäpoikkeusasetuksen tai koulutustukea koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamiseen. Valvontaviranomainen ei myöskään ole saanut Norjan viranomaisilta jommankumman ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamista koskevia tietoja julkaistavaksi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Norjan viranomaiset eivät tämän vuoksi ole noudattaneet ryhmäpoikkeusasetuksissa säädettyjä vaatimuksia eikä puualan tukiohjelmaa siksi voida katsoa ryhmäpoikkeusten mukaiseksi.

⁽⁵¹⁾ Valtiontuen suuntaviivojen aiempi aluetukea koskeva 25 luku korvattiin 6 päivänä huhtikuuta 2006 uusilla suuntaviivoilla ja komission asetuksella (EY) N:o 1628/2006 (otettu sopimuksen osaksi ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 157, EUVL L 89, 29.3.2007, s. 33, ja ETA-täydennysosa N:o 15, 29.3.2007, s. 24). Asetus tuli voimaan 9 päivänä joulukuuta 2006.

⁽⁵²⁾ Ks. sisäisten ETA-suuntaviivojen liitteenä olevan taulukon mukaiset (aluetuen) enimmäismäärät ja investointitukea koskeva perusteluosa (4.6 jakso).

⁽⁵³⁾ Tutkimus- ja kehitystyötä koskevat aiemmat suuntaviivat korvattiin 7 päivänä helmikuuta 2007 uusilla.

⁽⁵⁴⁾ Näyttää siltä, että vuosien 2000 ja 2001 toisinoissa ei vahvisteta erityistä tuki-intensiteettiä teknisille valmistelututkimuksille.

⁽⁵⁵⁾ Valtiontuen suuntaviivojen tutkimus- ja kehitystukea koskevan 14 luvun 5.3 kohdan 7 alakohta.

⁽⁵⁶⁾ Ks. pk-yrityksiä ja koulutustukea koskevien ryhmäpoikkeusasetusten 3 artiklan 3 kohta. Jos tukitoimenpide täyttää ryhmäpoikkeuksen muodolliset edellytykset, se vapautetaan ilmoitusvaatimuksesta.

Puualan tukiohjelman voidaan kuitenkin katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla pk-yrityksiä ja koulutustukea koskeissa ryhmäpoikkeusasetuksissa säädettyjen aineellisten periaatteiden mukaan. Valvontaviranomainen toteaa, että kaikki sisäisissä ETA-suuntaviivoissa⁽⁵⁷⁾ olevat koulutustukea koskevat määritelmät, tukikelpoiset kustannukset ja tuki-intensiteetit ovat koulutustukea koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen mukaiset. Myös sisäisissä ETA-suuntaviivoissa⁽⁵⁸⁾ olevat pk-yrityksiä koskevien konsulttipalvelujen ja messujen määritelmät, tukikelpoiset kustannukset ja tuki-intensiteetit ovat pk-yrityksiä koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen mukaiset.

Sisäisten ETA-suuntaviivojen 4.3.2 kohdan mukaan pk-yrityksille voidaan kuitenkin myöntää tukea 'verkottuminen ja yhteistyö' -tavoitteeseen, joka jää selkeästi pk-yrityksiä koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen aineellisten säännösten soveltamisalan ulkopuolelle. Onkin pohdittava, voidaanko tällaisiin tarkoituksiin myönnettävän rahoituksen katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan valtiontuen suuntaviivojen pk-yrityksiä koskevien edellytysten tai niissä vahvistettavien, ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdasta johtuvien aineellisten periaatteiden perusteella⁽⁵⁹⁾.

Valtiontuen suuntaviivojen mukaan pk-yrityksille voidaan myöntää rahoitusta yhteistyötä varten edellyttäen, että rahoitus ei vaikuta kilpailuun yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Valvontaviranomainen katsoo tämän vuoksi, että sisäisissä ETA-suuntaviivoissa annettu mahdollisuus myöntää pk-yrityksille rahoitusta 'yhteistyökumppanien kartoitukseen, strategioihin ja yhteistyön virallistamiseen perustamisvaiheessa' voi olla hyväksyttävää.

Valvontaviranomainen katsoo sitä vastoin, että mahdollisuus rahoittaa yksilöimättömiä 'satunnaisia yhteistoimia'⁽⁶⁰⁾ 'operatiivisessa vaiheessa' tarjoaa tilaisuuden hyvin monenlaisten toimenpiteiden rahoittamisen minä tahansa ajankohtana, mikä ei välttämättä ole osa pk-yritysten keskinäistä yhteistyötä ja voi sen vuoksi vaikuttaa kilpailuun yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Kun Norjan viranomaisia pyydettiin ottamaan kantaa tähän asiaan, ne ilmoittivat, että tämän määräyksen mukaista rahoitusta myönnetään vain konsulttipalveluihin. Viranomaiset totesivat kuitenkin samalla, että määräyksessä annetaan mahdollisuus myös kyseisten palvelujen 'oheispalvelujen' rahoittamiseen osana verkkotukea.

Valvontaviranomainen katsoo, etteivät näin epämääräiset ja avoimet määräykset voi saada sitä vakuuttuneeksi siitä, että pk-yrityksille myönnettävää rahoitusta koskevan ohjelman säännöt ovat valtiontuen suuntaviivojen pk-yrityksiä koskevien edellytysten tai aineellisten periaatteiden mukaiset. Sen vuoksi ohjelman ei voida katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

⁽⁵⁷⁾ 4.4 kohta.

⁽⁵⁸⁾ 4.3 ja 4.3.1 kohta.

⁽⁵⁹⁾ Valtiontuen suuntaviivojen aiempi pk-yrityksille myönnettyä tukea koskeva luku korvattiin 26 päivänä kesäkuuta 2002 pk-yrityksiä koskevalla ryhmäpoikkeusasetuksella.

⁽⁶⁰⁾ Tällaisia toimenpiteitä ovat osaamisen parantamisen ('kompetanseheving') kaltaiset toimenpiteet.

Hankekustannusten sataprosenttiseen rahoittamiseen perustuva käytäntö

Työryhmän raportissa todetaan, että ohjelmasta voidaan myöntää rahoitusta hankkeen kokonaiskustannuksiin, jos hankkeen suoraa edunsaajaa on vaikea tunnistaa. Norjan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että hankekustannukset rahoitetaan sataprosenttisesti esimerkiksi silloin, kun suorien edunsaajien tunnistaminen on vaikeaa tai edunsaajien katsotaan saavan vain vähäisen hyödyn (ts. kun on kyse erityisiä kohdealoja koskevista valmistelututkimuksista ja -raporteista), koska kyseisissä tilanteissa ei ole kyse tuesta⁽⁶¹⁾.

Kyseisestä käytännöstä on esitettävä seuraavat kaksi huomautusta: 1) Vaikka Norjan viranomaiset mainitsevat valmistelututkimukset ja raportit esimerkkeinä tapauksista, joissa ei ole kyse tuesta, valtiontuen suuntaviivojen tutkimusta ja kehitystä koskeissa edellytyksissä teknisille toteutettavuustutkimuksille vahvistetut tuen enimmäisintensiteetit osoittavat, että (myös valmis-televaan) tutkimustoimintaan myönnetty rahoitus saattaa sisältää valtiontukea⁽⁶²⁾. 2) Jollei kyse ole tukimäärästä, joka alittaa vähämerkityksiselle tuelle asetetun kynnysarvon, vähäisen edun saaminen ei sinänsä sulje pois mahdollisuutta, että kyse on valtiontuesta.

Valvontaviranomainen katsoo tämän vuoksi, että hankekustannusten sataprosenttisen rahoittamisen tueksi esitetyt perustelut eivät anna varmuutta siitä, että valtiontuen olemassaolo olisi poissuljettu. Valtiontuen suuntaviivoissa ei myöskään ole kohtaa, jossa sallittaisiin kustannusten sataprosenttinen rahoittaminen, eikä tässä tapauksessa ole väitetty, että kyseistä tuki-intensiteettiä voitaisiin perustella suoraan ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Valvontaviranomainen katsoo tämän vuoksi, että tällaisen käytännön mahdollistava ohjelma ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan.

P ä ä t e l m ä t

Kuten edellä todetaan, puualan tukiohjelma on monista syistä ristiriidassa valtiontuen suuntaviivojen kanssa eikä siihen voida soveltaa suoraan ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta. Valvontaviranomainen katsoo tämän vuoksi, että puualan tukiohjelman ei voida katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan.

3.3 Vähämerkityksinen tuki

Norjan viranomaisten mukaan puualan tukiohjelma sisältää määräyksiä, joissa määritellään edellytykset, jotka täyttävä tuki voidaan katsoa vähämerkityksiseksi tueksi. Valvontaviranomainen katsoo, että kyseiset puualan tukiohjelman määräykset eivät ole vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen mukaiset.

⁽⁶¹⁾ Hankekustannusten sataprosenttiseen rahoittamiseen perustuva käytäntö nostaa esiin sekä kysymyksen siitä, onko kyse valtiontuesta, että siitä, soveltuuko tuki ETA-sopimuksen toimintaan. Koska työryhmän raportissa viitataan tähän mahdollisuuteen, voidaan olettaa, että ohjelmassa on tarkoitus noudattaa tällaista käytäntöä ja siihen sovellettavien määräysten soveltuvuudesta ETA-sopimuksen toimintaan on laadittava arviointi (tässä jaksossa). Valtiontuen olemassaoloa koskeva kysymys on merkityksellinen vain pohdittaessa, olisiko tuki perittävä takaisin.

⁽⁶²⁾ Valtiontuen suuntaviivojen tutkimus- ja kehitystukea koskevan 14 luvun 5.3 kohdan 7 alakohta.

Tuki saatetaan katsoa valtiontuen suuntaviivoissa tai niiden jälkeen annetussa vähämerkityksistä tukea koskevassa asetuksessa tarkoitetuksi vähämerkitykseksi tueksi, jolloin toimenpidettä ei katsota ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi eikä se kuulu ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Puualan tukiohjelma toteutettiin 1 päivän heinäkuuta 2000 ja vuoden 2005 lopun välisenä aikana, joten ohjelman arvioinnissa on sovellettava sekä suuntaviivoja että asetusta ⁽⁶³⁾.

Sekä vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen että valtiontuen suuntaviivojen mukaisesti kansalliset viranomaiset voivat myöntää vähämerkityksistä tukea vasta varmistettuaan, että yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei kasva kolmen edellisen vuoden aikana saatujen muiden vähämerkityksisten tukien vuoksi. Sekä vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen että valtiontuen suuntaviivojen mukaan vähämerkityksiselle tuelle asetetun kynnsarvon noudattaminen voidaan varmistaa pyytämällä tuensaajalta kaikki asiaan liittyvät tiedot ⁽⁶⁴⁾.

Kun puualan tukiohjelmasta myönnetään vähämerkityksistä tukea, viitataan vähämerkityksistä tukea koskeviin sääntöihin ja tuensaajille ilmoitetaan velvollisuudesta ilmoittaa viranomaisille muista vähämerkityksistä tuista, jotka myönnetään kolmen vuoden kuluessa siitä, kun vähämerkityksisen tuen myöntäminen hyväksyttiin.

Valvontaviranomainen katsoi muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä, että koska ilmoitusvelvollisuus koskee vain sellaista vähämerkityksistä tukea, joka on saatu puualan tukiohjelmasta myönnetyn tuen *jälkeen*, tuensaajia ei ole vaadittu ilmoittamaan, ovatko ne saaneet vähämerkityksistä tukea *ennen* vähämerkityksisen tuen myöntämistä puualan tukiohjelmasta. Norjan viranomaiset ovat kuitenkin väittäneet, että hyväksyntäkirjeessä mainitaan myös sääntö, jonka mukaan *'minkään kolmen vuoden jakson aikana'* saatu tuki ei saa ylittää vähämerkitykselle tuelle asetettua kynnsarvoa.

Valvontaviranomainen toteaa, että tuensaajalle asetettu vaatimus ilmoittaa tuesta tietyn ajan kuluessa *'hyväksyntäkirjeen päiväyksestä'* on ristiriidassa sen kanssa, että kirjeessä viitataan sääntöön, jonka mukaan *'minkään kolmen vuoden jakson aikana'* saatu tuki ei saa ylittää vähämerkitykselle tuelle asetettua kynnsarvoa. Valvontaviranomainen ei tämän vuoksi voi olla varma siitä, että kirjeen vastaanottaja käsittäisi selkeästi tämän viittauksen velvollisuutena ilmoittaa minkä tahansa kolmen vuoden jakson aikana saadusta tuesta. Valvontaviranomainen pitää tämän vuoksi kiinni alkuperäisestä kannastaan, jossa se totesi, että jos kyseiset määräykset katsotaan osaksi ohjelmaan sovellettavia sääntöjä, niiden ei voida katsoa antavan ennakkoon varmuutta

⁽⁶³⁾ Norjan viranomaisten mukaan päivä, jona Norjan viranomaiset ovat antaneet hyväksyntänsä ('tilsagn'), määrittää sen, sovelletaanko kyseiseen tukeen valtiontuen suuntaviivojen aiempaa 12 lukua vai myöhemmin annettua vähämerkityksistä tukea koskevaa asetusta.

⁽⁶⁴⁾ Ks. valtiontuen suuntaviivoissa oleva viittaus valvontamenettelyyn.

vähämerkityksistä tukea koskevien määräysten noudattamisesta ⁽⁶⁵⁾.

Valvontaviranomainen toteaa lisäksi, että ainakin syyskuussa 2004 ja heinäkuussa 2005 päivätyissä sisäisten ETA-suuntaviivojen toisoinnissa puualan ohjelma sisälsi käytännön, jonka mukaan esimerkiksi tutkimukseen ja kehitykseen myönnettäväksi hyväksytyä valtiontukea voitaisiin täydentää vähämerkityksenä tukena myönnettyllä tuella ⁽⁶⁶⁾. Valvontaviranomainen katsoo asiassa Kahla Porzellan GmbH tehdyn komission päätöksen mukaisesti, että jos tuki ylittää vähämerkitykselle tuelle asetetun kynnsarvon (samalle yritykselle kolmen vuoden aikana myönnetyn kokonaisrahoituksen perusteella), koko tukimäärä on katsottava valtiontueksi ⁽⁶⁷⁾. Valvontaviranomainen katsoo tämän vuoksi, että menettelytapa, jonka mukaan vain osa yritykselle myönnetystä tuesta on vähämerkityksistä tukea koskevan kynnsarvon mukaista, merkitsee käytännössä sitä, että koko tukimäärä saattaa ylittää vähämerkityksiselle tuelle asetetun kynnsarvon ⁽⁶⁸⁾.

Valvontaviranomainen katsoo edellä esitetyn perusteella, että kyseiset puualan tukiohjelman määräykset eivät ole vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen mukaisia eikä ohjelmaa voida sen vuoksi hyväksyä ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana.

4. Päätelmät

Valvontaviranomainen katsoo Norjan viranomaisten toimittamien tietojen perusteella, että puualan tukiohjelmaan sisältyy ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan. Valvontaviranomainen katsoo kuitenkin komission tällä alalla noudattaman päätöksentekokäytännön mukaisesti, että vaikka puualan tukiohjelma ei sovellu koko ohjelman kannalta tarkasteltuna ETA-sopimuksen toimintaan, ohjelman puitteissa myönnettyjen yksittäisten tukien voidaan katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan, jos ne täyttävät valtiontuen suuntaviivojen pk-yrityksiä ja/tai tutkimus- ja kehitystoimintaa koskevat perusteet tai ovat pk-yrityksille myönnettävää tukea ja koulutustukea koskevien ryhmäpoikkeusasetusten aineellisten sääntöjen mukaisia ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Sillä seikalla, että monet hyväksytyt tuet saattavat alittaa vähämerkityksiselle tuelle asetetun kynnsarvon, ei ole merkitystä, sillä analysoidessaan tuen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan, valvontaviranomainen rajaa tarkastelun puualan tukiohjelman määräksiin. Todellisella tilanteella on merkitystä pohdittaessa kysymystä tuen takaisinperinnästä.

⁽⁶⁶⁾ Kyseistä käytäntöä kuvaillaan edellä I osan 2.5 jaksossa.

⁽⁶⁷⁾ Komission päätös 2003/643/EY, tehty 13 päivänä toukokuuta 2003, valtiontuesta, jonka Saksa on myöntänyt Kahla Porzellan GmbH:lle ja Kahla/Thüringen Porzellan GmbH:lle (EUVL L 227, 11.9.2003, s. 12). Vastaavasti kun arvioidaan, onko kyseiseen tukeen sovellettavia valtiontuen suuntaviivojen mukaisia tuki-intensiteettejä noudatettu, on otettava huomioon samalle yritykselle myönnetyn tuen kokonaismäärä.

⁽⁶⁸⁾ Myös kyseiseen tukeen sovellettavia tuki-intensiteettejä on noudatettava. Kun vähämerkityksistä tukea myönnetään muun tuen yhteydessä, tuen kokonaismäärä ei saa ylittää eri tukimuotoihin sovellettavia tuen enimmäisintensiteettejä. Tällä on luonnollisesti merkitystä vain silloin, kun tuen kokonaismäärää ei katsota vähämerkityksiseksi tueksi.

⁽⁶⁹⁾ Ks. esimerkiksi komission päätös 2004/343/EY, tehty 16 päivänä joulukuuta 2003, vaikeuksissa olevien yritysten ostoon liittyvästä Ranskan tukiohjelmasta (EUVL L 108, 16.4.2004, s. 38) ja komission päätös 2003/86/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2001, valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja toteutti vuonna 1993 uusien yritysten hyväksi Biskajassa (Espanjassa) (EUVL L 40, 14.2.2003, s. 11).

Koska puualan tukiohjelmasta ei ole ilmoitettu valvontaviranomaiselle, puualan tukiohjelmasta myönnetty ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuet ovat valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan f kohdassa tarkoitettuja sääntöjenvastaisia tukia. Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 14 artiklasta seuraa, että valvontaviranomainen tekee päätöksen, jonka mukaan ETA-sopimuksessa vahvistettujen valtiontukisääntöjen kanssa yhteensopimaton sääntöjenvastainen tuki on perittävä takaisin tuensaajilta. Tämä määräys ei kuitenkaan vaikuta i) yksittäiseen tukeen, joka täyttää valtiontuen suuntaviivoissa tai vähämerkityksistä tukea koskevassa asetuksessa vahvistetut vähämerkityksistä tukea koskevat edellytykset; eikä ii) yksittäiseen tukeen, jonka todetaan soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan siksi, että tuki on valtiontuen suuntaviivojen pk-yrityksiä ja/tai tutkimusta ja kehitystä koskevien edellytysten taikka pk-yrityksille myönnettävää tukea ja koulutustukea koskevien ryhmäpoikkeusasetusten aineellisten sääntöjen mukaista. Tämä edellyttää lisäksi, että tuki on siihen sovellettavien tuki-intensiteettien mukaista,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Puualan tukiohjelma ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

2 artikla

Puualan tukiohjelmasta myönnettävät yksittäiset tuet eivät ole valtiontukea, jos ne täyttävät vähämerkityksistä tukea koskevat edellytykset, jotka vahvistetaan valtiontuen suuntaviivoissa tai vähämerkityksistä tukea koskevassa asetuksessa sen mukaan, kumpaa sovellettiin tuen myöntämisen aikaan.

3 artikla

Puualan tukiohjelmasta myönnettävät yksittäiset tuet, jotka täyttävät valtiontuen suuntaviivojen pk-yrityksiä ja/tai tutkimusta ja kehitystä koskevat perusteet tai jotka ovat pk-yrityksille myönnettyä tukea ja koulutustukea koskevien ryhmäpoikkeusasetusten aineellisten sääntöjen mukaisia, soveltuvat ETA-sopimuksen toimintaan hyväksyttävien tuki-intensiteettien mukaiseen enimmäismäärään asti.

4 artikla

Norjan viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitetun tuen, joka ei ole 2 ja 3 artiklassa tarkoitettua tukea, perimiseksi takaisin tuensaajilta.

5 artikla

Tuki on maksettava takaisin viipymättä kansallisen oikeuden mukaisten menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön täytäntöönpano. Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko ja koronkorot, jotka lasketaan siitä alkaen, kun tuki asetettiin tuensaajien käyttöön, siihen asti kun tuki on peritty takaisin. Korko on laskettava päätöksen N:o 195/04/KOL⁽⁷⁰⁾ 9 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Norjan viranomaisten on ilmoitettava EFTAn valvontaviranomaiselle päätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi-antamisesta.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu Norjan kuningaskunnalle.

8 artikla

Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2008.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Per SANDERUD
Puheenjohtaja

Kurt JAEGER
Kollegion jäsen

⁽⁷⁰⁾ Katso alaviite 49.

LIITE I

SISÄISISSÄ ETA-SUUNTAVIIVOISSA MÄÄRITETYT TUKIKELPOISET KUSTANNUKSET

Pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) ⁽¹⁾ myönnettävän tuen osalta tukikelpoisia ovat kustannukset, jotka aiheutuvat i) ulkopuolisten konsulttien tarjoamista konsulttipalveluista (lukuun ottamatta luonteeltaan jatkuvia tai kausittaisia kustannuksia ja tavanomaisiin toimintakustannuksiin liittyviä kustannuksia); ii) ensimmäistä kertaa tapahtuvasta osallistumisesta messuille ja näyttelyihin; ja iii) verkottumisesta ja yhteistyöstä perustamis- ja käynnistysvaiheessa. Perustamisvaihe kattaa yhteistyökumppanien kartoittamiseen, strategioiden kehittämiseen, yhteistyön organisointiin ja virallistamiseen jne. liittyvän rahoituksen. Käynnistysvaihe kattaa hallinnolliset kustannukset, joita aiheutuu yhteistyön hallinnoinnista kolmen ensimmäisen vuoden aikana (määrä alenee asteittain) ja nk. satunnaisista yhteistoimista. Esimerkkinä viimeksi mainitusta voidaan mainita osaamisen parantaminen, mutta satunnaisiin yhteistoiimiin tarkoitettua rahoitusta voidaan myöntää myös muihin vastaaviin toimenpiteisiin sekä käynnistysvaiheen aikana että sen jälkeen alkavan toimintavaiheen aikana.

Koulutukseen myönnettävän tuen osalta erotetaan toisistaan erityiskoulutus ja yleiskoulutus. Erityiskoulutus on koulutusta, johon sisältyvää opetusta voidaan hyödyntää suoraan ja pääasiassa työntekijän nykyisessä tai tulevassa työtehtävässä ja josta saatavaa pätevyyttä ei voida siirtää (tai voidaan siirtää vain vähäisessä määrin) muihin yrityksiin tai muille työelämän aloille. Yleiskoulutus on koulutusta, johon sisältyvää opetusta voidaan hyödyntää muullakin tavoin kuin ainoastaan tai pääasiassa työntekijän nykyisessä tai tulevassa työtehtävässä ja josta saatava pätevyys on yleisesti ottaen siirrettävissä muihin yrityksiin tai muille työelämän aloille ja joka siten parantaa olennaisesti työntekijän työllistettävyyttä.

Tukikelpoisia kustannuksia ovat kouluttajien henkilöstökulut, kouluttajien ja koulutettavien matkakulut, muut juoksevat kulut (kuten tarvikkeista johtuvat kulut), poistot koneista ja kalustosta (siinä laajuudessa kuin niitä käytetään yksinomaan koulutushankkeessa), koulutushankkeeseen liittyvät opastus- ja neuvontapalvelukustannukset sekä koulutukseen osallistuvista aiheutuvat henkilöstökustannukset muiden mainittujen tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärään asti. Ainoastaan ne tunnit, joiden aikana työntekijät todella osallistuvat koulutukseen, voidaan ottaa huomioon sen jälkeen kun niistä on vähennetty tuotantotunnit tai niitä vastaavat tunnit. Tukikelpoiset kustannukset on osoitettava läpinäkyvillä ja eriteltyillä asiakirjoilla.

Tutkimuksen ja kehityksen osalta tukikelpoisia kustannuksia ovat sisäisissä ETA-suuntaviivoissa määritetyt henkilöstökulut (tutkijat, teknikot ja avustava henkilöstö, joka on osallistunut ainoastaan tutkimus- ja kehittämistoimintaan), välineet, laitteet, työtilat ja rakennukset (joita käytetään pysyvästi ja yksinomaan tutkimus- ja kehittämistoimintaan), konsulttiapu ja vastaavat palvelut (yksinomaan tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhteydessä) ja hallinnolliset kulut, jotka liittyvät suoraan tutkimus- ja kehittämistoimintaan. Muita tukikelpoisia kustannuksia voivat olla toimintamenot eli esimerkiksi materiaalit, hankinnat ja vastaavat tuotteet, jotka liittyvät suoraan tutkimus- ja kehittämistoimintaan.

Investointien (pk-yritysten aluetuen yhteydessä tekemien investointien) osalta tukikelpoisia ovat rakennukset, tehtaat, koneet, perusinvestoinnit sekä patentteihin ja patenttien, lisenssien ja teknisen tietämyksen hankkimiseen liittyvät kulut. Hankkeisiin, joiden investointikustannukset ovat yli 50 miljoonaa euroa, sovelletaan erityissäätöjä.

Toimintatukea (joka määritellään rutiinitehtävien hoitoon tai jakelu-, markkinointi- ja kirjanpito-kustannusten kattamiseen myönnettäväksi tueksi) ei voida myöntää.

⁽¹⁾ Sisäisissä ETA-suuntaviivoissa mainitaan vain pk-yritysten määritelmän pääkohdat. Muussa tapauksessa viitataan valtiontuen suuntaviivoissa olevaan alkuperäiseen määritelmään.

LIITE II

**INNOVASJON NORGEN HALLINNOIMIEN OHJELMIEN SUURIMMAT SALLITUT RAHOITUSASTEET –
YRITYSTEN KOKO JA TUKIKELPOISET ALUEET**

- () = Ohjelma on vain poikkeustapauksissa merkityksellinen mainittujen tarkoitusten ja/tai yritystyyppien kannalta.
— Vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen nojalla voidaan kaikissa ohjelmissa myöntää enintään 100 000 euroa.

Toimenpide – Ohjelma	Tarkoitus	Pk-yritykset (< 250 työntekijää ja kaksi muuta kriteeriä)		Suuret yritykset
		Pienet yritykset (< 50 työntekijää ja kaksi muuta kriteeriä)	Keskisuuret yritykset (< 250 työntekijää ja kaksi muuta kriteeriä)	
Landsdekkende innovasjonsordning	Investoinnit	15 %	7,5 %	0
	Koulutus- ja neuvontatuki	50 %		0
	Koulutustuki (ei myönnetä tällä hetkellä LI:stä)	(Erityinen/yleinen – 35 % / 70 %)		(Erityinen/yleinen – 25 % / 50 %)
	T&K			
	— Kaupallisen toiminnan kehittämistoimet;	35 %		25 %
	tekniset valmistelu-tutkimukset	75 %		50 %
	— (Yksittäiset tutkimukset, tekniset valmistelu-tutkimukset)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
OFU/IFU	T&K			
	— Kaupallisen toiminnan kehittämistoimet;	35 % (aluetuki + 5 %)		25 % (aluetuki + 5 %)
	tekniset valmistelu-tutkimukset	75 %		50 %
	— (Yksittäiset tutkimukset, tekniset valmistelu-tutkimukset)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
Tilskudd til fylkeskommunene for regional utvikling	Investoinnit:			
	Vyöhyke A	30 %		25 %
	B	25 %		20 %
	C	20 % (25 %) (*)		10 % (15 %)
	Koulutus- ja neuvontatuki	50 %		0
	Koulutustuki	Erityinen/yleinen – 40 % / 75 %		Erityinen/yleinen – 30 % / 55 %
	T&K			
	— Kaupallisen toiminnan kehittämistoimet;	40 %		30 %
	tekniset valmistelu-tutkimukset	75 %		55 %
	— (Yksittäiset tutkimukset, tekniset valmistelu-tutkimukset)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)

Toimenpide – Ohjelma	Tarkoitus	Pk-yritykset (< 250 työntekijää ja kaksi muuta kriteeriä)		Suuret yritykset
		Pienet yritykset (< 50 työntekijää ja kaksi muuta kriteeriä)	Keskisuuret yritykset (< 250 työntekijää ja kaksi muuta kriteeriä)	
Omstilling og nyskapning	Investoinnit:			
	— Alueen ulkop.	15 %	7,5 %	0
	— Alueen sisällä	Vyöhyke A: 30 %, B: 25 % ja C: 20 % (25 %) (**)		Vyöhyke A: 25 %, B: 20 % ja C: 10 % (15 %)
	Koulutus- ja neuvontatuki:			
	— Alueen ulkop.	50 %		
— Alueen sisällä	50 %			
Koulutustuki	— Alueen ulkop.	Erytynen/yleinen – 35 % / 70 %		Erytynen/yleinen – 25 % / 50 %
	— Alueen sisällä	Erytynen/yleinen – 40 % / 75 %		Erytynen/yleinen – 30 % / 55 %
T&K	<i>Alueen ulkop.:</i>			
	— Kaupallisen toiminnan kehittämistoimet;	35 %		25 %
	tekniset valmistelututkimukset	75 %		50 %
	— (Yksittäiset tutkimukset, tekniset valmistelututkimukset)	(60 % / 75 %)		(50 % / 75 %)
	<i>Alueen sisällä:</i>			
	— Kaupallisen toiminnan kehittämistoimet;	40 %		30 %
tekniset valmistelututkimukset	75 %		55 %	
— (Yksittäiset tutkimukset, tekniset valmistelututkimukset)	(65 % / 75 %)		(55 % / 75 %)	
Etablererstipend	Vähämerkityksinen tuki	Enintään 400 000 Norjan kruunua (voidaan korottaa erityistapauksissa, kuitenkin enintään 100 000 euroon)		

(*) Enintään 25 % / 15 % voidaan käyttää toimenpiteisiin, joilla voidaan odottaa olevan voimakkaita vaikutuksia aluepolitiikan näkökulmasta. Vest-Agderin, Rogalandin ja Hordalandin maakunnissa tuen enimmäismäärä on 20 % / 10 %.

(**) Enintään 25 % / 15 % voidaan käyttää toimenpiteisiin, joilla voidaan odottaa olevan voimakkaita alueellisia vaikutuksia. Vest-Agderin, Rogalandin ja Hordalandin maakunnissa tuen enimmäismäärä on 20 % / 10 %.

V

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen soveltamiseksi 1. joulukuuta 2009 alkaen annetut säädökset)

SÄÄDÖKSET, JOTKA ON JULKAISTAVA

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1202/2009,

annettu 7 päivänä joulukuuta 2009,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuryylialkoholin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan ja 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti lokakuussa 2003 asetuksella (EY) N:o 1905/2003 ⁽²⁾ käyttöön paljoustulleina sovellettavat lopulliset polkumyynnitullit Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan furfuryylialkoholin tuonnissa. Tullit vaihtelivat 84 eurosta 160 euroon tonnia kohti neljän yhteistyössä toimineen kiinalaisen tuottajan osalta, ja koko maata koskeva tulli asetettiin 250 euroon tonnia kohti, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.

2. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyynnö

(2) Kiinasta peräisin olevan furfuryylialkoholin tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä julkaistiin touku-kuussa 2008 ilmoitus ⁽³⁾, jonka seurauksena komissio vastaanotti 30 päivänä heinäkuuta 2008 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen pyynnön tarkastella kyseisiä toimenpiteitä.

(3) Pynnön esitti International Furan Chemicals BV, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', edustaen unionin ainoaa tuottajaa, jonka tuotanto muodostaa unionin furfuryylialkoholin koko tuotannon. Pynnö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistumiseen.

(4) Neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päätti, että oli olemassa riittävä näyttö perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireille panemiseksi, minkä johdosta se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tarkastelun vireillepanoa koskevan ilmoituksen ⁽⁴⁾.

3. Tutkimus

3.1 Menettely

(5) Komissio ilmoitti tarkastelun vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäneelle unionin tuottajalle, kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, Kiinan viranomaisille, vertailumaaksi ehdotetussa Amerikan yhdysvalloissa toimivalle tuottajalle ja niille unionin tuojille/kauppiaille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(6) Kyselylomakkeet lähetettiin kaikille niille osapuolille, joille oli virallisesti ilmoitettu tarkastelun vireillepanosta, sekä niille osapuolille, jotka pyysivät kyselylomaketta tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(7) Vastauksia kyselylomakkeeseen saatiin pyynnön esittäneeltä unionin tuottajalta, kahdelta kauppiaalta, kymmeneltä käyttäjältä, kahdelta käyttäjärjestöltä, yhdeltä kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä vertailumaassa toimivalta tuottajalta.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 50.

⁽⁴⁾ EUVL C 275, 30.10.2008, s. 21.

3.2 Asianomaiset osapuolet ja tarkastuskäynnit

- (8) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden määrittämisen sekä unionin edun määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

— Unionin tuottaja ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset:

- TransFurans Chemicals BVBA, Geel, Belgia
- International Furan Chemicals BV, Rotterdam, Alankomaat
- Central Romana Corporation, LTD, La Romana, Dominikaaninen tasavalta

— Kiinassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat:

- Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd.

— Vertailumaassa toimiva tuottaja:

- Penn Speciality Chemicals Inc., Amerikan yhdysvallat, jäljempänä 'Yhdysvallat'

— Etuyhteydettömät tuojat/kauppiaat:

- S. Chemicals, Alankomaat

— Käyttäjät:

- Kiilto OY, Suomi
- Mazzon Flli., Italia
- SATEF Hüttenes-Albertus, Italia
- Ashland Südchemie Kernfest, Saksa
- Hüttenes-Albertus, Saksa.

3.3 Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (9) Polkumyynnin ja vahingon jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus käsitti 1 päivän lokakuuta 2007 ja 30 päivän syyskuuta 2008 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.
- (10) Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (11) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Kiinasta peräisin oleva furfuryylialkoholi, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 2932 13 00.
- (12) Furfuryylialkoholi on kemiallinen tuote. Se on sävyltään värittömästä haalean keltaiseen oleva neste, joka liukenee useisiin yleisiin orgaanisiin liuottimiin. Furfuryylialkoholin tuotannon raaka-aine on furfuraali; se on kemiallinen neste, jota saadaan käsittelemällä erilaisia maatalousjätteitä kuten sokeriruokoa, maissintähkiä ja riisin kuoria.
- (13) Furfuryylialkoholi on hyödyketuote. Siitä tuotetaan pääasiassa synteettistä hartsia, josta valmistetaan valumuotteja, joita käytetään teollisuuskäyttöön tarkoitettujen metallivalukappaleiden valmistuksessa.

2. Samankaltainen tuote

- (14) Aiemman tutkimuksen tavoin tämäkin tutkimus osoitti, että unionin tuotannonalan unionissa tuottaman ja myymän furfuryylialkoholin, Kiinan kotimarkkinoilla tuotetun ja myydyn furfuryylialkoholin, Kiinasta unioniin tuodun furfuryylialkoholin sekä Yhdysvalloissa tuotetun ja myydyn furfuryylialkoholin fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ovat samat ja tuotteilla on sama käyttötarkoitus.
- (15) Tämän vuoksi päätellään, että kaikki kyseiset tuotteet muodostavat yhden perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua samankaltaista tuotteen.

C. POLKUMYNNIN JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS

- (16) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.
- (17) Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti tässä tutkimuksessa käytettiin samaa menetelmää kuin alkupe- räisessä tutkimuksessa. Koska toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ei tutkita muutuneita olosuhteita, markkinatalouskohtelun myöntämistä tuottajille ei harkittu uudelleen.

1. Alustavat huomiot

- (18) Alkuperäisessä tutkimuksessa kaikkiaan neljä Kiinassa toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa toimi yhteistyössä tutkimuksessa ja pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua. Yksikään näistä kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista ei kuitenkaan täyttänyt kaikkia markkinatalouskohtelun myöntämiseen vaadittuja edellytyksiä, minkä vuoksi kaikki markkinatalouskohtelua koskevat pyynnöt hylättiin. Kaikille niille myönnettiin kuitenkin yksilöllinen kohtelu, koska ne tutkimuksen mukaan täyttivät vaaditut perusteet. Ainoalle tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa yhteistyössä toimineelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnettiin yksilöllinen kohtelu alkuperäisessä tutkimuksessa.

- (19) Tämän ainoan yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osuus tuonnista unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 23,1 prosenttia. Tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin tuonnista tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ei voitu kerätä luotettavaa tietoa suoraan muilta vientiä harjoittavilta tuottajilta. Näin ollen ja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti komission oli käytettävä kokonaistuontimäärien ja -hintojen osalta käytettävissä olevia tietoja eli Eurostatin tietoja sekä pyynnön esittäjän tarkastelun vireillepanoa koskevassa pyynnössä toimittamia tietoja.
- (20) Voimassa olevat polkumyynitullit, jotka vaihtelevat 84 eurosta 160 euroon tonnilta koko maata koskevan jäänöstullin ollessa 250 euroa tonnilta, vastaavat aiemmassa tutkimuksessa vahvistettua vahingon tasoa.

2. Polkumyynti tutkimusajanjaksolla

2.1 Vertailumaa

- (21) Alkuperäisessä tutkimuksessa käytettiin Amerikan yhdysvaltoja, jäljempänä 'Yhdysvallat', markkinatalousmaana, jonka perusteella määritettiin Kiinaa koskeva normaaliarvo. Tämän tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa komissio ilmoitti aikovansa käyttää Yhdysvaltoja vertailumaana. Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään kantansa tästä. Yhdysvaltoja pidettiin sopivana sen kotimarkkinoiden koon ja avoimuuden vuoksi ja siksi, että yksi yhdysvaltalainen tuottaja oli suostunut tekemään yhteistyötä tutkimuksessa.
- (22) Yksi tuojien järjestö vastusti Yhdysvaltojen valintaa vertailumaaksi, koska sen mukaan Yhdysvalloissa on vain yksi suuri tuottaja ja kotimarkkinahinnat ovat erittäin korkeat. Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kilpailu Yhdysvalloissa oli heikompa kuin Kiinan kotimarkkinoilla eivätkä markkinat sen vuoksi olleet vertailukelpoiset. Vaikka Yhdysvaltojen markkinoilla toimiikin vain yksi tuottaja, markkinoille myös tuodaan tarkasteltavana olevaa tuotetta, mikä takaa riittävän kilpailun näillä suurilla markkinoilla. Lisäksi mikään tiedossa oleista tuottajista, joihin otettiin yhteyttä muissa mahdollisissa vertailumaissa kuten Thaimaassa, Turkissa ja Etelä-Afrikassa, ei suostunut toimimaan yhteistyössä.
- (23) Edellä esitetyn perusteella päätettiin, että Yhdysvallat oli perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti sopivin ja tarkoituksenmukaisin vertailumaa.

2.2 Normaaliarvo

- (24) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti normaaliarvo määritettiin yhdysvaltalaiselta tuottajalta saatujen ja tarkastettujen tietojen perusteella.
- (25) Ensin komissio vahvisti, että yhdysvaltalainen tuottaja myi tuotetta riittävässä määrin kotimarkkinoilla, joten

sen myyntiä voitiin pitää edustavana perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

- (26) Sen jälkeen tutkittiin, voitiinko tarkasteltavana olevan tuotteen myynnin, joka oli vertailumaan kotimarkkinoilla määrältään edustavaa, katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Vähintään määritettyjen tuotantokustannusten tasoisilla nettohinnoilla myyty tuotelajikohtainen myyntimäärä oli vähintään 80 prosenttia kokonaismyynnin määrästä, ja kyseessä olevan tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli sama kuin tuotantokustannukset tai ylitti ne. Sen vuoksi voitiin käyttää todellista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa.

- (27) Normaaliarvo määritettiin siis perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti riippumattomien asiakkaiden vertailumaan kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjaksolla maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen perusteella.

2.3 Vientihinta

- (28) Ainoalle yhteistyössä toimineelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnettiin yksilöllinen kohtelu alkuperäisessä tutkimuksessa. Tarkasteltavana olevan tuotteen vientihinta tämän yrityksen osalta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unionissa sijaitsevan ensimmäisen riippumattoman asiakkaan tosiasiallisesti maksamien tai maksettaviksi tulevien vientihintojen perusteella.

- (29) Koska yhteistyön taso Kiinassa oli erittäin alhainen, kaikkiin muihin viejiin Kiinassa sovellettava koko maata koskeva polkumyntimarginaali laskettiin Kiinan vientitilastojen perusteella.

2.4 Vertailu

- (30) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus- ja luottokustannusten perusteella, jos ne todettiin kohtuullisiksi ja paikkansa pitäviksi ja jos niistä esitettiin todennettu näyttö.

2.5 Polkumyntimarginaali

- (31) Yhdysvalloille vahvistettua painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan vientihinnan painotettuun keskiarvoon noudettuna lähettäjältä -tasolla. Vertailun perusteella polkumyynti oli huomattavaa: polkumyntimarginaali oli yli 40 prosenttia.

(32) Eurostatin ja Kiinan tilastojen perusteella myös kaiken muun Kiinasta unioniin tapahtuvan viennin polkumyynnimarginaalin havaittiin olevan merkittävä eli samaa luokkaa kuin edellä.

3. Tuonnin kehitys, jos toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä

3.1 Alustavat huomautukset

(33) Toimenpiteitä on siis ollut voimassa lokakuusta 2003 lähtien.

3.2 Tuotannon ja kapasiteetin käyttöasteen kehitys Kiinassa

(34) Koska kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät tehneet merkittävässä määrin yhteistyötä tässä tutkimuksessa, niiden kapasiteetista ja kapasiteetin käyttöasteesta ei ollut käytössä todennettavia tietoja.

(35) Pyynnön esittäjän arvion mukaan Kiinan kokonaistuotantokapasiteetti vuonna 2006 oli noin 364 900 tonnia furfuryylialkoholia vuodessa.

(36) Kiinan kansallisen Chemical Information Center -keskuksen ⁽¹⁾ mukaan ”Kiinan furfuraalin ja furfuryylialkoholin tuotantokapasiteetti on laajentunut nopeasti viime vuosina. Jatkojalostustuotteiden, esimerkiksi furaanihartsin, kulutussektoreiden yleinen taantuma on johtanut voimakkaaseen ylitarjontaan furfuraali- ja furfuryylialkoholimarkkinoilla. [...] Furfuraalin ja etenkin furfuryylialkoholin tuotanto Kiinassa on edelleen riippuvainen viennistä.” Saman lähteen mukaan Kiinassa oli vuonna 2005 yli 300 furfuryylialkoholin tuottajaa. Furfuryylialkoholin vuotuinen kokonaistuotantokapasiteetti oli 240 000 tonnia ja tuotanto noin 140 000 tonnia.

(37) Ainoan yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan arvion mukaan furfuryylialkoholin kokonaistuotanto Kiinassa vuonna 2008 oli 200 000 tonnia.

(38) Kiinan tuotantokapasiteetti on joka tapauksessa edelleen merkittävä. Lisäksi voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta Kiinan vienti unioniin kasvoi edelleen. Tietolähteestä riippumatta on siis selvää, että Kiinan tuotantokapasiteetti ylittää huomattavasti unionin kulutuksen.

(39) Unionissa on laajat ja vakaat furfuryylialkoholin markkinat, ja kun otetaan huomioon Yhdysvalloissa voimassa olevat korkeat polkumyynnit (43–50 prosenttia; uusittiin heinäkuussa 2006) Kiinasta tulevaa tuontia kohtaan, voidaan odottaa, että jos nykyisten toimenpiteiden annetaan raueta, kiinalaisilla tuottajilla olisi suuri kannustin toimittaa ylimääräinen kapasiteetti unioniin.

⁽¹⁾ Kiinan Chemical Information Center -tiedotuskeskus (Chem China) perustettiin lokakuussa 1992, kun kemianteollisuuden ministeriön tiede- ja teknologiatutkimusinstituutti (perustettu vuonna 1959) ja kemianteollisuuden ministeriön taloustiedotuskeskus (perustettu vuonna 1984) yhdistettiin. http://www.chemchina.com.cn/chempwas/en/7under_8.htm

(40) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että Kiinassa käytössä olevan valtavan kapasiteetin ja toisilla suurilla markkinoilla eli Yhdysvaltojen markkinoilla voimassa olevien polkumyynnitulien vuoksi on erittäin todennäköistä, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti unioniin lisääntyisi, jos toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä.

3.3 Kiinasta unioniin tulevan tuonnin määrä ja hinnat

(41) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Kiinasta oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin 21 000 tonnia. Keskimääräinen yksikköhinta oli 1 210 euroa tonnia kohti (ks. 57 kappale). Samalla jaksolla unionin keskimääräinen yksikkömyyntihinta oli huomattavasti yli tämän hinnan, minkä vuoksi unionin markkinoista tulee erittäin houkuttelevat kiinalaisille viejille, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

3.4 Kiinasta kolmansiin maihin suuntautuvan viennin määrä ja hinnat

(42) Yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan antamien tietojen perusteella havaittiin, että yritys vei kolmansiin maihin suurempia määriä kuin unionin hinnoilla, jotka alittivat merkittävästi unionin tuottajien hinnat unionin markkinoilla ja myös Kiinan vientihinnat unioniin.

(43) Tieto on vahvistettu julkisesti saatavilla olevista kiinalaisista tilastoista, jotka osoittavat, että suurimman osan tutkimusajanjaksosta kiinalaiset yritykset veivät enimmäkseen Aasian maihin hinnoilla, jotka olivat huomattavasti alle hinnan, jolla ne veivät unionin markkinoille. Jos toimenpiteiden annetaan raueta, kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat saattavat suunnata myynnin unionin markkinoille, joilla hinnat ovat korkeammat, mutta edelleen polkumyynnihinnoin, jotka alittavat unionin tuotannonalan hinnat.

(44) Kiinan kotimarkkinahinnoista on saatavilla vain vähän tietoja.

(45) Ainoalta yhteistyössä toimineelta kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta saatujen kyselylomakevastausten perusteella yritys kuitenkin myi tarkasteltavana olevaa tuotetta kotimarkkinoillaan hinnoilla, jotka alittivat merkittävästi sen vientihinnat kolmansiin maihin ja unioniin.

3.5 Päätelmät

(46) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli suhteellinen korkea, tuontiin kohdistuva polkumyynti oli merkittävää.

(47) Kun otetaan huomioon Kiinassa käytettävissä oleva kapasiteetti, joka ylittää huomattavasti unionin kokonaiskulutuksen, merkittävä ero unionilta ja kolmansilta mailta veloitetuissa hinnoissa sekä tästä seuraava unionin markkinoiden houkuttelevuus (ks. 41 kappale) kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta, voidaan päätellä, että unioniin polkumyynnillä tuleva tuonti erittäin todennäköisesti lisääntyy, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

D. UNIONIN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(48) Alkuperäisen tutkimuksen tavoin unionissa on ainoastaan yksi furfuryylialkoholin tuottaja, TransFurans Chemicals, Belgia, jäljempänä 'TFC'. Näin ollen TFC:n tuotanto muodostaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin kokonaistuotannon.

(49) Unionin tuotannonala on integroitunut yhdeksi liiketoimintayksiköksi, joka muodostuu kolmesta yrityksestä ja toimii seuraavasti:

(50) TFC jalostaa Dominikaanisessa tasavallassa sijaitsevan emoyrityksen Central Romana Corporationin, jäljempänä 'CRC', toimittaman raaka-aineen, furfuraalin, tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi. Alankomaissa sijaitseva International Furan Chemicals, jäljempänä 'IFC', toimii TFC:n tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen maailmanlaajuisena myyntiedustajana. TFC, IFC ja CRC ovat etuyhteydessä toisiinsa yhteisomistuksen kautta.

(51) TFC:n ja siihen etuyhteydessä olevan IFC:n katsotaan tämän vuoksi muodostavan perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin tuotannonalan. Tiettyjen vahinkoindikaattorien arvioimiseksi järkevällä tavalla oli välttämätöntä ottaa huomioon myös tiettyjä CRC:tä koskevia tietoja.

E. TILANNE UNIONIN MARKKINOILLA

1. Alustavat huomiot

(52) Kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonalan muodostaa vain yksi yritys, tarkistetuissa kyselylomakke-vastauksissa toimitetut unionin tuotannonalaan liittyvät tiedot kulutuksesta ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuudesta sekä muiden kolmansien maiden tuonnista on indeksoitu toimitettujen tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti.

2. Unionin kulutus

(53) Unionin kulutusta laskettaessa otettiin huomioon unionin tuotannonalan itse tuotetun furfuryylialkoholin myyntimäärä unionissa, tuonti Kiinasta sekä tuonti muista kolmansista maista.

(54) Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrän osalta, samoin kuin alkuperäisessäkin tutkimuksessa, käytettiin Kiinan virallisia vientitilastoja eikä Eurostatin tuontitilastoja, koska ensin mainitut vaikuttavat olevan tarkempia sikäli, että tietyt Eurostatin tiedot tämän tuotteen osalta on luokiteltu salaisiksi, minkä vuoksi ne eivät ole julkisesti saatavilla. Kolmansista maista tulevan tuonnin määrien osalta käytettiin Eurostatin tilastoja, koska muuta tuotettavampaa tietoa ei ollut saatavilla.

Taulukko 1 Unionin kulutus (myyntimäärän perusteella)

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Indeksi	100	108	158	166
Vuosi-muutos	—	8 %	47 %	5 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkistetut kyselyvastaukset, Eurostat, Kiinan viralliset vientitilastot

(55) Kuten taulukosta 1 näkyy, unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla merkittävästi eli 66 prosenttia.

(56) On huomattava, että edellä esitettyyn kehitykseen voivat vaikuttaa mahdolliset salaiset tiedot, jotka koskevat tuontia Thaimaasta (ks. 61 kappale).

3. Kiinasta tapahtuvan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinta

Taulukko 2 Kiinasta tapahtuvan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinta

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Tuonti (tonnia)	16 010	10 635	19 245	21 002
Indeksi	100	66	120	131
Markkinaosuus (indeksi)	100	62	76	79
Cif-tuontihinta (euroa/tonni)	887	738	893	1 210
Indeksi	100	83	101	136

Lähde: Kiinan viralliset vientitilastot

- (57) Tuontimäärä Kiinasta lisääntyi 31 prosenttia tarkastelujaksон aikana eli vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä 16 010 tonnista 21 002 tonniin, kun taas markkinaosuus laski 21 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämän kehityksen tarkastelussa on otettava huomioon unionin kulutuksen merkittävä 66 prosentin kasvu samalla kaudella.
- (58) Unionin tuotannonala toi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksoilla tarkasteltavana olevaa tuotetta Kiinasta 5 000–9 000 tonnia, ja se myi sen uudelleen unionin markkinoilla. Näin ollen unionin tuotannonala oli myös tarkasteltavana olevan tuotteen tärkein tuoja Kiinasta. Unionin tuotannonala harjoitti tuontia, koska se tuotti jo täydellä kapasiteetilla (ks. 64 ja 65 kappale) eikä voinut vastata unionin markkinoiden kysyntään.
- (59) Keskimääräiset tuontihinnat Kiinasta kohosivat tarkastelujaksolla 36 prosenttia eli vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä 887 eurosta 1 210 euroon tonnia kohti.
- (60) Verrattaessa samojen tuotelajien osalta riippumattomilta asiakkailta veolitettua cif-tuontihintaa unionin rajalla, tuonnin jälkeiset kustannukset mukaan luettuina, ja unionin tuotannonalan noudettuna lähettäjältä -hintaa kävi ilmi, että kiinalaiset tuontihinnat eivät alittaneet unionin tuotannonalan myyntihintoja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksoilla.

4. Muista kolmansista maista tapahtuvan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat

Taulukko 3 Tuonti muista kolmansista maista

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Thaimaa				
Tonnia	673	208	10 660	11 450
Indeksi	100	31	1 584	1 701
Markkinaosuus (indeksinä)	100	28	1 017	1 044
Tuontihinta (euroa/tonni)	1 059	822	1 086	1 302
Indeksi	100	78	103	123
Etelä-Afrikka				
Tonnia	890	0	123	2 695
Indeksi	100	0	14	303
Markkinaosuus (indeksinä)	100	0	8	183

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuontihinta (euroa/tonni)	682	0	930	1 301
Indeksi	100	0	136	191
Muut kolmannet maat				
Tonnia	160	11	193	239
Indeksi	100	7	120	149
Markkinaosuus (indeksinä)	100	0	75	100
Tuontihinta (euroa/tonni)	1 790	7 500	3 051	3 368
Indeksi	100	419	170	188

Lähde: Eurostat

- (61) Eurostatin tietojen mukaan tuontimäärä Thaimaasta lisääntyi vuosien 2005 ja 2006 erittäin vähäiseltä tasolta 10 660 tonniin vuonna 2007 ja 11 450 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksoilla, ja sen markkinaosuus kasvoi merkittävästi indeksistä 100 indeksiin 1 044 tarkastelujaksolla. Eurostatin tiedot sisältävät kuitenkin joitakin salaisia tietoja Thaimaasta tulevan tuonnin osalta vuosina 2005 ja 2006, joten tuonnin ja markkinaosuuden kasvu oli todellisuudessa vähäisempää kuin edellä on esitetty. Thaimaasta tulevan tuonnin hinnat kohosivat 23 prosenttia tarkastelujaksolla ja ylittivät kiinalaiset hinnat samoin kuin unionin tuotannonalan hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksoilla.
- (62) Vaikka tuonti Etelä-Afrikasta lisääntyi tarkastelujaksolla, se oli suhteellisen vähäistä, ja hintataso oli samankaltainen kuin Thaimaasta tulevalla tuonnilla.
- (63) Tuontia muista kolmansista maista ei ollut merkittävässä määrin.
- 5. Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**
- 5.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste**
- (64) Unionin tuotannonalan tuotanto kasvoi tarkastelujaksон aikana 8 prosenttia. Unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti pysyi vakaana tällä kaudella.
- (65) Kapasiteetin käyttöaste kasvoi 8 prosenttia tarkastelujaksolla ja saavutti täyden kapasiteetin. Unionin tuotannonalan tuotanto ylitti vuodesta 2006 eteenpäin teoreettisen tuotantokapasiteettinsa.

Taulukko 4 Unionin tuotanto

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	104	106	108
Vuosimuutos	—	4 %	1 %	2 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

Taulukko 5 Unionin tuotantokapasiteetti

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	100	100	100
Vuosimuutos	—	0 %	0 %	0 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

Taulukko 6 Kapasiteetin käyttöaste

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	104	106	108
Vuosimuutos	—	4 %	1 %	2 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

5.2 Varastot

- (66) Varastot vähenivät 50 prosenttia tarkastelujaksolla, mikä johtui korkeasta kysynnästä kyseisellä jaksolla, etenkin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, sekä unionin tuotannonalan riittämättömästä kapasiteetista unionin markkinoiden kysynnän tyydyttämiseksi. Tämän seurauksena varastot vähenivät jatkuvasti.

Taulukko 7 Varastot

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	81	89	50
Vuosimuutos	—	- 19 %	10 %	- 44 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

5.3 Myynti, markkinaosuus ja hinnat

Taulukko 8 Myyntimäärät ja -arvot

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Myyntin määrä (indeksi)	100	151	147	134
Vuosimuutos	—	51 %	- 2 %	9 %

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Myyntin arvo (indeksi)	100	127	156	175
Vuosimuutos	—	27 %	23 %	12 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

- (67) Unionin tuotannonalan myyntimäärä kasvoi 51 prosenttia vuodesta 2005 vuoteen 2006; se oli huipussaan vuonna 2006 ja laski sen jälkeen jatkuvasti. Samaan aikaan unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 19 prosenttia. Tämä johtui siitä, että unionin tuotannonalaan kohdistuvan kysynnän kasvu oli voimakkaampaa kuin myyntimäärän. Koska unionin tuotannonala siis tuotti jo täydellä kapasiteetilla, se ei pystynyt lisäämään myyntiään samassa määrin kuin kulutus kasvoi.

Taulukko 9 Unionin tuotannonalan markkinaosuus

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	140	93	81
Vuosimuutos	—	40 %	- 34 %	- 13 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset, Eurostat, Kiinan vientitilastot

- (68) Unionin tuotannonalan yksikkömyyntihinnat laskivat ensin 16 prosenttia vuoden 2005 ja 2006 välillä ja kohosivat sen jälkeen jatkuvasti. Koko tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan keskimääräiset hinnat nousivat siis 31 prosenttia.

Taulukko 10 Unionin tuotannonalan myyntihinnat

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	84	106	131
Vuosimuutos	—	- 16 %	26 %	23 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

5.4 Unionin hintoihin vaikuttavat tekijät

- (69) Kysynnän aiheuttama paine koko tarkastelujakson ajan johti hintojen merkittävään nousuun. Korkea kysyntä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla aiheutti jopa tarkasteltavana olevan tuotteen tilapäistä puutetta unionin markkinoilla.

- (70) Hintataso unionin markkinoilla oli yleisesti korkea koko tarkastelujakson ajan. Kiinasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti ei aiheuttanut merkittävää hintapainetta tällä kaudella. Sama nouseva suuntaus voidaan nähdä myös kiinalaisessa tuonnissa ja muista kolmansista maista tulevassa tuonnissa vuotta 2006 lukuun ottamatta, jolloin sekä määrät että hinnat laskivat.

- (71) Tuotantokustannukset vaikuttivat vähemmän myyntikatteisiin, ja hinnannousut johtuivat pääasiassa markkinkehityksestä. Tämän vahvistaa myös kustannusten poikkeuksellinen nousu vuonna 2006 (polttoöljykustannusten poikkeuksellinen lisääntyminen furfuraalin tuotannossa), millä ei ollut suoraa vaikutusta unionin tuotannonalan myyntihintoihin, jotka laskivat saman vuoden aikana.

5.5 Työllisyys, tuottavuus ja palkat

- (72) Työllisyys pysyi vakaana tarkastelujaksolla ja tuottavuus lisääntyi 6 prosenttia samalla kaudella, mikä johtui tuotantomäärän kasvusta. Furfuraalin jalostaminen furfurylialkoholiksi on melko yksinkertaista eikä sen vuoksi kovin työvoimavaltaista. Keskimääräinen palkkataso laski 4 prosenttia tarkastelujakson aikana.

Taulukko 11 Työllisyys

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Indeksi	100	106	105	102
Vuosimuutos	—	6 %	- 1 %	- 3 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

Taulukko 12 Tuottavuus

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Indeksi	100	98	100	106
Vuosimuutos	—	- 2 %	2 %	6 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

Taulukko 13 Palkat

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Indeksi	100	102	95	96
Vuosimuutos	—	2 %	- 6 %	1 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

5.6 Kannattavuus

- (73) Unionin tuotannonalan kannattavuus kasvoi merkittävästi eli 43 prosenttia vuodesta 2005 tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon saakka; se oli erittäin korkealla tasolla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja ylitti selvästi alkuperäisessä tutkimuksessa asetetun voittotavoitteen (15,17 %). Unionin tuotannonalan kannattavuus oli korkealla tasolla koko tarkastelujakson vuotta 2006

lukuun ottamatta. Vuonna 2006 poikkeuksellisen korkeat polttoöljykustannukset, jotka ovat yksi tärkeimmistä kustannustekijöistä furfuraalin tuotannossa, sekä alhaiset myyntihinnat johtivat unionin tuotannonalan tappioihin.

Taulukko 14 Kannattavuus

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Indeksi	100	- 27	125	143
Vuosimuutos	—	- 127 %	562 %	14 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

5.7 Investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (74) Investoinnit kasvoivat tarkastelujaksolla, vaikkakaan kokonaismäärä ei ollut merkittävä ja vastasi vain pientä prosenttiosuutta saadusta voitosta. Unionin tuotannonala ei investoinut uuteen kapasiteettiin, vaan investoinnit suunnattiin lähinnä korjauksiin ja ylläpitoon. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että investointien tuotto eli samankaltaisesta tuotteesta ennen veroja saatu nettovoitto ilmaistuna prosenttiosuutena samankaltaisen tuotteen tuotannossa käytetyn omaisuuden nettokirjanpitoarvosta kohosi huomattavasti tarkastelujaksolla.

Taulukko 15 Investoinnit

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Indeksi	100	116	150	187
Vuosimuutos	—	16 %	29 %	25 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

Taulukko 16 Investointien tuotto

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Sijoitetun pääoman tuotto	4,3 %	- 6,1 %	8,3 %	18,4 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

- (75) Tutkimuksessa ei saatu mitään näyttöä siitä, että unionin tuotannonalalla olisi ollut suurempia ongelmia pääoman saannissa.

5.8 Kassavirta

- (76) Kassavirta seurasi samaa suuntausta kuin kannattavuus ja lisääntyi merkittävästi tarkastelujaksolla.

Taulukko 17 Kassavirta

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	- 167	294	661
Vuosimuutos	—	- 267 %	276 %	125 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

5.9 Kasvu

- (77) Unionin tuotannonala ei hyötynyt suoraan markkinoiden kasvusta tarkastelujaksolla, koska vaikka se lisäsi myyntimääräänsä, se menetti markkinaosuuttaan. Tilanne johtui kuitenkin unionin tuotannonalan päätöksestä säilyttää tuotantokapasiteettinsa samalla tasolla koko tarkastelujakson ajan. Vaikka kannattavuus oli korkealla tasolla ja kysyntä lisääntyi, mitään investointeja ei tehty kapasiteetin lisäämiseksi.

5.10 Polkumyymint marginaalin suuruus

- (78) Merkittävä polkumyynti jatkui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla huolimatta voimassa olevista toimenpiteistä, joskin alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettua alemmalla tasolla; tulos perustui sekä ainoalta yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta tuottajalta saatuihin tietoihin että käytettävissä olevien tosiseikkojen (Kiinan tilastojen) perusteella tehtyihin laskelmiin.

5.11 Aiemman polkumyynnin vaikutuksista toipuminen

- (79) Vaikka unionin tuotannonalalla on ollut mahdollisuus toipua aiemman polkumyynnin vaikutuksista etenkin myyntimäärien, myyntihintojen ja kannattavuuden osalta, polkumyymint marginaalit ovat edelleen merkittävät.

5.12 Unionin tuotannonalan vientitoiminta

Taulukko 18 Unionin tuotannonalan vientimäärä

	2005	2006	2007	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Indeksi	100	82	78	96
Vuosimuutos	—	- 18 %	- 5 %	23 %

Lähde: Unionin tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset

- (80) Yhdysvallat muodostaa unionin tuotannonalan tärkeimmät vientimarkkinat. Vientitaso laski vuonna 2006 ja

2007, mutta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla päästiin lähes vuoden 2005 tasolle. Viennin määrä Yhdysvaltoihin oli merkittävä eli se vastasi 25:tä prosenttia unionin koko tuotantomäärästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla; toisaalta unionin tuotannonala myös toi tarkasteltavana olevaa tuotetta suuria määriä Kiinasta tyydyttääkseen asiakkaidensa kysynnän unionissa. Unionin tuotannonalan furfuryylialkoholin oma tuotanto vietiin tuottoisammille Yhdysvaltojen markkinoille, joilla hinnat olivat vieläkin korkeammat kuin unionin markkinoilla.

6. Unionin tuotannonalan tilannetta koskevat päätelmät

- (81) Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat selvästi vaikuttaneet myönteisesti unionin tuotannonalan tilanteeseen. Kaikki keskeiset vahinkoindikaattorit, kuten tuotanto (+ 8 %), myyntimäärä (+ 34 %), myynnin arvo (+ 75 %), keskimääräinen myyntihinta (+ 31 %), investoinnit (+ 87 %), kannattavuus (+ 43 %), kassavirta (+ 561 %), varastot (- 50 %) ja tuottavuus (+ 6 %) ovat osoittaneet positiivista kehitystä. Erityisesti unionin tuotannonalan voitot olivat korkealla tasolla koko tarkastelujakson vuotta 2006 lukuun ottamatta.

- (82) Unionin tuotannonalan markkinaosuuden osalta laskevan suuntauksen ei voitu katsoa osoittavan vahinkoa. Unionin tuotannonala tuotti jo maksimikapasiteetilla eikä se voinut tyydyttää kasvavaa kysyntää, millä oli negatiivinen vaikutus sen markkinaosuuteen myyntimäärän kasvusta huolimatta.

- (83) Päätelmänä voidaan todeta, että unionin tuotannonalaa kuvaavien indikaattorien kehitys huomioon ottaen tuotannonalan tilannetta voidaan pitää hyvänä, eikä voitu vahvistaa, että merkittävä vahinko olisi jatkunut. Sen vuoksi tarkasteltiin, onko vahingon toistuminen todennäköistä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

F. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Tiivistelmä polkumyynnin jatkumisen ja vahingollisen polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevasta tarkastelusta

- (84) Voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat edelleen polkumyyntiä merkittävillä tasoilla (ks. 31 kappale). Toimenpiteiden lakkauttaminen voisi johtaa vieläkin korkeampiin polkumyymint marginaaleihin, jos vientihintoja alennettaisiin vastaavasti.

- (85) Kannustin vientimäärien lisäämiseksi unioniin on merkittävä, koska Kiinan toisilla suurilla vientimarkkinoilla eli Yhdysvalloissa on voimassa tuontia ehkäisevät korkeat polkumyymintullit Kiinaa vastaan, minkä vuoksi kiinalaisella viennillä ei ole käytännössä pääsyä näille markkinoille.

- (86) Lisäksi havaittiin, että kiinalaisilla tuottajilla oli merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia; sen syynä oli rakenteellinen ylikapasiteetti, mikä johtui kotimaan kysynnän vähenemisestä Kiinassa vuoden 2008 olympialaisten jälkeen kutistuvilla markkinoilla ja maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutuksista.
- (87) Lisäksi kolmansiin maihin suuntautuneen kiinalaisen viennin hintojen todettiin olevan alhaisemmat kuin unioniin suuntautuneen viennin hinnat.
- (88) Sen vuoksi pääteltiin, että polkumyynnin jatkuminen sekä tuontimäärien kasvuriski ja siitä mahdollisesti aiheutuva hintojen alentamispaine unionissa ovat todennäköisiä ainakin lyhyellä aikavälillä, jos toimenpiteet kumottaisiin.
- (89) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvu aiheuttaa yleensä myyntihintojen alentamispainetta ja vaikuttaa kielteisesti unionin tuotannonalan kannattavuuteen sekä sen taloudelliseen elpymiseen, jota oli havaittavissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksoilla.

2. Polkumyöntituonnin vaikutus unionin tuotannonalaan – todennäköinen kehitys tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisellä kaudella

- (90) Unionin tuotannonalan markkinaosuus laski jo vuodesta 2006, jolloin kulutus oli kasvussa, ja samasta vuodesta eteenpäin kiinalaisen tuonnin markkinaosuus kasvoi. Nämä erilaiset indikaattorit (unionin tuotannonalan yleinen elpyminen mutta markkinaosuuden menetys) huomioon ottaen tarkasteltiin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä, jotta saataisiin selvempi kuva tulevista todennäköisistä suuntauksista. On muistettava, että hintojen alentumispaineen aiheuttaman vahingon toistumisen todennäköisyyteen saattavat myös vaikuttaa tai sitä saattavat korostaa maailmantalouden kehitys ja sen vaikutukset kysyntään ja kulutukseen.
- (91) Lisätietoja kerättiin, jotta voitiin määrittää, pitävätkö tarkastelujakson ja erityisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson analyysin perusteella tehdyt päätelmät edelleen paikkansa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen. Unionin tuotannonala toimitti tietoja myyntihintojensa kehityksestä unionissa samoin kuin Kiinasta tulevan tuonnin määristä ja keskimääräisistä hinnoista lokakuusta 2008 huhtikuuhun 2009 ulottuvalla kaudella.
- (92) Tällä perusteella havaittiin selvä ja jatkuva laskusuuntaus unionin tuotannonalan myyntihinnoissa unionin markkinoilla; myyntihinnat huhtikuussa 2009 olivat 35 prosenttia alemmat kuin keskimääräiset myyntihinnat tarkastelua

koskevalla tutkimusajanjaksoilla. Unionin tuotannonalan myyntimääriä ei havaittu jatkuvaa laskusuuntausta, mutta myynti huhtikuussa 2009 oli 33 prosenttia pienempi kuin maaliskuussa 2009. Oli merkkejä siitä, että unionin tuotannonalan tilaukset olivat vähentyneet.

- (93) Unionin tuotannonalan kannattavuuden osalta negatiivinen kehitys on ollut merkittävää. Voitot kutistuivat jatkuvasti ja putosivat lähes 80 prosenttia huhtikuussa 2009 verrattuna tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksoilla saavutettuun voittotasoon. Unionin tuotannonalan voittotaso ei saavuttanut alkuperäisessä tutkimuksessa asetettua voittotavoitetta maaliskuusta 2009 lähtien ja putosi huhtikuussa 2009 huomattavasti sen alle.
- (94) Kiinalaisen tuonnin hinnoissa oli jatkuva laskusuuntaus, joka kuitenkin oli vähemmän korostunutta kuin tuontimäärien väheneminen ja unionin tuotannonalan myyntihintojen lasku unionin markkinoilla. Kiinalaisen tuonnin hinnat olivat suurimmaksi osaksi edelleen hieman yli unionin tuotannonalan myyntihintojen, mutta joinakin kuukausina ne alittivat unionin tuotannonalan hinnat, mikä osoittaa, että tuonnin aiheuttama hintapaine markkinoilla oli kohonnut. Tämän kauden lopulla kiinalaisissa hinnoissa havaittiin alihinnoittelua unionin tuotannonalan hintoihin nähden.
- (95) Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen selvä laskeva suuntaus pääteltiin, että vahingon toistuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta.
- (96) Maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi kysyntä unionissa on laskenut merkittävästi, millä on ollut negatiivinen vaikutus myyntimääriin, myyntihinnoihin sekä kannattavuuteen unionin markkinoilla. Unionin tuotannonalan taloudellinen asema on heikentynyt, minkä vuoksi se on erityisen haavoittuva ja Kiinasta tuleva polkumyöntituonti vaikuttaa siihen helpommin. Tilanne todennäköisesti vielä pahenee tällaisen tuonnin kasvaessa voimakkaasti, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

3. Vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät

- (97) Yhteenvetona voidaan todeta, että jos toimenpiteet kumotaan, lyhyellä aikavälillä on todennäköistä, että Kiinasta unioniin polkumyynnillä tuleva tuonti lisääntyy merkittävästi ja aiheuttaa hintojen alentamispainetta sekä unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistumisen.

(98) Yleisesti ottaen unionin tuotannonalan tilanne tarkastelujaksolla oli kuitenkin positiivinen, ja se pystyi elpymään aiemmasta polkumyynnistä ja tekemään huomattavasti voittoa jakson loppuun mennessä. Näin ollen katsotaan, että saatetaan tarvita vähemmän aikaa kuin tavanomaiset viisi vuotta, jotta unionin tuotannonala voi toipua nykyisestä vaikeasta tilanteesta, joka sekin voi olla vain tilapäinen ilmiö, ja jotta estetään vahingon toistuminen, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Keskipitkällä aikavälillä unionin tuotannonalan kysyntä saattaa kasvaa jälleen. Jos näin kävisi ja unionin markkinoiden erityispiirteiden perusteella ja etenkin sen vuoksi, että unionin käyttäjät tarvitsevat nopean ja luotettavan hankintalähteen, katsotaan, että unionin tuotannonala saattaa keskipitkällä aikavälillä toipua aiheutuneesta vahingosta tai että vahingon toistuminen ei enää olisi todennäköistä. Tämän jälkeen tilannetta voitaisiin tarkastella uudelleen.

G. UNIONIN ETU

1. Alustavat huomautukset

- (99) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, onko nykyisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen kaiken kaikkiaan unionin edun vastaista. Unionin edun määrittäminen perustui kaikkien asiaan liittyvien etunäkökohtien eli tarkasteltavana olevan tuotteen unionin tuotannonalan, tuojien/kauppiain ja käyttäjien edun arviointiin.
- (100) Olisi muistettava, että toimenpiteiden käyttöönottoa ei alkuperäisessä tutkimuksessa pidetty unionin edun vastaisena. Lisäksi tämä tutkimus on toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, joten siinä tarkastellaan tilannetta, jossa polkumyynnitoimenpiteet ovat voimassa.
- (101) Tällä perusteella tutkittiin, oliko polkumyynnin jatkumisen ja vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että tässä erityistapauksessa toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole unionin edun mukaista.

2. Unionin tuotannonalan etu

- (102) On muistettava, että polkumyynnintä harjoitettiin edelleen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana ja että Kiinasta tulevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnin jatkuminen sekä unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistuminen ovat todennäköisiä.
- (103) Unionin tuotannonala on osoittautunut linkelpoiseksi ja kilpailukykyiseksi, kuten kaikkien keskeisten vahinkoindikaattoreiden positiivinen kehitys tarkastelujaksolla osoittaa. Aiemmin käyttöön otetut polkumyynnitoimen-

piteet ovat vaikuttaneet hintatasoon, kuten tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson tiedot osoittavat, ja tämän ansiosta unionin tuotannonala on pystynyt palauttamaan kannattavuutensa.

- (104) Sen vuoksi on unionin tuotannonalan edun mukaista säilyttää Kiinan kansantasavallasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vastaiset toimenpiteet.

3. Etuyhteydettömien tuojien/kauppiain etu

- (105) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille tiedossa olleille etuyhteydettömille tuojille/kauppiaille. Ainoastaan yksi tuoja/kauppias toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa.
- (106) Tutkimuksen mukaan yhteistyössä toimineen etuyhteydettömän tuojan kauppaamat määrät tarkastelujaksolla eivät olleet merkittäviä ja tarkasteltavana olevan tuotteen myynti edusti vain pientä osaa sen kokonaisuunnistista.
- (107) Katsotaan, että toimenpiteiden jatkaminen ei muuta tuojien/kauppiain nykytilannetta. On selvää, että tuojat pystyivät löytämään myös muita hankintalähteitä, kuten muiden kolmansien maiden, etenkin Thaimaan, huomattava markkinaosuus osoittaa; kilpailuedellytykset unionin markkinoilla ovat siis taatut.

- (108) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että toimenpiteiden jatkamisella ei ole merkittävää vaikutusta tuojiin/kauppiasiin.

4. Käyttäjien etu

- (109) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille tiedossa olleille etuyhteydettömille käyttäjille. Tutkimuksessa toimi yhteistyössä kahdeksan käyttäjää, joiden osuus kokonaistuonnista Kiinasta oli 44 prosenttia. Tutkimuksen mukaan nämä käyttäjät toivat tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan Kiinasta. Lisäksi kaksi käyttäjien järjestöä toimitti kommenttinsa.
- (110) Furfuryylialkoholin tärkeimmät teolliset käyttäjät unionissa ovat furaanihartsin valmistajat. Tutkimuksen mukaan voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta ainakin jotkin käyttäjistä saavuttivat silti melko korkeat voittomarginaalit tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.
- (111) Käyttäjät myös totesivat, että unionin tuotannonalan olisi pysyttävä merkittävänä hankintalähteenä, jotta tarkasteltavana olevan tuotteen lyhyen aikavälin saatavuus ja tarjonnan luotettavuus ja johdonmukaisuus säilyisivät.
- (112) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että toimenpiteiden jatkamisella ei olisi merkittävää kielteistä vaikutusta teollisiin käyttäjiin.

5. Unionin etua koskevat päätelmät

- (113) Edellä esitetyn perusteella päätellään, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia, unionin etuun perustuvia syitä, jotka estäisivät polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen.

H. POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (114) Kaikille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella, että voimassa olevia toimenpiteitä jatkettaisiin. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ja vaatimuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.

- (115) On selvää, että unionin tuotannonala sai etua voimassa olevista toimenpiteistä ja sen tilanne parani merkittävästi tarkastelujaksolla useimpien vahinkoindikaattorien osalta. Unionin tuotannonalan voittomarginaalit olivat korkeat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja myynti- ja tuotantomäärät saavuttivat maksimitasonsa. Unionin tuotannonalan tarkastelujakson taloudellisen tilanteen positiivisen kehityksen perusteella ei voitu todeta, että sille oli edelleen aiheutunut merkittävää vahinkoa.

- (116) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että kulutuksen kasvusta huolimatta unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni, kun kiinalaisen tuonnin markkinaosuus kasvoi. Toisaalta tutkimuksessa kävi myös ilmi, että Kiinassa on käyttämätöntä kapasiteettia ja että polkumyynti jatkui merkittävänä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

- (117) Lisäksi vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus osoitti, että unionin tuotannonalan tilanne heikkeni tarkastelua koskevan tutkimusajanjaksos jälkeen ja johti vahinkoon vuoden 2009 toisen neljänneksen alussa. Tutkimuksessa myös paljastui, että Kiinassa oli merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia ja kannustimet tämän käyttämättömän kapasiteetin unioniin suuntaamiseksi olivat suuret, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Polkumyynnillä tulevan tuonnin odotettu nopea kasvu todennäköisesti lisää hintapainetta unionissa niin, että vaikutus on negatiivinen unionin tuotannonalan hinta- ja voittotasoihin. Sen vuoksi vahvistettiin, että vahingon toistuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta, ainakin lyhyellä aikavälillä.

- (118) Tällä olisi vieläkin negatiivisempi vaikutus nykyisessä taloudellisessa kriisissä, joka on johtanut kulutuksen supistumiseen tarkastelua koskevan tutkimusajanjaksos jälkeen. Tässä tilanteessa kasvava polkumyynintuonti moninkertaistaisi negatiiviset vaikutuksensa unionin tuotannonalaan.

- (119) Lopuksi vielä katsotaan, että jos talous elpyy keskipitkällä aikavälillä, furfuryylialkoholin kysyntä unionissa kasvaa. Näissä oloissa unionin tuotannonala pystyy lisäämään myyntimääräänsä vastaavasti.

- (120) Edellä esitetyn perusteella katsotaan siis, että kuten perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädetään, Kiinasta peräisin olevan furfuryylialkoholin tuontiin sovellettavat polkumyynitoimenpiteet, jotka otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 1905/2003, olisi pidettävä voimassa vielä kahden vuoden ajan, sanotun kuitenkin rajoittamatta perusasetuksen 11 artiklan muiden säännösten soveltamista.

- (121) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen unionin tuotannonala väitti, että lopullisten toimenpiteiden voimassaolo olisi pidennettävä viiteen vuoteen, koska markkinaolojen nopea muutos tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen osoitti, että kaikki tuleva kehitys markkinoilla on epävarmaa ja erittäin vaikeaa ennustaa. Näin ollen unionin toimielinten arvio, jonka mukaan talous saattaa elpyä keskipitkällä aikavälillä ja furfuryylialkoholin kysyntä unionissa tämän seurauksena parantua, ei olisi riittävän tarkka. Katsottiin kuitenkin, että kuten 117–119 kappaleissa todettiin, tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys, myös talouskriisin vaikutukset, on todennäköisesti lyhytaikaista, mikä ei edellytä kahta vuotta ylittävien toimenpiteiden käyttöönottoa. Tämän vuoksi unionin tuotannonalan väitteet oli tältä osin hylättävä.

- (122) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tässä tapauksessa tarvittavan erityissäännöksiä, joiden avulla voidaan varmistaa polkumyynitullien asianmukainen soveltaminen. Erityisiin toimenpiteisiin kuuluu muun muassa seuraava:

Sellaisen pätevän kauppalakun esittäminen jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, joka täyttää tämän asetuksen liitteessä esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppalakua, on sovellettava kaikkiin muihin viejiin sovellettavaa jäännöspolkumyynitullia.

- (123) Jos jonkin niistä neljästä yrityksestä, joihin sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti polkumyynitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan aloittaa toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tutkia muun muassa sitä, onko yksilölliset tullit syytä poistaa ja ottaa niiden sijasta käyttöön koko maata koskeva tulli,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ja tällä hetkellä CN-koodiin ex 2932 13 00 (Taric-koodi 2932 13 00 90) kuuluvan furfurylialkoholin tuonnissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin määrä on seuraava:

Yritykset	Lopullinen polkumyyntitulli (euroa tonnilta)	Taric-lisäkoodi
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd.	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd.	156	A484
Kaikki muut yritykset	250	A999

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettu tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrit-

tämiseksi tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä olevan 2 kohdan perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Neljälle 2 kohdassa mainitulle yritykselle määritetyn yritysکوhtaisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää sellaisen päteväen kauppalaskun esittämistä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, joka täyttää tämän asetuksen liitteessä esitetyt vaatimukset. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen voimassaolo päättyy 10 päivänä joulukuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2009.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

LIITE

Asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun pätevään kauppalaskuun on liitettävä yrityksen toimihenkilön allekirjoittama seuraava vakuutus:

1. Kauppalaskun kirjoittaneen yrityksen toimihenkilön nimi ja tehtävänimike.
 2. Seuraava ilmoitus: "Allekirjoittanut todistaa, että Kiinan kansantasavallassa toimiva [yrityksen nimi ja osoite] on valmistanut ne [määrä] tällä hetkellä CN-koodiin ex 2932 13 00 (Taric-lisäkoodi) kuuluvaa furfuryylialkoholia, jotka tämä lasku kattaa ja jotka on myyty vietäväksi Euroopan unioniin, ja vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."
 3. Päivämäärä ja allekirjoitus.
-

**KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1203/2009,
annettu 9 päivänä joulukuuta 2009,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä joulukuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2009.

*Komission puolesta
Puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	37,7
	MA	48,4
	TN	81,6
	TR	64,4
	ZZ	58,0
0707 00 05	MA	52,9
	TR	78,0
	ZZ	65,5
0709 90 70	MA	48,2
	TR	131,1
	ZZ	89,7
0805 10 20	AR	70,4
	MA	49,0
	TR	49,3
	ZA	57,8
	ZZ	56,6
0805 20 10	MA	71,9
	ZZ	71,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	132,8
	HR	55,6
	IL	75,3
	TR	73,7
	ZZ	84,4
0805 50 10	TR	73,4
	ZZ	73,4
0808 10 80	AU	161,8
	CA	65,1
	CN	81,4
	MK	24,5
	US	92,9
	ZZ	85,1
0808 20 50	CN	45,0
	US	242,2
	ZZ	143,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1204/2009,**annettu 4 päivänä joulukuuta 2009,****yhteisön sokerialan väliaikaista rakenneuudistusjärjestelmää koskevan neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 968/2006 muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta,

ottaa huomioon yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 968/2006 ⁽²⁾ vahvistetaan tietyt määräajat rakenneuudistussuunnitelmien ja kansallisten monipuolistamisohjelmien puitteissa toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpanolle. Myöhemmin on osoittautunut tarpeelliseksi määritellä sokerialan väliaikaiselle rakenneuudistusjärjestelmälle uusi aikataulu maailmanlaajuisen rahoituskriisin eräiden jäsenvaltioiden talouksille aiheuttamien seurausten ja vuonna 2008 alkaneiden ja edelleen käynnissä olevien kansallisten rakenneuudistusohjelmien äkillisten merkittävien muutosten ottamiseksi huomioon.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 320/2006 1 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että määrät, jotka voivat olla käytettävissä tilapäisestä rakenneuudistusrahastosta toimenpiteiden rahoittamisen jälkeen, on siirrettävä maataloustukirahastolle. Moitteettoman varainhoidon ja budjettihallinnon varmistamiseksi jäljellä olevien varojen osalta on aiheellista siirtää rakenneuudistusrahastosta tehtävien maksujen nykyisiä tukikelpoisuuden päättymispäiviä siinä tapauksessa, että asianomaiset yritykset tarkistavat rakenneuudistussuunnitelmiaan.
- (3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 968/2006 olisi muutettava.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalousrahastojen komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 968/2006 seuraavasti:

- 1) Lisätään 6 artiklan 1 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42.⁽²⁾ EUVL L 176, 30.6.2006, s. 32.

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat asianomaisen yrityksen perustellusta pyynnöstä jatkaa kyseisessä alakohdassa vahvistettua määräaikaa enintään 30 päivään syyskuuta 2011. Siinä tapauksessa yrityksen on esitettävä muutettu rakenneuudistussuunnitelma 11 artiklan mukaisesti.”

- 2) Korvataan 14 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kansallisessa rakenneuudistusohjelmassa esitetyt toimet tai toimenpiteet on pantava täytäntöön viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2011.”

- 3) Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Ensimmäinen maksu voidaan suorittaa syyskuussa 2007. Monipuolistamistuki, monipuolistamisen lisätuki ja tietyille jäsenvaltioille myönnettävä väliaikainen tuki on maksettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.”

- 4) Korvataan 22 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este, vakuus menetetään, jos 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei ole täytetty viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.”

- 5) Korvataan 24 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 edistymistä koskeva loppuraportti ja verrattava täytäntöönpanut toimia tai toimenpiteitä ja toteutuneita menoja rakenneuudistussuunnitelmissa, kansallisissa rakenneuudistusohjelmissa ja liiketoimintasuunnitelmissa esitettyihin toimiin, toimenpiteisiin ja menoihin sekä selitettävä poikkeamien syyt.”

- 6) Lisätään V lukuun uusi 22 b artikla seuraavasti:

*”22 b artikla***Maksujen tukikelpoisuus**

Menoihin voidaan myöntää yhteisön rahoitusta ainoastaan siinä tapauksessa, että jäsenvaltio on maksanut ne edunsaajalle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2009.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

SÄÄDÖKSET, JOIDEN JULKAISEMINEN EI OLE PAKOLLISTA

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 7 päivänä joulukuuta 2009,

Kosovolle myönnetyn yhteisön poikkeuksellisen rahoitusavun saatavuusajan jatkamisesta

(2009/918/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön poikkeuksellisen rahoitusavun myöntämisestä Kosovolle 30 päivänä marraskuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/880/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön Kosovolle ⁽²⁾ myöntämän poikkeuksellisen rahoitusavun saatavuusaika päättyy edellä mainitun päätöksen 2006/880/EY mukaan 11 päivänä joulukuuta 2009.
- (2) Päätöksen 2006/880/EY 1 artiklan 3 kohdan nojalla komissiolla on mahdollisuus jatkaa saatavuusaikaa enintään yhdellä vuodella.
- (3) Saatavuusaikaa olisi jatkettava yhdellä vuodella, jotta rahoitusapuohjelma voidaan saattaa päätökseen.

(4) Talous- ja rahoituskomiteaa on asianmukaisesti kuultu saatavuusajan jatkamisesta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kosovolle myönnetyn yhteisön poikkeuksellisen rahoitusavun saatavuusaikaa jatketaan yhdellä vuodella 11 päivään joulukuuta 2010.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2009.

Komission puolesta

José Manuel BARROSO

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 339, 6.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 antaman päätöslauselman 1244/1999 (UNSCR 1244/99) mukaisesti.

- V Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen soveltamiseksi 1. joulukuuta 2009 alkaen annetut säädökset

SÄÄDÖKSET, JOTKA ON JULKAISTAVA

- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1202/2009, annettu 7 päivänä joulukuuta 2009, lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuryylialkoholin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 48
- Komission asetus (EU) N:o 1203/2009, annettu 9 päivänä joulukuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 62
- ★ Komission asetus (EU) N:o 1204/2009, annettu 4 päivänä joulukuuta 2009, yhteisön sokerialan väliaikaista rakenneuudistusjärjestelmää koskevan neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 968/2006 muuttamisesta 64

SÄÄDÖKSET, JOIDEN JULKAISEMINEN EI OLE PAKOLLISTA

2009/918/EU:

- ★ Komission päätös, tehty 7 päivänä joulukuuta 2009, Kosovolle myönnetyn yhteisön poikkeuksellisen rahoitusavun saatavuusajan jatkamisesta 66

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaa jille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI